REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET

5. JUNI 1991

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 5. JUNI 1991.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 0900 til kl 1540 5. juni 1991.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Assisterende Fiskeridirektøren Hallstein Rasmussen
Direktør Odd Nakken, Havforskningsinstituttet
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper, Anton Leine, Norges Fiskarlag
Disponent Kjartan Arctander, Norges Fiskarlag
Prosjektleder Arne Eggereide, Direktoratet for naturforvaltning
Nestleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Thorbjørn Dahl, Norsk Nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund
Direktør Petter Ludvig Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
Disponent Kjell-Olaf Larsen, Fiskeindustriens Landsforening

Som observatører møtte:

Avdelingsleder Otto Gregussen, Norges Fiskarlag
Direktør Svein A. Krane, Fiskeindustriens Landsforening
Sigmund Stonghaugen, Sør-Norges Trålerlag
Spesialrådgiver Ingrid Sand, Fiskeridepartementet
Tor Gievær, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Konsulent Jan Birger Jørgensen, Fiskeridepartementet
Jarl Hellesvik, Norges Naturvernforbund
Håkon Hansen, Norske Fabrikkskips Forening

Som sekretær for rådet møtte konsulent Gunn Karin Karlsen og konsulent Stein-Åge Johnsen.

Dessuten møtte:

Forskningssjef Johannes Hamre, Havforskningsinstituttet
Forsker Tore Jacobsen, Havforskningsinstituttet
Avdelingsdirektør Petter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Avdelingsdirektør Arne Wåge,Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Terje Løbach,Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Ove Midttun, Fiskeridirektoratet
Forsker Asgeir Aglen, Havforskningsinstituttet
Kontorsjef Grethe Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Sigmund Engesæther, Fiskeridirektoratet
Per Marius Larsen, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Kjell Vaardal, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Per Sandberg, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet

Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Inger Lise Dahl, Fiskeridirektoratet
Jan Sundet, Havforskningsinstituttet
Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Walter Jacobsen, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet
Hanne Rasch, Fiskeridirektoratet
Robert Misund, Fiskeridirektoratet
Nils Torsvik, Havforskningsinstituttet

V. J. Olsen åpnet møte og spurte om eventuelle merknader til innkallingen. Det var ingen merknader. Han refererte deretter forslaget til saksliste:

Sak 1/91 Orientering om fisket etter torsk nord for N 62°.

Sak 2/91 Regulering av fisket etter hyse N 62° i andre halvår.

Sak 3/91 Spørsmål om regulering av fisket etter sei N 62° i andre halvår.

Sak 4/91 Orientering fra møte i ACFM om sild, sommerlodde, makrell og lodde ved Jan Mayen.

Sak 5/91 Regulering av fiske etter makrell.

Sak 6/91 Regulering av fiske etter nordsjøsild.

Sak 7/91 Regulering av fiske etter lodde ved Jan Mayen, Island og Grønland.

Sak 8/91 Regulering av kystsildfisket i Trondheimsfjorden.

Sak 9/91 Spørsmål om adgang til å fiske mussa.

Sak 10/91 Reguelring av fiske etter haneskjell i Svalbardsonen.

Sak 11/91 Eventuelt.

Under eventuelt ble det bedt om uttalelse fra havforskerne vedrørende fiske etter blåkveite og gråsteinbit. Dette ble besvart av Tore jacobsen under sak 1, torsk.

Fladmark bad om en orientering om situasjonen i vassildfiske i 1991, men hadde imidlertid forlatt møte før saken kom opp, så orientering ble derfor ikke gitt.

Sak 1/91

ORIENTERING OM FISKE ETTER TORSK NORD FOR 62°.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. Bestandssituasjonen 1991.

I den norsk - sovjetiske fiskerikommisjonen ble det for 1991 enighet om å fastsette totalkvoten av torsk til 255.000 tonn. Dette tallet inkluderer murmansktorsk og norsk kysttorsk. Av denne kvoten ble det avsatt 18.000 tonn til tredjeland. Sovjet overførte videre 10.000 tonn av sin kvote til Norge slik at den norske kvoteandelen inklusive kysttorsk ble 128.500 tonn.

Havforskningsinstituttet vurderte i april hvorvidt situasjonen for torsken var vesentlig forbedret i forhold til det som hadde vært forutsatt. De fremkomne variasjoner i forhold til prognosene var små, vesentlig mindre enn i fjor på samme tid. Resultatet ble derfor at Havforskningsinstituttet ikke fant grunnlag for å ta opp saken med ACFM om en økning i uttaket av norsk-artisk torsk inneværende år.

2. Reguleringsopplegget for 1991.

Som kjent er den norske totalkvoten på 128.500 tonn for 1991 fordelt med 96.375 tonn (75%) til konvensjonelle redskap og 32.125 tonn (25%) til trålere.

I samsvar med Reguleringsrådets anbefaling ble kvoten for konvensjonelle redskaper på 96.375 tonn delt opp i tre avsetninger:

a)	Fartøykvoteordningen	70.375 tonn
b)	Maksimalkvoteordningen	17.000 tonn
c)	Bifangst-/bufferkvote	9.000 tonn

- bifangstprosenten ble satt til 10% først halvår.

Kvoten til trålerne ble fordelt som fartøykvoter. Det var stopp i fisket i forbindelse med påsken, fra 23. mars kl 2400 til tirsdag 2. april.

Som nevnt førte avsetningene til at det gjenstod 70.375 tonn til fordeling i fartøykvoteordningen. Dette medførte at Fiskeridirektøren fant å tilrå enhetskvoten satt til 12,6 tonn. Departementet fastsatte enhetskvoten til 15 tonn.

På bakgrunn av avsetningen til maksimalkvoteordningen anbefalte Fiskeridirektøren en diffrensiert maksimalkvote på henholdsvis 5-7 og 9 tonn avhengig av fartøyets lengde.

Departementet fastsatte maksimalkvotene til 6-8 og 11 tonn.

Etter at reguleringen for 1991 var fastsatt har en som kjent gjennomført to runder med nytildeling av fartøykvoter. I kvantum utgjør dette 4.200 tonn.

Innen fartøykvoteordningen er det utdelt kvoter tilsvarende et kvantum på ca. 86.500 tonn. Dette innebærer en overfordeling på godt over 20%.

En oversikt over fylkesvis fordeling av fartøykvoter i forhold til fangst i årene 1987-89 finnes i vedlegg 1.

3. Utviklingen i fisket i 1991.

3.1. Konvensjonelle redskap.

- Lofotfisket.

Skreifisket i Lofoten oppsynsdistrikt ble i år 24.139 tonn fersk vekt, tilsvarende 38.622 tonn rund vekt (omregningsfaktor 1,6).

Følgende oversikt viser totalt skreikvantum (rund vekt) ifølge Lofotoppsynet, samt deltakelsen i antall fartøy og antall mann ved hovedopptellingen 22. mars hvert av årene 1985-91.

ÅR	TOTALKVANTUM	ANTALL FARTØY	ANTALL MANN
1985	39.856 tonn	1.401	3.593
1986	23.835 tonn	905	2.347
1987	28.635 tonn	1.028	2.648
1988	18.453 tonn	933	2.349
1989	21.800 tonn	777	1.960
1990	23.757 tonn	994	1.992
1991	38.622 tonn	1.760	3.343

Skreikvantumet tatt i 1991 er altså det største som er tatt siden 1985. Likeså er antall mann og antall farøy som deltok i Lofotfisket høyt.

- Fordeling av fangst på redskap.

Oversikten nedenfor viser fordelingen mellom de konvensjonelle redskapene for månedskiftet april/mai for årene 1989, 1990 og 1991, når "annet" (dvs. andre konvensjonelle redskap, uoppgitt redskap og leveranser fra utenlandske fartøy) holdes utenfor.

	KVANTUM RUND VEKT			PROSENTFORDELING		
	1989	1990	1991	1989	1990	1991
Garn	50.130	24.617	52.963	56,4	50,3	51,2
Line	19.818	8.526	17.505	22,3	17,7	16,9
Juksa	6.029	10.276	21.633	6,8	20,4	20,9
Snurrevad	12.932	5.596	11.378	14,5	11,6	11,0
Sum	88.909	49.015	103.479	100,0	100,0	100,0

Som en ser har den prosentvise andelen fisket med både garn, line og snurrevad gått tilbake, mens juksa viser sterk økning i perioden.

- Oppfisket kvantum.

Ser en på de ulike avsetninger inkludert fangst hvor redskap ikke er oppgitt, fordeler landet kvantum seg slik:

	AVSETNING	LANDET PR.05.05.
Fartøykvoteordningen	70.375 tonn	77.877 tonn
Maksimalkvoteordningen	17.000 tonn	18.113 tonn
Bifangst-/bufferkvote	9.000 tonn	7.782 tonn
Sum	96.375 tonn	103.772 tonn

Pr. utgangen av uke 18 er altså kvoten for konvensjonelle redskap overfisket med ca. 7.400 tonn.

Deltakelse.

Pr. medio april var det registrert landet kvantum på vel 6.657 fartøy som fisket med konvensjonelle redskaper nord for 62° n.br. Av disse fartøyene fisket ca. 2.266 på fartøykvoteordningen og ca. 4.391 på maksimalkvoteordningen.

Til sammenligning var det ca. 5.300 fartøy som landet torsk fisket med konvensjonelle redskap nord for 62° n.br. i første halvår i 1990.

For utfyllende detaljer vedrørende utviklingen i fisket frem til stoppen for fartøy som fisker på maksimalkvoteordningen 12. april vil en vise til vedlagte (vedlegg 2) skriv til Fiskeridepartementet.

Videre oppdatering av disse data samt trålleveranser finnes i vedlegg 3.

3.2. Trål.

- Trålerne har fisket 14.685 tonn av gruppekvoten på 32.125 tonn.

3.3. Samlet norsk torskefiske nord for 62° n.br.

Pr. uke 18 (5/5) var registrert landet kvantum torsk fordelt på de ulike salgslag slik:

Norges Råfisklag	107.517 tonn
Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag	9.425 tonn
Vest-Norges Fiskesalslag	1.448 tonn
Totalt	118.390 tonn

- Fangstutviklingen i Norges Råfisklags distrikt.

Vedlagte tabell viser kvantum (sløyd/hodekappet vekt) levert i

Norges Råfisklags distrikt fordelt på prissoner og redskap pr. uke 18 i 1990 og 1991. Kvantum i rund vekt finnes ved å multiplisere kvantum torsk med faktoren 1,4, og skrei med faktoren 1,6.

3.4. Åpning av et begrenset fiske på maksimalkvoter.

Fiskeridepartementet bestemte den 15. mai 1991 at fisket under maksimalkvoteordningen i torskefisket med konvensjonelle redskaper nord for 62° 11,2' n.br. skal gjenåpnes fra 3. juni 1991 innenfor et kvantum på 1.000 tonn. Adgangen til å delta i dette fisket begrenses til fartøy under 9 meter som for øvrig oppfyller deltakelsesvilkårene under maksimalkvoteordningen.

Fangstene under maksimalkvoteordningen skal leveres i Finnmark. Kvoten på 1.000 tonn hentes fra distriktskvoten for trålerne, som med dette reduseres til 2.000 tonn.

Departementet har med denne ordningen lagt særlig vekt på å komme fram til en ordning som ivaretar de samiske hensyn.

V. J. Olsen ga en oppsummering av utviklingen så langt i år og ba om eventuelle synspunkt.

Hansen sa at det største problemet for havfiskeflåten var at det var for mye torsk.

Arctander hevdet at det i fjor fra departementets side var gitt garanti for at fartøy under 9 meter ikke skulle komme dårligere ut ved overføring til maksimalkvotegruppen. Han sa videre at når problemet med stopp i det maksimalkvoteregulerte fiske oppstod, ble kvantum til gjenåpning tatt fra den strengest regulerte gruppen, nemlig trålerne. Han mente at distriktskvoten til trålerne var å regne som (ufordelte) fartøykvoter, og burde derfor være like garantert som fartøykvoter i den konvensjonelle gruppen.

V. J. Olsen sa at Reguleringsrådet ga råd, og at hvis disse ikke ble fulgt opp politisk, var det bare å ta til etterretning.

Bjørklund konstaterte at departementet på flere punkt unnlot å følge Fiskeridirektøren råd ved fastsettelse av årets regulering. Han spurte om ikke reguleringene hadde vært i balanse hvis rådene hadde vært fulgt. Han viste også til departementets brev og ønsket om at distriktskvoten for trålerne skulle leveres fersk. Han mente at dette var gjort for å legitimere ytterligere overføring fra trål til konvensjonell redskap.

V. J. Olsen svarte at selv om den opprinnelige tilrådning hadde vært fulgt, var overfordelingen så stor at den nok ville ført til et visst overfiske i 1991, men at dette ville vært vesentlig mindre.

Fladmark hevdet at utviklingen ville vise at forskerne måtte oppjustere bestandsanslagene. Han sa videre at det var betenkelig at reguleringene var ordnet slik at det var et kraftig overfiske allerede i begynnelsen av mai, og at det hadde skjedd en beklagelig og total endring i den fylkesvise fordeling av torskefiske.

Bakkevik sa at måten fisket var gjenåpnet var kritikkverdig blant annet ved at den utelukket fartøy sør for Finnmark. Han mente Fiskeriministeren burde fulgt Fiskeridirektørens råd om gjenåpning, selv om denne innebar overfiske.

V. J. Olsen ba om at rådet gjorde ferdig diskusjonen omkring departementets signaler vedrørende levering av distriktskvoten for trålerne.

Larsen sa at hvis problemet var at fisken ble sendt ut av Finnmark uten bearbeiding, ville dette ikke kunne løses ved levering av fersk/iset vare. Han mente derfor at rådet burde gå imot.

V. J. Olsen konstaterte deretter at det var enighet i rådet om at en burde stå på formuleringen "fersk eller rundfrosset", med den begrunnelse at et krav til leveranse i fersk/iset tilstand ikke ville hindre at fisken ble transportert ut av Finnmark.

Wold hevdet at havforskerne hadde gått ut med en påstand om at de strenge reguleringene som var iverksatt ikke var tilstrekkelig. Han spurte om dette var riktig.

Jacobsen svarte at denne oppfatningen om at reguleringene ikke hadde virket skyldtes at en medieperson i Troms hadde feiltolket ressursmeldingen. Han sa videre at godt fiske i perioder ikke var egnet til å kartlegge ressursen. Han påpekte at man godt kunne fiske mer, men ikke hvis man ønsket å bygge opp ressursen.

Nakken sa at antallet torsk eldre enn 8 år nå var høyere enn noe år siden 1972. Han presiserte at dette var en lang periode, og at det hadde vært forutsatt at tilgjengeligheten skulle være god. Han så at vi for tiden gjennomgikk en tilpasning til en større og bedre torskebestand. Resultatet kunne kanskje bli 2 til 3 ganger så høy bestand som gjennomsnittet i 80-årene. Han sa videre at vi i år hadde fått 10.000 tonn torsk i bytte fra Sovjet, og at det i tillegg lå an til et overfiske på mellom 15 og 22.000 tonn. Dette kunne lett føre til at forhandlingene neste år kun medførte en mikroskopisk kvoteøkning. Han rådet derfor til at man prøvde å begrense overfiske i år så mye som mulig.

Johansen spurte om hvorfor ikke maksimalkvotefiske ble stoppet til påske da avsetningen på 60% for første periode var beregnet oppfisket.

V. J. Olsen svarte at det hadde vært Fiskeridirektørens råd å

la maksimalkvotefiske fortsette etter påske, til tross for at avsetningen på det nærmeste var beregnet oppfisket.

Bjørklund spurte hva departementet hadde til hensikt å gjøre i forhold til den grønlandske tråleren som fisket i Svalbardsonen.

Wåge svarte at siden problemet oppsto hadde det vært arbeidet på høyt politisk nivå for å få fartøyet ut av sonen, og det var fastsatt et møte i København 14. juni for å drøfte framtidig fiskerisamarbeid mellom Norge og Grønland.

Rasmussen presiserte at Grønland hadde fått beskjed om at det ikke ville bli noe møte i København, hvis fartøyet ikke var ute av sonen.

Arctander sa at hvis overfisket i år medførte reduksjon i kvoteavtalen med Russland i 1992, burde de som stod for overfisket reduseres ved neste års kvotetildeling.

Hellesvik sa at Svalbardsonen hadde potensiale for å skape store forvaltningsmessige problem. Han viste i den forbindelse til de vansker som hadde oppstått mellom norske reketrålere og Kystvakten. Han oppfordret til at norske fiskere ikke måtte medvirke til å ødelegge arbeidet med å bedre kontrollen av ressursuttaket i Svalbardsonen. Han spurte deretter om hvilken kunnskap og eventuelt hvilke planer forskerne hadde vedrørende kysttorsk.

Jacobsen viste til spørsmålene under eventuelt og sa at når det gjaldt blåkveite hadde man ikke toktresultat, men omlegging i beskatningsmønsteret mot småfallen fisk ga grunn til bekymring. Når det gjaldt gråsteinbit hadde man liten kunnskap. Det forelå imidlertid en del ubearbeidet data. Til Hellesviks spørsmål om kysttorsk sa han at forskerne hadde en god del kunnskap om biologien. Bestanden var stort sett kystnær og til en viss grad stedbundet. Når det gjaldt bestandens størrelse visste man mindre. Dette skyldes av man ikke kunne skille kyst-torsken fra norsk-artisk torsk. En hadde imidlertid den oppfatning at kyst-torsken utgjordt ca. 5% i forhold til norsk-artisk torsk. Han sa videre at det var et springende punkt hvorvidt egg og yngel fra norsk-artisk torsk kunne danne opphav til kysttorsk. Dette spørsmålet var ikke avklart. han opplyste at årsaken til at det ikke var eksklusiv regulering av kysttorsk var at russerne ikke fant det bevist at det dreide seg om to adskilte bestander.

Nakken sa at det ikke var tviltsomt at den jevnt nedadgående torskebestanden skapte den vanskelige situasjonen i 80-årene. Han hevdet at beskatningsgraden burde halveres i forhold til i 80-årene. Han presiserte at man i dag lå langt under denne for å bygge opp igjen bestanden, og at man i 90-årene måtte ta stilling til i hvilken grad man skulle øke beskatningsgrunnlaget.

V. J. Olsen oppsummerte diskusjonen. Han pekte på at TAC for

1991 var baserte på den laverste fiskedødelighet siden krigen og at man var i ferd med å ta et skikkelig "skippertak". Han var videre av den oppfatning at et ikke tilsiktet overfiske i 1991 ikke ville innebære en uansvarlig ressurspolitikk i forhold til torsk.

FISKELAG

REDSKAPSRAPPORT pr uke 18/1991 (pr 05.05.1991)

Kvantum i tonn - omregnet til sløyd u/hode

TORSK	GARN	LINE	JUKSA	REKETRÅL/ TRÅL	SNURRE VAD	TOTAL
Sone 1	805	376	701	1224	639	5296
" 2	4261	594	2336	1654	844	11017
" 3	9829	1927	1261	3025	659	17649
" 4	1955	870	2874	1598	2781	10083
" 5	1350	320	354	1381	61	3500
" 6	1312	191	767	1	39	2314
" 7	871	8	156	9	-	1054
" 8	172	7	105	4	8	298
" 9	441	868	51	328	16	1772
TOTAL	21005	5167	8612	9231	5051	52998 x

x HERAV 3736 TONN LEVERT AV UTENLANDSKE FARTØY.

Endr. fra -90	- %	- %	+ %	- %	- %	- %
	=====	=====	=====	=====	=====	=====

Pr uke 18/1990 (pr 06.05.1990)

Sone 1	313	58	411	459	217	2858
" 2	1815	161	1742	1436	289	6139
" 3	4415	866	945	1820	392	8707
" 4	920	520	1240	1510	973	5173
" 5	676	80	165	1704	27	2699
" 6	637	144	241	3	-	1030
" 7	508	41	45	5	2	604
" 8	229	13	56	14	7	343
" 9	326	525	17	102	2	1008
TOTAL	9850	2413	4869	7061	1916	28574 **

** HERAV 2.339 TONN LEVERT AV UTENLANDSKE FARTØY.

SKREI	1991					
Sone 5	11716	3923	5918	-	2579	24139
Endr fra-90	- %	+ %	- %		- %	- %
	=====	=====	=====		=====	=====
			1990			
Sone 5	7026	3314	2373	-	1898	14615

21.05.1991 (SOL)

VEDLEGG 1

FYLKESVIS FORDELING AV FARTØYKVOTER I FORHOLD TIL FANGST I ÅRENE 1987-1989.

Tildelingsgrunnlaget for fartøykvoter var i utgangspunktet fangst av torsk i årene 1987, 1988 og 1989. Hvordan er den fylkesmessige fordeling i dag i forhold til gjennomsnittet i disse tre årene, etter ulike ekstra tildelingsrunder? Tabell 5 viser den prosentvise fylkesmessige fordeling. Kvotefordelingen i 1990 er justert med hensyn til avkortingsregelen for alternativ drift som eksisterte i 1990. På grunn av at en ennå ikke har full oversikt over hvilke fartøy som reelt fikk avkorting, har en brukt en skjønnsmessig vurdering. En forusetter at fartøyene i de ulike lengdegruppene i gjennomsnitt fikk følgende prosenter av full fartøykvote for vedkommende gruppe:

Under 14.0 m.l.l. : 100%
14.0 - 27.5 m.l.l. : 90%
over 27.5 m.l.l. : 60%

Disse prosentene er lagt til grunn for utregningen av de korrigerte kvotene i 1990. Av tabell 5 ser en at i forhold til historisk fangst, dvs fangst i årene 1987, 1988 og 1989, kommer Troms og Sogn og Fjordane dårligere ut i 1990. For Sogn og Fjordane var 1991 en forbedring, mens Troms hadde ytterligere reduksjon i andelen i 1990. De tre nordligste fylkene har i 1991 i gjennomsnitt omlag samme prosentandel som gjennomsnittlig "historisk" andel, men de har i 1991 5.6% lavere andel enn i 1990. Trøndelagsfylkene har omlag samme prosentandel i 1991 som i 1990, men har dobbel så stor andel som den "historiske" prosentandelen. Møre og Romsdal har i 1991 omlag samme prosentandel som den "historiske" prosentandelen. Dette forholdet er illustrert i figur 1.

Det er flere årsaker til at fylkesvis fordeling av fartøykvoter avviker fra det "historiske" gjennomsnitt, bl.a. har en hatt flere "tildelingsrunder" av fartøykvoter. Det er grunn til å tro at de viktigste årsakene til den endrede fylkesvise fordelingen av fartøykvoter fra 1990 til 1991 er at regelen om

avkorting i kvoten ved alternativ drift er fjernet i 1991, at fartøy under 9 m.l.l. er tatt ut av ordningen, samt at kvotenøkkelen er endret.

TABELL 1
FYLKESVIS FORDELING AV FARTØYKVOTER I FORHOLD TIL FANGST I ÅRENE 1989

	Fangst i prosent				Kvote i %	
Fylke	1987	1988	1989	gj.snitt	1990	1991*
F	13.1	10.6	16.1	13.2	15.9	15
T	19.6	22.4	26	22.6	19.7	18
N	36.5	31.9	36	34.8	41.1	38.1
NT	1.4	1	1.5	1.3	2.9	2.8
ST	1.7	1.7	1.9	1.7	3.2	3.2
MR	16.8	18.9	11.6	15.8	12	15.2
SF	6.7	10	4.2	7	3.7	5.7
A	1.5	1.4	0.9	1.3	1.5	2.1
Uoppgitt	2.8	2.1	1.9	2.3	0	0
	100.1	100	100.1	100	100	100.1

* foreløpige tall, fangst pr uke 15
A=Andre fylker

FIGUR 1

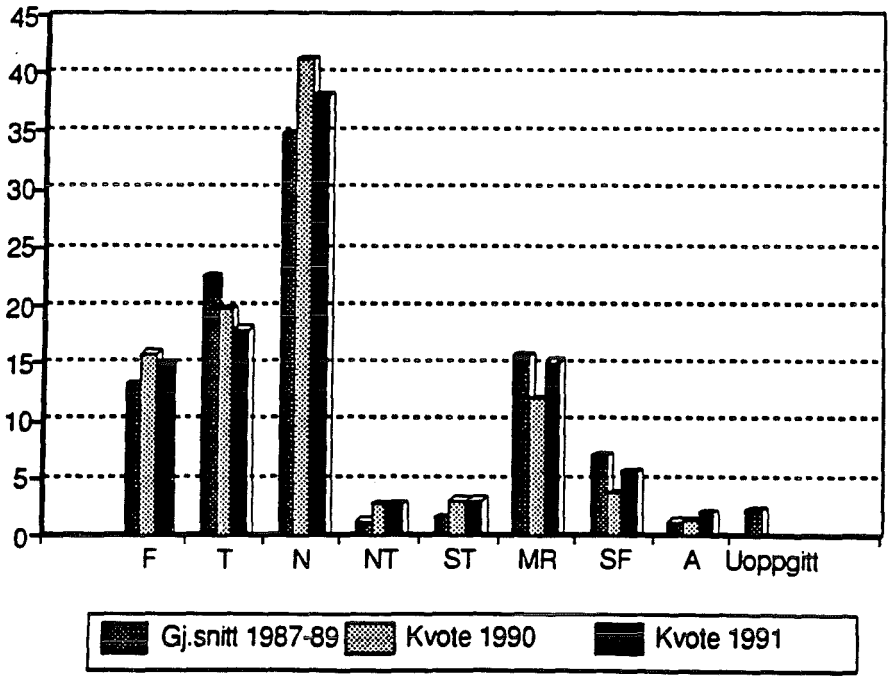

V E D L E G G 2

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

Bergen 30. april 1991

Det Kongelige Fiskeridepartement
Postboks 8118
0032 OSLO 1

FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER NORD FOR N 62°11,2 I 1991

Det vises til departementets telefax av 15. april der Fiskeridirektoratet blir bedt om å fremskaffe oversikt over utviklingen av torskefisket hittil i år.

STATUS PR. UTGANGEN AV UKE 15

Det foreligger nå oppgaver over fisket i Norges Råfisklags og Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslags distrikt fram til og med 14. april (uke 15). De siste fangsttallene bekrefter at det har vært et godt fiske de to ukene etter påskestoppen. Spesielt har fartøy som har deltatt i maksimalkvoteordningen levert store kvanta. Fangsten i løpet av uke 15 var for denne gruppen over 3.000 tonn.

For maksimalkvotefartøyene har fangstutviklingen de siste ukene vært som følger:

Uke	Fangst	Akkumulert fangst
8		4.600 tonn
9	1.900 tonn	6.500 tonn
10	2.000 tonn	8.500 tonn
11	2.100 tonn	10.600 tonn
12	2.800 tonn	13.400 tonn
13	påskestopp	13.400 tonn
14	1.200 tonn	14.600 tonn
15	3.040 tonn	17.640 tonn

Dersom en ser bort fra ukefangstene i uke 14 og 15 i Vest-Norges Fiskesalgslags distrikt (ukefangsten har der variert rundt 200 tonn) vil totalkvantumet med konvensjonelle redskaper pr. uke 15 være kommet opp i 98.629 tonn. Dette er 2.250 tonn over det kvantum som totalt er avsatt til konvensjonelle fartøy.

Nedenfor vises beregnet status for de tre kvoteordningene:

	Avsatt	Fangst	Rest/Overfiske
Maksimalkvote	17000	17640	(640)
Fartøykvote	70375	73756	(3381)
Bifangst	9000	7229	1771
Totalt	96375	98629	(2250)

Tallene i parentes viser overfiske.

Utviklingen av fisket med konvensjonelle redskaper fremgår av vedlagte figur.

Før en går nærmere inn på utviklingen av fisket hittil i år vil en for å danne en referanseramme eller sammenlikningsgrunnlag omtale fylkesfordelingen av torskefangsten med konvensjonelle redskaper de tre siste årene.

FYLKESFORDELING AV TORSKEFANGSTENE MED KONVENSJONELLE REDSKAPER ETTER HJEMSTEDSFYLKE OG LEVERINGSFYLKE 1989, 1990 OG 1991

I 1989 ble det tatt 115.800 tonn torsk med konvensjonelle redskaper. I 1990 ble kvantumet redusert til 88.600 tonn. Pr. uke 15 i 1991 er kvantumet kommet opp i 98.300 tonn. Som en ser er dette 329 tonn mindre enn totalfangst for konvensjonelle redskaper vist over. Avviket kan skyldes feilføring av et mindre kvantum tatt ved årsskiftet. I tabellmaterialet som følger vedlagt viser Tabell 1 og 2 deltakelse og fangstkvantum med konvensjonelle redskaper i 1989, 1990 og hittil i 1991. Tabell 1 viser fordeling av fangstene etter fartøyenes hjemstedsfylke. Det framgår av tabellen at andelen fisket av fartøy hjemmehørende i Finnmark har gått ned fra 16 til 12% fra 1989 til i år. Likeledes er fangstandelen til fartøy hjemmehørende i Troms redusert, fra 26 til 19%. I samme periode er fangstandelen til fartøy hjemmehørende i Nordland økt, fra 36 til 42%. Også for fartøyene hjemmehørende i fylkene sør for Nordland har det samlet vært en økning i fangstandelen, fra 22 til 27%.

Dette geografiske bildet av torskefisket blir forsterket når en ser på hvor fisken bringes i land. Tabell 2 viser fordeling av torskefangstene etter leveringsfylke. Her framgår at Finnmarks andel er redusert fra 24 til vel 12% i perioden. Også andelen levert i Troms er redusert, fra 27 til 19%, mens andelen levert i Nordland er økt fra 36% i 1989, 46% i 1990 til nå 56% i 1991. Endringene i de øvrige fylkene har

vært marginale.

Den fylkesvise fordelingen av leveransene reflekterer utviklingen i torskebestanden. I 1989 var skreibestanden den minste som noensinne er registrert. Dette medførte et redusert Lofotfiske. Vårtorskefisket i Finnmark var derimot bedre enn på mange år. Den relativt rike årsklassen fra 1983, som ga grunnlag for et godt vårtorskefiske i 1989, har nå rekruttert til gytebestanden og har i år medført et oppsving i skreifisket.

KVOTEORDNINGENE I 1991

Innledningsvis ble det gitt en status over oppfisket kvantum pr. uke 15 fordelt på henholdsvis fartøy-, maksimal- og bifangst/bufferkvoteordningene. Nedenfor følger en nærmere beskrivelse av fangstfordelingen innen henholdsvis maksimal og fartøykvoteordningen. Av tekniske grunner har en her ikke kunnet skille ut bifangst/skreiomregningskvantumet. Dette kvantumet er således belastet henholdsvis maksimal- og fartøykvoteordningene avhengig av hvilket fartøy som har levert fangsten.

Ia. MAKSIMALKVOTEORDNINGEN

I 1990 deltok ca 4.000 fartøy i det maksimalkvoteregulerte fisket. Pr. november 1990 deltok 3.900 fartøy i maksimalkvoteordningen. I årets reguleringsopplegg ble det overført ca. 1.300 fartøy fra fartøykvoteordningen til maksimalkvoteordningen. Potensielt deltagende fartøy kan derfor anslås til 5.200. Basert på erfaringer fra 1990 ble det for fisket i 1991 antatt at de ca. 1.300 fartøy som hadde fartøykvote i 1990 ville utnytte sin maksimalkvote på samme måte som de utnyttet sin fartøykvote i 1990, d.v.s. ca. 75%. De 3.900 fartøy som hadde maksimalkvote også i 1990 delte seg i to grupper:

i. Gruppen av fartøy som hadde tatt mindre enn to tonn torsk hver, (2.300 fartøy som i snitt tok ca. 750 kg). Disse fartøyene hadde på langt nær utnyttet sine maksimalkvoter, og en antok at disse i 1991 ville stå for tilsvarende kvanta (1.700 tonn).

ii. Gruppen fartøy som hadde utnyttet maksimalkvoten bedre, (1.600 fartøy) ble antatt i snitt å fiske 50% av tildelt maksimalkvote i 1991.

I maksimalkvoteordningen for 1991 er kvotene tildelt etter følgende tre lengdegrupper:

Gruppe 1 = 0 - 6.99 m.l.l. 6 tonn
Gruppe 2 = 7.0 - 7.99 m.l.l. 8 tonn
Gruppe 3 = 8.0 - 99 m.l.l. 11 tonn

Gruppenummerne i tabellene nedenfor refererer seg til disse tre lengdegruppene.

Pr. 29. april 1991 har 4.391 fartøy deltatt i fisket under maksimalkvoteordningen. De fleste hører til i gruppe 3. Tabellen nedenfor gir oversikt over antall deltakende fartøy hittil som ordningen omfatter, og tilhørende fangst hittil i år i de tre størrelsesgruppene. Kolonnen lengst til høyre gir utnyttelsesgraden av maksimalkvotene i de tre størrelsesgruppene.

"Kvote" og fangst fordelt på grupper:

Gruppe	Antall	"Kvote"	Fangst	Utnyttelse %:
1	1427	8562	4090	47,8%
2	1034	8272	3946	47,7%
3	1700	18700	11953	63,9%
Sum:	4161	35534	19989	56,3%
Uoppgitt	230		796	
Totalt	4391		20785	

I tallmatrialet er det 230 fartøy som ikke har oppgitt riktig registreringsmerke. Totalt antall fartøy som har levert fangst og som er registrert i merkeregisteret er 4.161. Årsaken til at de 230 fartøyene ikke er å finne i merkeregisteret kan bl.a. være at fartøyets registreringsmerke er feil skrevet eller at gamle registreringsmerker blir brukt istedenfor nye. Det er grunn til å tro at det reelle antall fartøy som har levert torsk er noe lavere enn 4.391. De 230 uregistrerte fartøyene står for 796 tonn av levert kvantum, altså i snitt 3.5 tonn pr fartøy.

Trålere som bruker konvensjonelle redskap vil også finnes i tallmatriale til maksimalkvoteordningen. De utgjør imidlertid ikke mer enn 11 fartøy og 350 tonn levert fangst.

Antall deltakende fartøy fordelt på fylker:

Fylke	Antall	"Kvote"	Fangst	Utnyttelse
Finnmark	475	3848	2534	65.9%
Troms	944	7452	4706	63.1%
Nordland	1498	12597	8518	67.6%
N-Trøndelag	174	1404	679	48.4%
S-Trøndelag	286	2626	980	37.3%
Møre og R.	627	5939	1605	27.2%
Sogn og F.	77	802	363	45.3%
Andre	80	866	603	69.6%
Uoppgitt	230		796	
Totalt	4391	35534	20785	58.5%

De tre nordligste fylkene har en gjennomsnittlig utnyttelsesprosent på 65.5%. Trøndelagsfylkene har en gjennomsnittlig utnyttelsesprosent på 42.9%.
Gruppen "Andre" består av fylker sør for Sogn og Fjordane. Denne gruppen har sammen med Nordland den høyeste utnyttelsesprosenten, mens Møre og Romsdal har den laveste utnyttelsen av kvoten.

Tabellen omfatter imidlertid bare fartøy som allerede deltar i det maksimalkvoteregulerte fisket. Fartøy som fyller vilkårene for å delta og som har planlagt å være med, men som ennå ikke er aktive, fanges ikke opp. Det er tidligere gjort et anslag på potensielle deltakere på 5200 fartøy, (se s.3). Dette betyr at ca 800 fartøy kan komme med i tillegg til de 4391 fartøy som allerede deltar, dersom det maksimalkvoteregulerte fisket gjenåpnes.

Ib. MAKSIMALKVOTEFARTØY SOM HADDE FARTØYKVOTER I 1990

Innenfor maksimalkvoteordningen er det spesielt interessant å se nærmere på gruppen av fartøy som hadde fartøykvoter i 1990.

I henhold til oversikt datert medio april i år er det i alt 1.252 fartøy som hadde fartøykvoter i 1990, som pr. samme dato omfattes av maksimalkvoteordningen. Fartøyene fordeler seg fylkesvis med 41% Nordland, 27% Troms og 20% Finnmark. Fartøy fra fylkene sør for Nordland representerer 12% av denne gruppen. Samme forholdet som det er mellom antall fartøy er det mellom fordeling av kvantum. Fylkesfordeling av fartøyene som i 1990 hadde fartøykoter, som i 1991 fisker under maksimalkvoteordningen fremgår av vedlagte Tabell 4 og 5. Tabell 4 viser fylkesfordelingen av de 1.252 fartøyene, og antall fartøy som har registrert fangst pr. utgangen av uke 15. Tabellen viser også antall fartøy i denne gruppen som ikke har fisket pr. utgangen av uke 15.

I alt har 87% av fartøyene i denne fartøygruppen fisket torsk hittil i år. Dersom en ser bort fra Sogn og Fjordane hvor tre av disse fartøyene var hjemmehørende og bare ett har deltatt i 1991, har deltakelsesprosenten i de ulike fylkene variert mellom 81 og 91. Høyest deltakelsesprosent når det gjelder antall fartøy som har levert fangst har Møre og Romsdal, lavest har Finnmark.

Kvoteutnyttelsen i denne fartøygruppen fremgår av tabell 5. Gjennomsnittlig kvoteutnyttelse er vel 63%. Her ligger Nordland høyest, med 73% og Møre og Romsdal lavest med 36%. En ser da bort fra Sogn og Fjordane hvor et av tre fartøy i denne gruppen fisket 3 tonn. Tabell 6 viser kvoteutnyttelsen i de tre størrelsesgruppene.

II FARTØYKVOTEORDNINGEN

Pr. 29. april er det 2.339 fartøy som har kvote i fartøykvoteordningen. 4 fartøy er leiefartøy, tre av disse har egen kvote, slik at det reelle tallet på fartøykvoter er 2.342. I tillegg er det utdelt 3 fartøykvoter til nybygg som ennå ikke er ferdigstilt. Disse 3 vil først komme i fiske over sommeren. Det totale antallet utdelte fartøykvoter er dermed 2.345.

Fangst og kvote fordelt fylkesvis:

	KVOTE		FANGST		
FYLKE	Antall:	Tonn:	Antall:	Tonn:	UTNYTT.
Finnmark	396	12943	370	9412	72.7%
Troms	459	15561	445	14015	90.1%
Nordland	963	33014	945	32162	97.4%
N.Trøndelag	76	2374	77	2303	83.3%
S.Trøndelag	97	2765	91	2459	88.9%
Møre og R.	250	13127	241	11303	86.1%
Sogn og F.	61	4908	61	4675	95.3%
Hordaland	18	1013	17	840	82.9%
Andre	19	841	19	820	97.5%
TOTAL	2339	86565	2266	77990	90.1%

Tabell 7 i tabellvedlegget viser kvoter og fangst hittil i år fordelt på de 26 størrelsesgruppene i fartøykvoteordningen

Det fremgår av tabellen over at 2.257 av 2.266 fartøy eller 96,9% av fartøymassen som er tildelt fartøykvoter er i aktivitet. Da det også er tillatt å bruke leiefartøy dersom det opprinnelige tildelte fartøyet er sjøudyktig er det grunn til å tro at en innen utgangen av året vil ligge nærmere 100%. I 1990 var 97% av fartøyene med fartøykvote i aktivitet.

PROGNOSE OVER DEN VIDERE FANGSTUTVIKLINGEN

Fartøy med fartøykvote kan maksimalt fiske 86.600 tonn. Avsetningen til denne gruppen er 70.375 tonn. Hvis gruppen i gjennomsnitt fisker 95% av fartøykvoten, vil en for fartøykvoteordningen få et overfiske på 11.900 tonn.

Bifangstavsetningen på 9.000 tonn vil trolig ikke være tilstrekkelig til å dekke behovet for bifangst resten av året. Pr uke 15 er det tatt 7.200 tonn, og en vil forvente at kvantumet stiger til 11.000-12.000 tonn. Forutsetningen er at gjeldende bifangstprosent opprettholdes.

Når det gjelder fartøy med maksimalkvote har denne gruppen allerede fisket opp sin gruppekvote på 17.000 tonn.
En vil her foreta to alternative beregninger basert på ulike forutsetninger om fisket på maksimalkvoter i perioden etter 1. mai.

Alternativ 1: uten gjenåpning av maksimalkvotefisket

Alternativ 2: gjenåpning av maksimalkvotefisket innenfor rammen av 6.800 tonn

		Alternativ 1		Alternativ 2	
	Avsatt	Fangst	Over fiske	Fangst	Over fiske
Maksimalkvote	17000	17640	640	24440	7440
Fartøykvote	70375	82270	11895	82270	11895
Bifangst	9000	11500	2500	11500	2500
Totalt	96375	111410	15035	118210	21835

Beregningene viser at det uten gjenåpning av fisket på maksimalkvotene ligger an til et overfiske i størrelsesorden 15.000 tonn. Dersom det gis mulighet for et maksimalkvoteregulert fiske innenfor en ramme på 6.800 tonn, vil en anta at det blir et samlet overfiske på 22.000 tonn. Anslagene forutsetter at høyeste tillatte bifangst av torsk fastholdes til 10% resten av året.

TORSK-KONV.REDSKAP,1991

Fangstutvikling fra uke 1

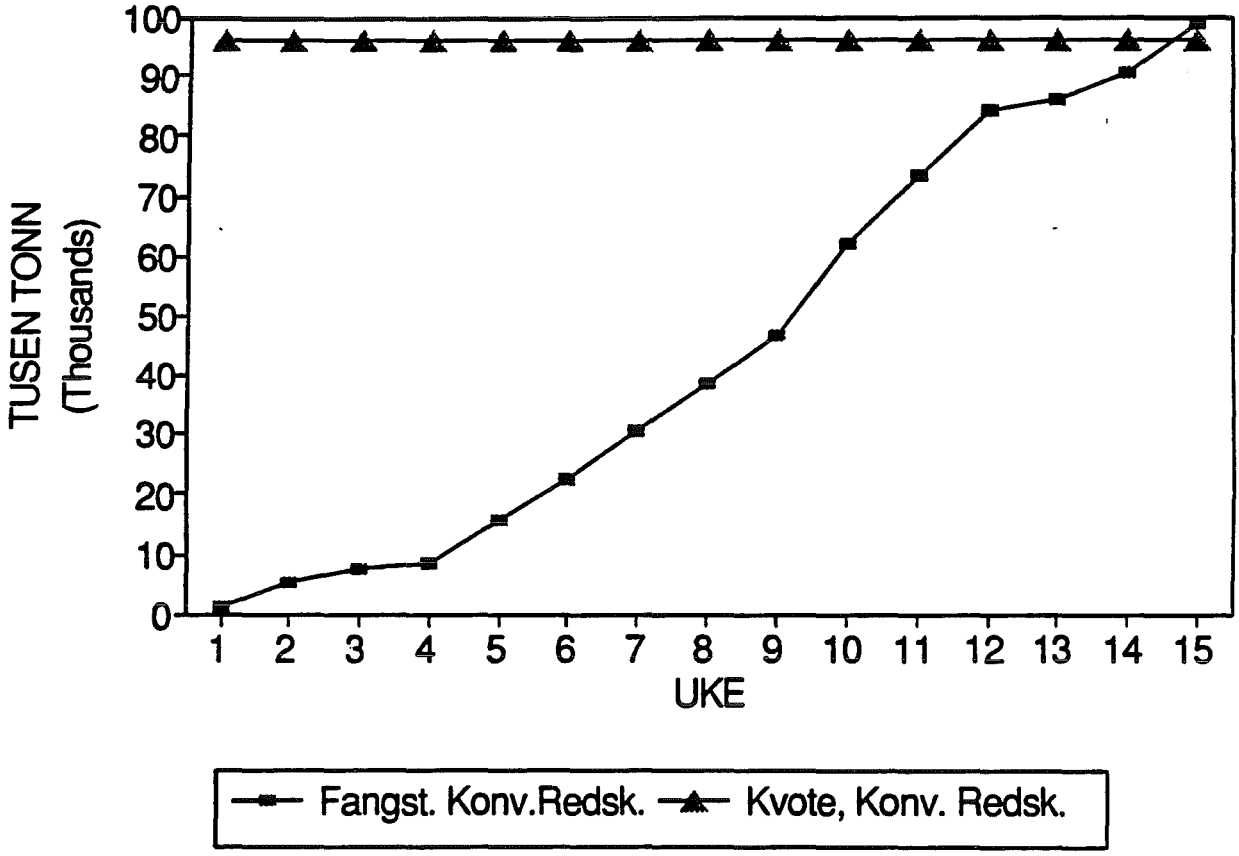

TABELL 1

TORSK NORD FOR N 62, KONVENSJONELLE REDSKAPER

FANGSTKVANTUM FORDELT ETTER HJEMSTEDSFYLKE

År	Antall fartøy	Total fangst	F	T	N	NT	ST	M	SF	Andre
1989	7348	115822	18747	30545	41653	1708	2103	13646	4844	2576
1990	7910	88638	12493	17682	36614	1892	2792	11957	3828	1379
1991	6647	98290	11992	18619	40905	2933	3508	12935	5060	2340
Prosentfordeling		1989	16.2	26.4	36.0	1.5	1.8	11.8	4.2	2.2
		1990	14.1	19.9	41.3	2.1	3.1	13.5	4.3	1.6
		1991	12.2	18.9	41.6	3.0	3.6	13.2	5.1	2.4

TABELL 2

TORSK NORD FOR N 62, KONVENSJONELLE REDSKAPER

FANGSTKVANTUM FORDELT ETTER LEVERINGSFYLKE

År	Antall fartøy	Total fangst	F	T	N	NT	ST	M	SF	Andre
1989	7348	115822	27460	31524	42207	1620	869	10571	1522	49
1990	7910	88638	16757	16697	41153	1045	715	10062	1903	304
1991	5696	98290	12205	18525	54899	1371	354	9355	1422	160
Prosentfordeling		1989	23.7	27.2	36.4	1.4	0.8	9.1	1.3	0.0
		1990	18.9	18.8	46.4	1.2	0.8	11.4	2.1	0.3
		1991	12.4	18.8	55.9	1.4	0.4	9.5	1.4	0.2

TABELL 3

FARTØY I MAKSIMALKVOTEORDNINGEN 1991

ANTALL FARTØY

Gruppe	Lengste lengde	Totalt	F	T	N	NT	ST	M	SF	Andre	Uoppg
1	0 - 6.99	1427	198	464	529	81	53	98	3	1	
2	7.0 - 7.99	1034	129	204	412	35	85	156	10	3	
3	8.0 - 99	1700	148	276	557	58	148	373	64	76	
	Uoppgitt	230									230
		4391	475	944	1498	174	286	627	77	80	230

"KVOTE"

Gruppe	Lengste lengde	Totalt	F	T	N	NT	ST	M	SF	Andre	Uoppg
1	0 - 6.99	8562	1188	2784	3174	486	318	588	18	6	
2	7.0 - 7.99	8272	1032	1632	3296	280	680	1248	80	24	
3	8.0 - 99	18700	1628	3036	6127	638	1628	4103	704	836	
		35534	3848	7452	12597	1404	2626	5939	802	866	

FANGST

Gruppe	Lengste lengde	Totalt	F	T	N	NT	ST	M	SF	Andre	Uoppg
1	0 - 6.99	4091	686	1460	1610	189	44	93	8	1	
2	7.0 - 7.99	3946	633	836	1995	85	133	217	28	19	
3	8.0 - 99	11951	1215	2410	4913	405	803	1295	327	583	
		796									796
		20784	2534	4706	8518	679	980	1605	363	603	796

UTNYTTELSESGRAD

Gruppe	Lengste lengde	Totalt	F	T	N	NT	ST	M	SF	Andre	Uoppg
1	0 - 6.99	47.8	57.7	52.4	50.7	38.9	13.8	15.8	44.4	16.7	
2	7.0 - 7.99	47.7	61.3	51.2	60.5	30.4	19.6	17.4	35.0	79.2	
3	8.0 - 99	63.9	74.6	79.4	80.2	63.5	49.3	31.6	46.4	69.7	
		58.5	65.9	63.2	67.6	48.4	37.3	27.0	45.3	69.6	

TABELL 4

FARTØY I MAKSIMALKVOTEORDNINGEN 1991
SOM HADDE FARTØYKVOTER I 1990

ANTALL FARTØY

Gruppe	Lengste lengde	Totalt	F	T	N	NT	ST	M	SF
1	0 - 6.99	289	61	99	96	13	7	12	1
2	7.0 - 7.99	419	77	116	184	6	16	19	1
3	8.0 - 99	544	108	126	238	13	22	36	1
		1252	246	341	518	32	45	67	3
Fylkesfordeling av antall kvoter (%)			19.65	27.2	41.4	2.56	3.59	5.35	0.24
Fartøy med fangst pr. uke 15:		1087	200	292	466	27	40	61	1
Fartøy uten fangst pr. uke 15		165	46	49	52	5	5	6	2
Andel fartøy med fangst (%):		86.8	81.3	85.6	90.0	84.4	88.9	91.0	33.3

TABELL 5

FARTØY I MAKSIMALKVOTEORDNINGEN 1991
SOM HADDE FARTØYKVOTER I 1990

KVANTUM

Gruppe	Lengste lengde	Totalt	F	T	N	NT	ST	M	SF
1	0 - 6.99	1734	366	594	576	78	42	72	6
2	7.0 - 7.99	3352	616	928	1472	48	128	152	8
3	8.0 - 99	5984	1188	1386	2618	143	242	396	11
		11070	2170	2908	4666	269	412	620	25
Fylkesfordeling av kvantum (%):			19.6	26.3	42.1	2.43	3.72	5.6	0.23
Fangst pr. uke 15:		7017	1376	1706	3414	107	189	223	3
"Restkvote" pr. uke 15		4053	794	1202	1252	162	223	397	22
"Kvoteutnyttelse" (i %)		63.4	63.4	58.7	73.2	39.8	45.9	36.0	12.0

TABELL 6

FARTØY I MAKSIMALKVOTEORDNINGEN 1991
SOM HADDE FARTØYKVOTER I 1990

DELTAKELSE OG "KVOTEUTNYTTELSE" I DE ULIKE STØRRELSESGRUPPER

Gruppe	Lengste lengde	ANTALL FARTØY M/KVOTE	ANTALL FARTØY DELTATT	DEL TAKELSE I %	SUM MAKS KVOTER	FANGST	"KVOTE" UTNYTTE I %
1	0 - 6.99	289	211	73.0	1734	740	42.7
2	7.0 - 7.99	419	368	87.8	3352	1999	59.6
3	8.0 - 99	544	508	93.4	5984	4278	71.5
		1252	1087	86.8	11070	7017	63.4

TABELL 7

FARTØYKVOTEORDNINGEN 1991

Kvote og fangst fordelt på de ulike gruppene:

GRUPPE	KVOTE Antall:	KVOTE Tonn:	FANGST Antall:	FANGST Tonn:	UTNYTT:
1 9.0- 9.99	678	10170	643	8181	80,4%
2 10.0-10.99	598	11661	588	10603	90,9%
3 11.0-11.99	98	2646	95	2166	81,9
4 12.0-12.99	161	5313	158	5052	95,1%
5 13.0-13.99	104	4212	100	3863	91,7%
6 14.0-14.99	138	6417	134	5965	93,0%
7 15.0-15.99	154	8316	147	7931	95,4%
8 16.0-16.99	54	3240	54	3052	94,2%
9 17.0-17.99	38	2565	40	2575	100,4%
10 18.0-18.99	54	4050	52	3683	90,9%
11 19.0-19.99	51	4207	48	3820	90,8%
12 20.0-20.99	25	2212	24	1650	74,6%
13 21.0-21.99	36	3294	36	3280	99,6%
14 22.0-22.99	10	960	12	1104	115%
15 23.0-23.99	15	1485	14	1462	98,5%
16 24.0-24.99	14	1449	14	1444	100%
17 25.0-25.99	6	639	5	552	86,4%
18 26.0-26.99	6	657	6	650	98,9%
19 27.0-27.99	13	1482	12	1129	76,2%
20 28.0-28.99	3	351	2	234	66,7%
21 29.0-29.99	4	486	4	462	95,1%
22 30.0-30.99	6	747	5	453	60,6%
23 31.0-31.99	3	387	2	229	52,9%
24 32.0-32.99	15	1980	14	1784	90,1%
25 33.0-33.99	11	1501	10	1311	87,3%
26 34.0-999	44	6138	38	5021	81,8%
Sum:	2339	86565	2257	77655	89,7%

Uoppgitt båttype	335
Totalt	77990

VEDLEGG 3

FYLKESMESSIG FORDELING AV FANGST AV TORSK NORD FOR 62° N.BR. DE SISTE TRE ÅR. OPPDATERT TALLMATRIALE OG MED TABELLER SOM INKLUDERER TRÅLLEVERANSENE.

I 1989 ble det tatt 115.800 tonn torsk med konvensjonelle redskaper. I 1990 ble kvantumet redusert til 88.600 tonn. Pr uke 16 i 1991 er kvantumet kommet opp i 100.362 tonn. Tabell 1 og 2 viser deltakelse og fangstkvantum med konvensjonelle redskaper i 1989, 1990 og hittil i 1991. Tabell 1 viser fordeling av fangstene etter fartøyenes hjemstedsfylke. Det framgår av tabellen at andelen fisket av fartøy hjemmehørende i Finnmark har gått ned fra 16% til 12.6% fra 1989 til i år. Likeledes er fangstandelen til fartøy hjemmehørende i Troms redusert, fra 26% til 19%. I samme periode er fangstandelen til fartøy hjemmehørende i Nordland økt, fra 36% til 41%. Også for fartøyene hjemmehørende i fylkene sør for Nordland har det samlet vært en økning i fangstandelen, fra 21% til 27%.

Dette geografiske bildet av torskefisket blir forsterket når en ser på hvor fisken bringes i land. Tabell 2 viser fordeling av torskefangstene etter leveringsfylke. Her framgår at Finnmarks andel er redusert fra 24% til 13% i perioden. Også andelen levert i Troms er redusert, fra 27% til 19%, mens andelen levert i Nordland er økt fra 36% i 1989, 46% i 1990 til nå 55% i 1991. Endringene i de øvrige fylkene har vært marginale.

Tabell 3 og 4 viser den fylkesvise fordeling når en inkluderer trålleveransene. Fordelingen endrer seg litt for de tre nordligste fylkene. Nordlands andel reduseres, mens Troms og Finnmark øker sin andel. For de øvrige fylkene er det kun små endringer.

Den fylkesvise fordelingen av leveransene reflekterer utviklingen i torskebestanden. I 1989 var skreibestanden den minste som noensinne er registrert. Dette medførte et redusert Lofotfiske. Vårtorskefisket i Finnmark var derimot bedre enn på mange år. Den relativt rike årsklassen fra 1983, som ga

grunnlag for et godt vårtorskefiske i 1989, har nå rekruttert til gytebestanden og har i år medført et oppsving i skreifisket.

TABELL 1
TORSK NORD FOR 62 GRADER, KONVENSJONELLE REDSKAPER.
FANGSTKVANTUM FORDELT ETTER HJEMSTEDSFYLKE

År	Antall fartøy	Total fangst	F	T	N	NT	ST	MR	SF	Andre
1989	7348	115822	18747	30545	41653	1708	2103	13646	4844	2576
1990	7910	88637	12493	17682	36614	1892	2792	11957	3828	1379
1991*	6684	100362	12664	19159	41339	2954	3546	13212	5153	2335
Prosent-		1989	16.2	26.4	36.0	1.5	1.8	11.8	4.2	2.2
fordeling		1990	14.1	19.9	41.3	2.1	3.1	13.5	4.3	1.6
		1991*	12.6	19.1	41.2	2.9	3.5	13.2	5.1	2.3

* foreløpige tall, fangst pr uke 16.

TABELL 2
TORSK NORD FOR 62 GRADER, KONVENSJONELLE REDSKAPER
FANGSTKVANTUM FORDELT ETTER LEVERINGSFYLKE

År	Antall fartøy	Total fangst	F	T	N	NT	ST	MR	SF	Andre
1989	7348	115822	27460	31524	42207	1620	869	10571	1522	49
1990	7910	88637	16757	16697	41153	1045	715	10062	1903	305
1991*	6684	100362	13202	18831	55448	1395	367	9519	1436	164
Prosent-		1989	23.7	27.2	36.4	1.4	0.8	9.1	1.3	0.0
fordeling		1990	18.9	18.8	46.4	1.2	0.8	11.4	2.1	0.3
		1991*	13.2	18.8	55.2	1.4	0.4	9.5	1.4	0.2

* foreløpige tall, fangst pr uke 16

TABELL 3, TORSK NORD FOR 62 GRADER, ALL FANGST
FANGSTKVANTUM ETTER LEVERINGSFYLKE

År	Antall fartøy	Total fangst	F	T	N	NT	ST	MR	SF	Andre
1989	7629	179740	46889	45447	58067	1625	899	24399	2359	55
1990	8143	116405	25426	22628	48105	1060	737	15877	2204	368
1991*	6857	113384	16868	22636	59057	1409	373	11432	1436	173
Prosent-		1989	26.1	25.3	32.3	0.9	0.5	13.6	1.3	0.0
fordeling		1990	21.8	19.4	41.3	0.9	0.6	13.6	1.9	0.3
		1991*	14.9	20.0	52.1	1.2	0.3	10.1	1.3	0.2

* foreløpige tall, fangst pr uke 16.

TABELL 4, TORSK NORD FOR 62 GRADER, ALL FANGST
FANGSTKVANTUM ETTER HJEMSTEDSFYLKE

År	Antall fartøy	Total fangst	F	T	N	NT	ST	MR	SF	Andre
1989	7629	179740	34323	44017	57819	1725	2172	31058	5746	2880
1990	8143	116405	18817	23998	44143	1916	2822	19072	4237	1400
1991*	6857	113384	15683	23199	45061	2967	3547	15438	5153	2336
Prosent-		1989	19.1	24.5	32.2	1.0	1.2	17.3	3.2	1.6
fordeling		1990	16.2	20.6	37.9	1.6	2.4	16.4	3.6	1.2
		1991*	13.8	20.5	39.7	2.6	3.1	13.6	4.5	2.1

* foreløpige tall, fangst pr uke 16.

DET KONGELIGE
FISKERIDEPARTEMENT

Saksbehandler, innvalgstelefon
konsulent Jan Birger Jørgensen (02) 34 64 51
JBJB-264

Vår dato 27 MAI 1991

Vår referanse /697- /412.5/JBJ/

Deres dato

Deres referanse

TELEFAX

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådets sekretariat
Postboks 185
5002 BERGEN

Jnr 4917/91 SÅ
27.5.91

VEDRØRENDE DISTRIKTSKVOTEN FOR TRÅLERNE.

En viser til intensjonene som lå bak innføringen av en distriktskvote, jfr. Ot. prp. nr. 77, 1987-1988 og § 4 andre ledd i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

Fra ulike hold er det blitt hevdet at distriktskvoten i stor grad ikke kommer de ønskede distrikter tilgode etter någjeldende fordelingsordning og leveringskriterier. En av svakhetene ved dagens bestemmelser er at kvantumet kan leveres til industrien i frosset tilstand, noe som innbærer at det gis større muligheter for at fartøyene av ulike årsaker kan sørge for at kvantumet kanaliseres til helt andre distrikter.

Departemenet er opptatt at distriktskvoten skal leveres og tilvirkes i det/de distrikt(er) som er bestemt, og dette kan sikres i enda større grad ved at alle fartøyer plikter å levere sin andel av distriktskvoten i fersk iset tilstand til industrien.

Fiskeridepartementet ønsker derfor at Reguleringsrådets medlemmer forelegges forslaget om en slik binding på distriktskvoten under Reguleringsrådets møte 5. juni d.å.

Med hilsen

Karsten Klepsvik
ekspedisjonssjef

Ingrid Sand
fung. underdirektør

stadresse
stboks 8118 Dep.
32 Oslo 1

Kontoradresse
Øvre Slottsgt. 2

Telefon
Sentralbord (02) 34 90 90
Se saksbehandlers innvalgnr.

Telefax
(02) 34 95 85

BN 9.90. H A a.s

Vår ref.: 02.06.91 Vår dato: GOS
Deres ref.: Deres dato:

NORGES KYSTFISKARLAG

Reguleringsrådet
v/ Fiskeridirektør Olsen
Postboks 185

5002 BERGEN

FISKERIDIREKTORATET
05243 04.JUN91

REGULERING AV HYSE OG TORSK FOR RESTEN AV ÅRET 1991.

Arbeidsutvalget i Norges Kystfiskarlag har gjort følgende vedtak:

I utgangspunktet tilråder Norges Kystfiskarlag at reguleringsrådet og våre myndigheter tillater seg å øke kvoteanslaget på kysthyse med 5.000 tonn, for å kunne tilby fiskerne en noenlunde mulighet til fortjeneste. Norges Kystfiskarlag anbefaler at man ikke åpner for et rent hysefiske før mandag 8. juli. Erfaringene fra tidligere år viser at innblandingen av små hyse er stor først i sesongen. Inntil fisket åpnes tillates 25% innblanding av hyse i fiske etter andre fiskeslag.

Videre støtter Norges Kystfiskarlag forslaget om at det avsettes et hysekvantum til et regulert høstfiske. Dette vil gi mulighet til det tradisjonelle kystlinefisket som mange fartøy driver om høsten. Det vil også kunne gi mulighet til fartøyer, som i enkelte sjøvær, risikerer for stor innblanding av hyse i fiske etter andre fiskeslag om høsten.

Når det gjelder fløytlinefisket etter hyse i Finnmark, mener Norges Kystfiskarlag at reguleringsrådet bør fatte vedtak som begrenser deltakelsen til et forsvarlig nivå. Vi er kjent med forslagene, der det legges opp til et fiske på samme måte som det man opplevde i Lofotområdet i vinter, hvor et stort antall "ukjente" fartøyer dukket opp. Som kjent innebærer en betingelsesløs fartøykvote mulighet til skipperfiske. Det kan også medføre at et mannskap deltar på flere fartøyer samtidig, og at skipper og mannskap ytterligere "leier inn" fartøyer som hverken har behov for, eller tradisjonelt har deltatt i fløytlinefiske tidligere.

Norges Kystfiskarlag vil derfor tilråde reguleringsrådet og myndigheter at man utarbeider en reguleringsplan som sperrer for slik spekulasjon. Først og fremst for sysselsettingen, og ivaretakingen av mannskapenes muligheter. Men også for å begrense deltakelsen, slik at de fartøyene som har behov for å delta, gis en mulighet til å ta sin tildelte kvote før totalkvota er oppfisket.

Postboks 97,
8380 RAMBERG
Telefon: 088 - 93 435
Telefax: 088 - 93 434
Postgiro: 0806 4921011
Bankgiro: 4580.06.10749

Til slutt vil Norges Kystfiskarlag minne om at i 1990 ble hysefisket stoppet 14. september. Med mindre totalkvote til rådighet og med utsikter til en stor og ukontrollert deltakelse, frykter vi at totalkvota vil være oppfisket før fisket er kommet ordentlig i gang.

Norges Kystfiskarlag håper at reguleringsrådet og myndighetene tar til etterretning de erfaringene vi har med torskereguleringene i år, og utarbeider et reguleringssystem som innebærer realistiske muligheter til de som skal delta i hysefisket.

TORSKEFISKET

Norges Kystfiskarlag merket seg i fjor høst uttalelser fra Norges Fiskarlag og Fiskeriminister, om at fiskerne kunne føle seg trygge på at alle skulle få fiske sine kvoter, enten det gjaldt fartøykvoter eller maksimalkvoter.

Etter å ha fulgt utviklingen på nært hold, beklager Norges Kystfiskarlag at sentrale personer ikke hadde bedre oversikt over hva de snakket om. Kystfiskerne er atter en gang blitt ført bak lyset av sine egne og myndighetene.

Vi mener at en i framtida må legge større vekt på sysselsettings- og bosettingsmålsettingen. En differensiert kystflåte vil være den beste garantist for sysselsetting og bosetting langs kysten. Samtidig vil en biologisk riktig høsting av bestandene gjennom et selektivt fiske på stor fisk langt på vei ta bort behovet for kvoteregulering og andre adgangsbegrensninger.

Dagens ordning med 10% torskeinnblanding i fiske etter andre fiskeslag gjør det umulig å drive fiske. Norges Kystfiskarlag vil derfor tilråde at bifangstprosenten økes til 35% for resten av året 1991.

Med vennlig hilsen
Norges Kystfiskarlag

Geir-Olaf Sørensen

Geir-Olaf Sørensen
administrasjonssekretær

Kopi: Fiskeridepartementet
Presse

Sak 2/91

REGULERING AV FISKE ETTER HYSE N 62° I ANDRE HALVÅR.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

Fiske etter hyse 1 halvår 1991.

I kvoteavtalen for 1991 mellom Sovjet og Norge er det enighet om at Norge skal kunne fiske 14.500 tonn norsk-arktisk hyse.

I tillegg til sin andel av norsk-arktisk hyse på 14.500 tonn vil Norge vanligvis fiske 3 - 5.000 tonn kysthyse.

3.625 tonn hyse er avsatt til trålerne. Kvantumet er fordelt som fartøykvoter.

På møtet i Reguleringsrådet 10. og 11. desember 1990 gikk et flertall i rådet inn for at det ikke ble åpnet for et direkte fiske etter hyse med konvensjonelle redskap før Reguleringsrådet kom sammen i mai/juni. Bifangstprosenten i kystfisket ble foreslått satt til 25%. Fiskeridepartementet fulgte flertallets anbefaling.

Etter forslag fra Norges Fiskarlag vedtok Fiskeridepartementet den 22. januar å åpne for et direkte hysefiske innenfor en gruppekvote på 3.000 tonn. Fisket ble vedtatt forbeholdt fartøy under 27,5 meter og ble regulert innenfor en maksimalkvoteordning. Bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag ble samtidig satt ned til 10%. Fiskeridepartementet vedtok imidlertid den 22. februar igjen å heve bifangstprosenten til 25.

Fiskeridirektøren stoppet fisket etter hyse da gruppekvoten på 3.000 tonn var beregnet oppfisket. Stoppen i fisket ble innført med virkning fra 4. mai 1991 kl 2400.
Inkludert bifangst hadde konvensjonelle redskap fisket 5.480 tonn pr. 12.05., mens trål hadde fisket 1.957 tonn.

Kvantum til disposisjon 2. halvår 1991.

Av totalkvantumet på 14.500 tonn norsk-arktisk hyse er det med konvensjonelle redskap fisket ca. 5.500 tonn. Dette tallet inkluderer også bifangster av hyse tatt med fartøy over og under 27,5 meter. En anslår fangst av hyse med konvensjonelle redskaper resten av første halvår til å være ca. 1.000 tonn. Forutsatt at disponibelt kvantum kysthyse settes til 5.000 tonn vil det for fiske andre halvår gjenstå ca. 9.300 tonn til fiske med konvensjonelle redskap. Dette er også ment å skulle dekke bifangst av hyse resten av året.

Fiske etter hyse 2. halvår 1990.

Før en går inn på det videre reguleringsopplegget for 1991 vil det være nyttig å se på reguleringsopplegget for siste halvår 1990. Til sammenligning gjensto det for fiske annet halvår 1990 i underkant av 9.000 tonn. 1.000 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. De resterende 8.000 tonn ble regulert innenfor en maksimalkvoteordning etter følgende modell:

Fartøystørrelse	Maksimalkvote
Fartøy under 10 meter	20 tonn rund vekt
Fartøy 10 - 10,99 meter	25 tonn rund vekt
Fartøy 11 - 11,99 meter	30 tonn rund vekt
Fartøy 12 - 12,99 meter	35 tonn rund vekt
Fartøy 13 - 13,99 meter	40 tonn rund vekt
Fartøy 14 - 14,99 meter	45 tonn rund vekt
Fartøy 15 - 15,99 meter	50 tonn rund vekt
Fartøy 16 meter og over	55 tonn rund vekt

Fiske etter hyse ble stoppet da gruppekvoten var oppfisket. Stoppen ble innført med virkning fra 14. september.

Etter dagjeldende forskrifter kunne det etter at det direkte fisket var stoppet kun fisket 10% som bifangst ved fiske etter andre fiskeslag. I forbindelse med refordeling av torsk innen gruppen av fartøy som fisker med konvensjonelle redskap ville en så lav bifangstprosent skape problemer for avviklingen av torskefisket. En tok da opp spørsmålet om en økning av bifangstprosenten. Dette gjorde en til tross for at totalkvoten allerede var beregnet oppfisket. Fiskeridepartementet vedtok den 14. september å øke tillatt bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag til 25%.

I 1990 ble hysekvoten til konvensjonelle redskap overfisket med 3.235 tonn. Trålerene fisket 469 tonn mer enn gruppekvoten, slik at dette totale norske overfisket ble 3.704 tonn.

Fiske etter hyse annet halvår 1991.

Fiskeridirektøren anser det som en prioritert målsetting å legge opp fisket for resten av 1991 på en slik måte at overfiske av kvoten unngås.

Som nevnt innledningsvis begrengnes det å gjenstå for konvensjonelle redskap ca. 9.300 tonn for annet halvår. Dette skal som sagt også dekke bifangst av hyse resten av året.

Selv om torskefangstene blir mindre enn høsten 1990, vil det være behov for å sette av et kvantum hyse til dekning av bifangst i andre fiskeri etter at det direkte hysefisket er stoppet. I 1990 ble det fisket ca. 3.200 tonn hyse etter stoppen 14. september.

Med en tillatt bifangstprosent på 25 bør det etter Fiskeridirektørens vurdering avsettes 1.800 tonn til dekning av bifangst til høsten.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et kvantum på 1.800 tonn til dekning av bifangst.

Under forutsetning av at bifangster av hyse holder seg innenfor 1.800 tonn vil det gjenstå 7.500 tonn til et direkte fiske. Norges Fiskarlag har fremmet forslag om at fiske etter hyse siste halvår 1991 reguleres på tilsvarende måte som i 1990 med maksimalkvoter differensiert etter fartøyenes lengde.

Fiskarlaget har foreslått følgende lengdeinndeling og maksimalkvoter:

Fartøystørrelse	Maksimalkvote
Under 6 meter	5 tonn
6 - 7,99 meter	10 tonn
8 - 9,99 meter	15 tonn
10 - 10,99 meter	25 tonn
11 - 11,99 meter	30 tonn
12 - 12,99 meter	35 tonn
13 - 13,99 meter	40 tonn
14 - 14,99 meter	45 tonn
15 - 15,99 meter	50 tonn
16 - 16,99 meter	55 tonn
17 - 17,99 meter	60 tonn
18 meter og over	65 tonn

Forslaget fra Norges Fiskarlag for 1991 innebærer i forhold til i fjor at fartøy under 10 meter vil få lavere kvoter. Samtidig vil fartøy over 17 meter få økt sine kvoter. Ser en på statistikken fra 1990 se vedlagte tabell 1, viser denne at en kvotereduksjon for fartøy under 10 meter ikke innebærer noen effektiv begrensning av denne størrelsesgruppen sitt fangstpotensiale. En økning av maksimalkvotene med 5 - 10 tonn for de 150 fartøyene over 17 meter som deltok i fjor, vil derimot kunne gi en betydelig overføring av reell fangstmulighet fra små til store fartøy. Dette vil gjøre at kvantumet vil bli tatt fortere enn i fjor.

Fiskeridirektøren vil med bakgrunn i det som er nevnt ovenfor samt erfaringene fra fjoråret foreslå at en innenfor et kvantum på 7.500 tonn fastsetter en maksimalkvoteordning innenfor følgende lengdegrupper og maksimalkvoter.

Fartøystørrelse	Maksimalkvote
Under 6 meter	5 tonn
6 - 7,99 meter	10 tonn
8 - 9,99 meter	15 tonn
10 - 10,99 meter	25 tonn
11 - 11,99 meter	30 tonn
12 - 12,99 meter	35 tonn
13 - 13,99 meter	40 tonn
14 - 14,99 meter	45 tonn
15 - 15,99 meter	50 tonn
16 - meter og over	55 tonn

Når det gjelder deltakelsen i fisket forslår Norges Fiskarlag at med det lave hysekvantumet som er til disposisjon må det maksimalkvoteregulerte fisket forbeholdes kystfartøy under 90 fot (27,5 m).

Under 19 sesjon i den blandede norsk-sovjetiske Fiskerikommisjon november 1990, ble partene under spørsmål om regulering av fiske eter hyse 1991 enig om å begrense hysefisket i størst mulig grad av hensyn til bestandssituasjonen. Det avsatte kvantum skulle dekke uungåelig bifangst og et begrenset kystfiske.

Å forbeholde et direkte fiske etter hyse for kystfartøy, dvs. fartøy under 27,5 meter vi således være i tråd med avtalen mellom Sovjet og Norge.

Fiskeridirektøren vil foreslå at hysefisket forbeholdes fartøy under 27,5 meter lengste lengde.

Periodisering.

Som kjent kom det i fjor etter at hysefisket med konvensjonelle redskaper ble stoppet 14. september sterke reaksjoner på at avsettingen til fiske etter 1. juli var såpass begrenset at hysefisket som foregår på høsten i Nordland ikke kom i gang før gruppekvoten var oppfisket. Avsettingen i 1991 er som nevnt tidligere ikke større enn i 1990. En måte å løse problemet på er å innføre periodisering av gruppekvoten. Norges Fiskarlag foreslår at det avsettes et kvantum til fiske etter 1. september.

Ved avgjørelsen av om det er tilrådelig med en periodisering er det en rekke momenter det må tas hensyn til. Etter Fiskeridirektørens mening bør en se på forholdet fylkene imellom og da særlig med henblikk på hvor fangstene leveres. Ser en på årets torskefiske er det klart at Nordland er kommet meget bra ut i år. Finnmark derimot har hatt en reduksjon i levert kvantum til fylket. Ser en på kystfisket etter hyse foregår dette hovedsakelig på kysten av Finnmark og hoveddelene leveransene foregår også i fylket. Det er vel heller ikke å legge skjul på at flesteparten av deltakerne kommer fra områdene sør for Finnmark.

Fiskeridirektøren viser til det som er sagt ovenfor og vil foreslå at gruppekvoten ikke periodiseres.

Andre reguleringstiltak.

Med bakgrunn i det lave hysekvantumet for resten av 1991 foreslår Norges Fiskarlag at høvedsmannen nå bør være ført på blad B i fiskermanntallet og at høvedsmannen bare gis anledning til å ta en kvote.

Fiskeridirektøren er enig med Norges Fiskarlag i at i tider med lave kvoter må heltidsfiskerne prioriteres. Imidlertid vil Fiskarlagets forslag innebære at fiskefartøy med eiere på blad A vil kunne delta såfremt høvedsmannen står på blad B. Fiskeridirektøren er av den oppfatning at en bør søke å samordne reguleringene slik at en stiller samme krav til eierforhold i hysefisket som i torskefisket. Fiskeridirektøren foreslår at eiere og høvedsmann på fartøyer som skal delta må stå på blad B i fiskermanntallet og at eiere av flere fartøy og høvedsmenn kun kan ta en kvote.

I fjor åpnet fisket mandag 2. juli. Fiskeridirektøren vil foreslå at hysefisket i 1991 starter mandag 1. juli.

V. J. Olsen viste til forslaget om avsetning til bifangst og ba om synspunkt.

Wold spurte om hvem som ville ta bifangst når snurrevadfiske var stoppet opp. Han mente at bifangstavsetningen burde reduseres til fordel for et direkte fiske til høsten.

V. J. Olsen fremholdt at det ville være behov for en viss avsetning, og at den som var foreslått var atskillig mindre enn i fjor.

Arctander spurte om det var artsforskjell på kysthyse og norsk-artisk hyse.

Jacobsen svarte at det var samme art, men at men hadde lite kunnskap om biologien sørover kysten. Praksis innebar at man holdt utenfor hyse syd for Vestfjorden idet den ble betraktet som en egen stamme.

Wold reiste deretter følgende forslag: Det avsettes et kvantum på 7000 tonn hyse fra 1. juli, det avsettes 2000 tonn til et kystfiske etter 15. september og til bifangst avsettes 500 tonn. Maksimalkvotene gjøres gjeldende fra 1. juli.

Fladmark var sterkt kritisk til å redusere avsetningen til bifangst fordi det var behov for å stimulere til annet fiske.

Wold spurte hvem som var aktuell til å ta bifangst.

Fladmark svarte at problemet var størst i uer og blåkveitefiske.

Hansen sa seg enig med Fladmark i at bifangst avsetningen ikke kunne settes så lavt at den forhindret alternative fiskerier.

V. J. Olsen oppsummerte de to forslagene og foretok avstemming. 5 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander og Wold) stemte for Wolds forslag. De øvrige 8 representanter (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Fladmark, Larsen, Nakken, Eggereide og Dahl) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om avsetning og diffrensiering av en maksimalkvoteordning.

Johansen ga sin støtte til Fiskeridirektørens forslag.

Fladmark mente graderingen burde gå lenger enn forslaget for å stimulere større fartøy i kystfiskeflåten.

Wold ville også støtte forslaget ut fra det lave kvantumet og for å gi flest mulig anledning til å delta.

V. J. Olsen konstaterte deretter at det var enighet i rådet om å gå inn for Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om å forbeholde hysefiske for fartøy under 27,5 meter. Han konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i forslaget.

Wold påpekte at fartøy over 27,5 m ville få større fordel enn de mindre fartøyene hvis bifangsten fortsatt skulle være 25%. Han foreslo derfor av bifangstprosenten ble redusert til 10%.

V. J. Olsen sa at i fjor hadde bifangstprosenten vært 10% inntil det direkte fisket ble stoppet 14. september.

Bakkevik spurte om konsekvensene ved en tidlig stopp i hysefiske var vurdert. Han mente det ville gi store problemer hvis fisket stoppet i august og fartøyene spesielt lenger syd var henvist til 10% bifangst resten av året.

V. J. Olsen foreslo at man kunne gjøre som i fjor nemlig sette bifangsten til 10% mens hysefiske pågikk for deretter å øke den til 25%. Et enstemmig Reguleringsråd fant å kunne gå inn for dette.

V. J. Olsen refererte saksdokumentene og forslaget til ikke å foreta periodisering. Han konstaterte deretter at det var enighet i rådet om denne anbefalingen.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og forslag om krav til manntallsføring og en mann en kvote.

Bakkevik hevdet at det var en ny formulering i forhold til 1990 ved at både eier og høvedsmann skulle stå på blad B. Han konstaterte at en mann som eide tre fartøy bare kunne delta

med et. Han foreslo derfor at man tok bort kravet om blad B for eier samt begrensningen på en kvote.

Leine var enig i at Fiskeridirektørens forslag var for drastisk.

Løbach presiserte at eneste begrensning i forhold til i fjor var at høvedsmann var begrenset av en kvote.

Wold påpekte at det var mange rederier med interesser i flere båter.

Johnsen viste til at det ved vurdering av hvem som var "eier" av et fartøy i forbindelse med gjeldende reguleringer var stillt krav til andel på minst 51%.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming. 9 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Bjørklund, Fladmark, Larsen, Nakken, Eggereide og Dahl) stemte for Fiskeridirektørens forslag. De øvrige 4 representantene (Bakkevik, Leine, Arctander og Wold) stemte for Bakkeviks forslag.

V. J. Olsen konstaterte deretter at rådet var enig i å fastsette startdato i hysefiske til mandag 1. juli.

TABELL 1

HYSE

ANTALL FARKOSTER ETTER LENGSTE LENGDE OG FANGSTMENGDE. LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

ÅRSTALL: 1990 DATAGRUNNLAG: HYSE N. 62. GR.N. AV FARTØY MED KONVENSJONELLE REDSKAP JULI AUG. SEPT. < 27.5

ANTALL FARKOSTER MED FANGSTKVANTUM MELLOM:

	0 - 4.9 TONN	5 - 9.9 TONN	10 - 14.9 TONN	15 - 19.9 TONN	20 - 24.9 TONN	25 - 29.9 TONN	30 - 34.9 TONN	35 - 39.9 TONN	40 - 44.9 TONN	45 - 49.9 TONN	50 - 54.9 TONN	55 - 59.9 TONN	60 - 64.9 TONN	65 - TONN	SUM BÅTER, ANTALL	SUM I TONN
0.0- 5.9 M	235	3	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	239	57
6.0- 7.9 M	494	2	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	498	166
8.0- 9.9 M	658	28	16	10	12	-	-	-	-	-	-	-	1	-	725	1220
10.0-10.9 M	265	28	16	10	17	10	-	-	-	-	-	-	-	-	346	1416
11.0-11.9 M	44	9	1	1	-	4	2	-	-	-	-	-	-	-	61	322
12.0-12.9 M	46	7	3	3	1	3	10	5	-	-	2	-	-	-	85	978
13.0-13.9 M	29	4	2	-	1	-	4	8	3	-	-	-	-	-	51	666
14.0-14.9 M	32	8	5	2	1	-	1	1	8	5	2	-	-	-	65	943
15.0-15.9 M	30	2	5	-	2	1	4	1	2	16	13	2	-	-	78	2002
16.0-16.9 M	9	-	2	2	3	-	1	2	-	2	2	3	-	-	26	619
17.0-17.9 M	10	-	3	-	2	1	1	-	-	-	2	-	-	-	19	263
18.0-27.4 M	69	9	6	4	5	-	2	1	4	3	4	5	1	1	114	1448
27.5- M	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1
SUM ANT. BÅTER	1922	100	61	37	45	19	25	18	17	26	25	10	2	1	2308	
KVANTUM, TONN	903	725	779	642	995	505	818	677	729	1256	1300	570	124	79		10106

KVANTUM UNDER MIN.FANGST: 0 TONN
KVANTUM BÅTTYPE UOPPGITT: 36 TONN
TOTALT KVANTUM: 10142 TONN

Hyse & Tillegsbud
RW, TK, SR

Norges Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET
03955 24.APR 91

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

24.04.1991
J.nr.0716/91
ark.,
EL/-

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE I 1991.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøtet 24.02.1991 regulering av fisket etter hyse i 1991, og det fattet følgende vedtak, som er to-delt:

REGULERING AV HYSEFISKET 1991.

"1. Norges Fiskarlag vil vise til at det er flere fartøy som har fisket opp maksimalkvoten på 4 tonn. Med bakgkrunn i at flere fartøy også er ferdig med tildelt torskekvote og at det er ønskelig med en fortsatt aktivitet, vil Norges Fiskarlag gå inn for at maksimalkvoten pr. fartøy heves til 6 tonn for 1. halvår 1991 for fartøy under 27.5 m.

2. Norges Fiskarlag viser til Fiskarlagets brev av 21.03. d.å. til Fiskeridepartementet angående bifangstspørsmålet for trålerne og de problemer som lave kvoter medfører. Norges Fiskarlag vil be om at det gis anledning for trålerne til å ha 5 - 10% innblanding av hyse ved fiske etter andre fiskeslag, når tildelt kvote er oppfisket. Dette er forøvrig samme ordning som ble gjort gjeldende for 1990."

REGULERING AV HYSEFISKET 2. HALVÅR 1991.

"1. Norges Fiskarlag mener at reguleringsopplegget for fisket etter hyse i 2.halvår 1991, må utformes slik at både redskapsgrupper og distrikter blir forsøkt best mulig ivaretatt.

2. Norges Fiskarlag viser til at det ikke er noe større kvote til disposisjon for et direkte kystfiske i 1991 etter hyse enn det som var i 1990, og vil tilrå at det også i 1991 benyttes differensierte maksimalkvoter. Videre at fisket forbeholdes konvensjonelle fartøy under 90 fot.

3. Norges Fiskarlag vil tilrå at følgende kvoter gjøres gjeldende fra 1.juli 1991:

Fartøystørrelse	Maksimalkvote
Under 6 meter	5 tonn
6 - 7.99 meter	10 tonn
8 - 9.99 meter	15 tonn

910424_0717

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

10 - 10.99 meter	25 tonn
11 - 11.99 meter	30 tonn
12 - 12.99 meter	35 tonn
13 - 13.99 meter	40 tonn
14 - 14.99 meter	45 tonn
15 - 15.99 meter	50 tonn
16 - 16.99 meter	55 tonn
17 - 17.99 meter	60 tonn
18 meter og over	65 tonn

4. Norges Fiskarlag vil også for 1991 gå inn for at det settes begrensning for de som skal delta i fisket etter hyse. Følgende begrensninger gjøres gjeldende for 1991:
   - Fartøyets høvedsmann må være manntallsført på blad B og fartøyet må være merkeregistrert.
   - Høvedsmann kan bare delta med et fartøy og ta en kvote.
   - Det må i særlige tilfeller kunne gis dispensasjon fra de fastsatte forskrifter.

5. Norges Fiskarlag vil videre tilrå at det av den totale hysekvoten som er til disposisjon for konvensjonelle redskaper, blir avsatt et kvantum til et fiske etter hyse etter 1. september. De fartøy som har fisket opp maksimalkvoten før denne dato, gis ikke anledning til å fiske på ny maksimalkvote."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Arent M. Henriksen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

910424_0717

Sak 3/91

SPØRSMÅL OM REGULERING AV FISKE ETTER SEI N 62° I ANDRE HALVÅR.

V. J. Olsen informerte om utviklingen de siste ukene i seinotfiske og om reguleringen som ble innført 3. juni. Det ble opplyst at estimat over oppfisket sei var ca. 8600 tonn.

Han viste deretter til saksdokumentene der det heter:

På grunn av en kraftig økning i notfisket etter sei nord for 62^{0}N. i mai, fant Fiskeridirektøren å måtte foreslå reguleringstiltak i seinotfisket uten Reguleringsrådets uttalelse. Se vedlagte (./.) telefax til Fiskeridepartementet datert 28. mai 1991. Det forutsettes imidlertid at Reguleringsrådet realitetsbehandler de foreslåtte reguleringstiltak. En gjør spesielt oppmerksom på at saksdokumentet er skrevet før denne siste utvikling i saken.

1. UTVIKLINGEN I FISKET.

1.1 SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

Fra 1977 til 1985 økte de norske fangstene av sei i Nordsjøen fra 19.000 tonn til 109.000 tonn. Trålfangstene utgjorde mellom 90 og 95 prosent av fangstene, og fangstøkningen skyldes i hovedsak en sterk opptrapping i det norske trålfisket spesielt i perioden fra 1980 fram til 1985. I hovedsak var opptrappingen forårsaket av sterke begrensninger i trålfisket etter torsk nord for 62^{0}N.. Etter 1985 har fangsten gått sterk tilbake. Fra 1987 fram til i fjor ble fangsten redusert fra 73.000 tonn til i underkant av 20.000 tonn. (Jfr. vedlagte tabell 1A).

Norge har i år, etter forhandlinger med EF, en kvote på 55.000 tonn. Av dette kan tredjeland fiske inntil 6.050 tonn. Det ble avsatt en egen kvote på 11.000 tonn til notfisket etter sei. Andre redskaper er ikke kvoteregulert.

Etter foreløpige oppgaver har en anslått det norske fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak til vel 5.000 tonn ved utgangen av april i år. På samme tidspunkt ifjor var kvantumet 9.600 tonn.

Tabellen på nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum i tusen tonn rund vekt fordelt på redskap ved utgangen av april 1990 og 1991.

Redskap	30.04.90 1990	30.04.91 1991
Not	3,8	1,0
Garn	2,4	1,4
Trål	3,2	2,2
Andre	0,2	0,2
Sum	9,6	5,3

1000 tonn rund vekt

Utviklingen i fisket hittil i år gir ikke grunnlag for ytterligere reguleringstiltak i seifisket i Nordsjøen og Skagerrak. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket.

1.2 SEIFISKET NORD FOR 62°N.

Av kvoten i 1990 på 100.000 tonn ble det avsatt 7.000 tonn til tredjeland, og de resterende 93.000 tonn ble i begynnelsen av året fordelt med 41.000 til not, 33.000 tonn til trål hvorav 3.000 tonn ble avsatt til fartøy med industri- eller nordsjøtråltillatelse. Garn og andre konvensjonelle redskaper fikk en kvoteavsetning på 19.000 tonn til dekning av et fritt fiske.

Ifølge foreløpige oppgaver fisket Norge ialt 92.100 tonn sei nord for 62°N i 1990. I tillegg har tredjeland fisket 1.850

tonn slik at det samlede fangstkvantum av sei nord for 62^{0}N ble 94.000 tonn. Det norske fangstkvantumet representerte en nedgang på 27.000 i forhold til 1989. En viser forøvrig til vedlagte tabell 1B.

For 1991 anbefalte ACFM en TAC på 90.000 tonn. På Reguleringsrådets møte i desember ble det vedtatt at det norske seifisket nord for 62^{0}N ikke skulle overskride 87.000 tonn. Det var da avsatt et kvantum på 3.000 tonn til dekning for tredjelands fiske.

Det ble avsatt et kvantum på 23.000 tonn til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. Resten av den norske kvoten ble fordelt på fartøygruppene not og trål etter samme fordelingsnøkkel som i 1990. Dette ga 35.500 tonn til not og 28.500 tonn til trål. Av trålkvoten ble 5.000 tonn avsatt til trålere som fisker i medhold av en industri- eller nordsjøtråltillatelse. Spørsmålet om ytterligere reguleringer i seinotfisket skulle vurderes på nytt på Reguleringsrådets neste møte.

På bakgrunn av foreløpige oppgaver har en anslått at oppfisket kvantum ved utgangen av april nord for 62°N utgjør ca. 24.000 tonn. Dette er en økning på 2.400 tonn i forhold til samme tidspunkt i 1990. Tabellen nedenfor gir en sammenligning av oppfisket kvantum fordelt på redskaper ved utgangen april 1990 og 1991.

Redskap	30.04.90 1990	30.04.91 1991
Not	0,7	1,0
Garn	8,0	8,3
Trål	12,7	13,5
Andre	0,3	1,3
Sum	21,7	24,1

1000 tonn rund vekt.

1.3. REGULERING AV NOTFISKET ETTER SEI NORD FOR 62^{0}N I 1991.

1.3.1 MAKSIMALKVOTER.

Som nevnt ble det på Reguleringsrådets møte 10. desember ifjor enighet om å utsette spørsmålet om en kvoteregulering av seinotfisket nord for 62^{0}N til rådets møte i juni.

Norges Fiskarlag har behandlet saken i landsstyremøte den 23. april Vedtaket følger vedlagt (./.).

I vedtaket foreslås at det innføres differensierte maksimalkvoter i seinotfisket etter følgende inndeling:

Fartøy	under	13 m	:	300	tonn	rund	vekt
"	fra	13 - 13,99 "	:	400	"	"	"
"	"	14 - 15,99 "	:	500	"	"	"
"	"	16 - 17,99 "	:	600	"	"	"
"	"	18 - 19.99 "	:	750	"	"	"
"	"	20 - 21,99 "	:	900	"	"	"
"	"	22 - 23,99 "	:	1.050	"	"	"
"	"	24 - 25,99 "	:	1.200	"	"	"
"	over 26 m		:	1.400	"	"	"

I vedtaket påpekes at det er "svært vanskelig å forutsi i hvilken grad seien vil være tilgjengelig for not av forskjellig størrelse på ulike steder langs kysten". Fiskarlaget tilrår videre en periodisering av gruppekvoten slik at 30% - dvs. 10.650 tonn - av gruppekvoten kan tas før 19. juli og at de resterende 70 % kan tas i perioden etter 19.juli, og at hvert fartøy bare kan fiske en maksimalkvote og at hjelpefartøy ikke tildeles egen kvote.

I vedlagte (./.) telefax av 6. mai ber Norges Fiskarlag om at arbeidet med reguleringsforskrifter forseres, slik at disse er klar på et tidligst mulig tidspunkt.

Fiskeridirektøren har vurdert Norges Fiskarlag sin henvendelse på bakgrunn de erfaringer en har gjort i forbindelse med reguleringene av seinotfisket nord for 62^{0}N de senere år, og ikke funnet tilstrekkelig tungtveiende grunner til å la være å avvente Reguleringsrådets behandling av saken.

I 1990 var gruppekvoten for notfartøy 41.000 tonn. Fisket ble regulert med differensierte maksimalkvoter etter følgende fordeling:

Fartøy under		15 m	: 300	tonn	rund	vekt
"	mellom	15 - 17,99 "	: 450	"	"	"
"	"	18 - 20,99 "	: 600	"	"	"
"	"	21 - 23,99 "	: 850	"	"	"
"		24 m og over	:1.100	"	"	"

På grunn av en svak utvikling i fisket ble maksimalkvotene og andre reguleringsbestemmelser (gruppekvoter etc.) opphevet i løpet av 1990. Samlet tok notgruppen 24.600 tonn sei i 1990, - en halvering av kvantumet i forhold til 1989. Generelt hadde alle fartøystørrelser i seinotfisket en fangstnedgang, men nedgangen var særlig stor for fartøy under 21 m. Dette hadde sammenheng med at seien stod uvanlig dypt og var derfor tilgjengelig bare for større fartøy med dype nok nøter. Samlet deltok 157 fartøy i seinotfisket i 1990.

I 1989 ble det av en norsk totalkvote på 113.000 tonn tildelt en gruppekvote på 48.000 tonn sei til seifisket med not. Av dette var 2.000 tonn overført fra trålernes kvote. Notfisket ble stoppet 26. september da gruppekvoten var beregnet oppfisket. Det var særlig fartøy over 24 m som hadde en fangstøkning i 1989. Ialt 269 fartøy deltok i 1989, - en økning på 88 fartøy fra 1988. Deltakelsen økte mest i fartøygruppen under 13 m. Vedlagte tabell 2 - 7 gir en oversikt over seifangsten fordelt på måneder og redskap fra 1985 til 1990. Tabell 8 og 9 viser deltakelse og fangst i seinotfisket fra 1987 til 1990.

I 1991 er det som i de to foregående år usikkert i hvilken grad seien vil være tilgjengelig for alle grupper innen seinotflåten. En god tilgjengelighet vil påvirke deltakelsen, og en eventuell økning kan komme i gruppen av fartøy under 21 m. For seinotfartøy over 21 m har deltakelsen i 1989 og 1990

vært stabil på cá. 60 fartøy. I 1987 og 1988 deltok henholdsvis 51 og 49 fartøy over 21 m.

Det er flere forhold som taler for å innføre maksimalkvoter før fisket kommer skikkelig i gang. Disse knytter seg til usikkerheten om tilgjengligheten av sei fremover i 1991. For det første kan maksimalkvoter føre til at fisket strekkes ut i tid, til fordel for mottaksapparatet. Differensierte maksimalkvoter vil dessuten sikre en viss inntektsfordeling mellom fartøy i de ulike lengdegruppene.

På bakgrunn av erfaringene fra de to siste år vil maksimalkvoter av den størrelse som Fiskarlaget foreslår berøre få fartøy. Forslaget til maksimalkvoter i 1991 ville for eksempel ha berørt kun 8 fartøy i 1989 og hatt en reguleringseffekt på ca. 3.000 tonn. Et reguleringsopplegg med maksimalkvoter tilsvarende de som ble innført i begynnelsen av 1990, ville i 1989 ha berørt 10 fartøy og hatt en reguleringseffekt på ca. 4.500 tonn.

Forslaget til differensierte maksimalkvoter fra Norges Fiskarlag kan karakteriseres som liberalt i den forstand at maksimalkvotene er høyere enn de maksimalkvoter som ble vedtatt innledningsvis for 1990, men som påpekt ovenfor ville både forslaget fra Norges Fiskarlag og 1990-ordningen hatt liten reguleringseffekt i 1989. For å oppnå en større reguleringseffekt både med hensyn på kvantum og antall berørte fartøy, måtte maksimalkvotene reduseres betydelig i forhold til Norges Fiskarlag sitt forslag. De foreslåtte maksimalkvotene vil ha en viss fordelingseffekt i den forstand at de mest effektive fartøyene blir begrenset i sitt fiske. På bakgrunn av erfaringene fra 1990 vil Fiskerdirektøren kunne slutte seg til Norge Fiskarlag sitt forslag om differensierte maksimalkvoter. En fare med romslige maksimalkvoter er imidlertid at ved god tilgjengelighet for alle fartøygrupper, kan gruppekvoten være oppfisket og fisket bli stoppet før alle fartøy har kommet i fiske.

<u>Etter en samlet vurdering vil Fiskeridirektøren gå inn for</u>

Norges Fiskarlag sitt forslag til differensierte maksimalkvoter. Fartøy som skal delta må ha eget notbruk og være bemannet og utrustet for seinotfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoteordningen gis virkning fra 1. januar 1991.

1.3.2 PERIODISERING AV GRUPPEKVOTEN.

Som nevnt tilrår Fiskarlaget at 30 % av seinotkvoten skal tas før 19. juli mens de resterende 70 % kan tas i perioden etter 19. juli. 30 % av gruppekvoten tilsvarer et kvantum på 10.650 tonn sei rund vekt.

Tabellen på nedenfor viser hvordan notfangsten av sei fordeler seg på ulike perioder av året fra 1985 til 1990.

År	Fangst mai - juli	Total pr. 1. aug.	Andel pr. 1/8 i %	Fangst 1. aug. - 31. des.	Totalfangst hele året
1985	12.364	17.030	54,8	14.037	31.067
1986	2.237	3.097	39,0	4.835	7.932
1987	7.255	8.025	23,0	26.834	34.859
1988	3.358	3.994	9,2	39.538	43.532
1989	23.382	24.107	49,6	24.468	48.575
1990	10.910	11.611	47,2	12.977	24.588

Tabellen viser at med unntak av ett år har over halvparten av fangsten i seinotfisket nord for 62^{0}N blitt tatt perioden fra august til desember. I enkelte år har betydelig del av fisket foregått før august og da særlig i perioden fra mai og ut juli. I de to siste årene er bortimot 50% av fangsten fisket før 1. august. Det er nærliggende å se seinotfisket både i disse årene og i inneværende år i sammenheng med kvotesituasjonen i fisket etter norsk-arktisk torsk. På grunn av situasjonen i torskefisket må det også i år påregnes et betydelig incentiv for å fiske sei i årets syv første måneder.

I 1990 ble i overkant av 11.600 tonn sei fisket før 1. august, hvorav 10.910 tonn i perioden fra mai til og med juli. En har på bakgrunn av manuelle ukeoppgaver fra Norges Råfisklag beregnet notfangsten av sei ved utgangen uke 28 dvs. til og med 15. juli i 1990 til å være ca. 8.210 tonn. Dette utgjør 33,4 % av totalfangsten i 1990.

Av totalfangsten i 1989 på 48.576 tonn ble 24.107 tonn ble fisket før 1. august herav 23.382 tonn i perioden fra mai til og med juli. Fangst pr. uke 28, dvs. til og med 16. juli i 1989 - beregnet på tilsvarende måte som ovenfor, er beregnet til 18.800 tonn som var 38,7 % av totalfangsten i 1989.

Fangststatistikken for de to foregående år viser at en periodisering av kvoten med en fangst inntil 30% før 19. juli ville ha representert en begrensning av notfisket. Dette innebærer at bestemmelsen om periodisering kan føre til at notfisket i år må stoppes før 19. juli. Således vil en større del av gruppekvoten bli reservert for et fiske senere på året da seien i større grad kan være tilgjengelig på såpass grunt vann at den er tilgjengelig for flere fartøygrupper. Sei fisket på grunnere vann kan dessuten lånsettes og dermed oppnå en bedre kvalitet.

Fiskeridirektøren går derfor inn for en periodisering av gruppekvoten ved at inntil 30 % av gruppekvoten - dvs. 10.650 tonn sei, avsettes til et notfiske før 19. juli.

V. J. Olsen ba om Reguleringsrådets synspunkt.

Fladmark sa at det var skremmende tall når det bare gjensto ca. 2000 tonn frem til 19. juli. Han hevdet at den uheldige utviklingen, som i torskefiske, nok en gang ville ramme Finnmark. Han sa videre at filetindustrien bare fikk minimale kvanta, og at det viktigste element for å endre dette var å fjerne dispensasjonen fra bløggepåbudet. Han fremhevet at det

økonomiske utbytte av seifiske ville bli langt større hvis fisken ble kanalisert til filetindustrien i en tid der det var stor etterspørsel.

Hellesvik hevdet at det fisket som nå foregikk var styrt av kvantum, og ikke ut fra verdiskapning. Han spurte om hvor mye totalkvoten kunne økes hvis man hevet minstemålet med 5 cm.

Jacobsen svarte at det ikke var mulig å gi et eksakt svar, men at en ikke kunne regne med noen vesentlig gevinst ved å øke minstemålet fra 40 til 45 cm.

Nakken viste til at gjeldende minstemål var et kompromiss mot grunnlaget for notfisket. Han fremhevet at ikke noe minstemåls spørsmål hadde vært grundigere utredet, likevel fantes det ikke noen bestand der minstemålet var dårligere tilpasset biologien.

Dahl sluttet seg til et eventuel forslag om å oppheve dispensasjonen fra bløggepåbudet.

Arctander mente at Reguleringsrådet burde skjære igjennom og tilrå et minstemål i samsvar med biologien.

Bakkevik presiserte at begrunnelsen for de eksisterende minstemål var hensynet til kystfiskerne, ikke biologien.

Bjørklund pekte på at bløggeforskriftene også var debatert i fjor og at ingenting hadde skjedd, tross sterke henstillinger fra enkelte i rådet.

Krane spurte om det ville ta lang tid å gjennomføre en eventuell oppheving av dispensasjonen.

V. J. Olsen svarte at den kunne trekkes hurtig tilbake.

Krane pekte på at med det begrensede kvantum som gjenstod fram til 19. juli var det fare for at notfiske kunne stoppe opp allerede inneværende uke. Han mente derfor at for å ivareta

kvalitet, burde Fiskeridirektøren straks oppheve dispensasjonen, eventuelt midlertidig fram til 19. juli.

V. J. Olsen sa at hvis etterspørselen etter seifilet var stor burde dette kunne løses ved prismekanismer.

Wold spurte om seien var anvendelig til filet hvis den ikke kunne lagres i pose.

Fladmark svarte at seien var brukbar, hvis den bare ble bløgget. Han sa videre at problemet ikke bare var et prisspørsmål, men at en del fiskere hadde fått bort i mot monopol på det aktuelle fisket. Han viste i den forbindelse til opplysninger om at et enkelt fartøy allerede hadde tatt 1000 tonn.

V. J. Olsen sa at datoen 19. juli var satt ut fra hensynet til industrien, og at man forventet at fisken etter denne dato kunne være tilgjengelig for stengsetting.

Bakkevik spurte om det var en samlet industri bak et ønske om å oppheve dispensasjonen.

Larsen svarte at en opphevelse ville føre til bedret kvalitet, og at dette selvfølgelig ikke forhindret at man anvendte fisken til ryggbeinsei.

Gregussen påpekte at hensikten med de foreliggende reguleringer også hadde vært fordeling på fartøyene. Han viste til at de mindre båtene startet sesongen senere.

Krane sa at ut fra situasjonen burde man vurdere en økning på for eksempel 5-6000 tonn for perioden fram til 19. juli.

Wold var ikke enig i en slik økning. Han pekte på at fisken var i rask vekst, og at man måtte ta hensyn til deltagelsesmuligheten for de mindre fartøyene.

Fladmark reiste på dette tidspunkt følgende forslag:

Dispensasjonen oppheves med øyeblikkelig virkning og et kvantum på 4000 tonn overføres fra siste til første periode.

Gullestad viste til telefax fra Norges Fiskarlag datert 4. juni 1991 og refererte forslaget som der fremkom:

> "Norges Fiskarlag vil tilrå at det foretas en reduksjon i de differensierte maksimalkvotene med 20%.
>
> Norges Fiskarlag vil videre tilrå at det avsettes et kvantum på 50.000 tonn av notgruppens andel til en bufferkvote, som fordeles på et senere tidspunkt til grupper som eventuelt er kommet uheldig ut".

Johansen sa at det hadde oppstått stor uro blant seifiskerne etter at fiskarlagets forslag til stige ble kjent i april. Dette fordi man mente maksimalkvotene var for høye. Dette innebar en risiko for deltagelsesmuligheten for de minste fartøyene, og det var derfor behov for å redusere maksimalkvotene.

V. J. Olsen presiserte at maksimalkvotene var gjort gjeldende fra 1. januar og konstaterte deretter at rådet var enig i dette.

V. J. Olsen spurte deretter om det var synspunkt på forslaget til å redusere de enkelte maksimalkvoter i stigen med 20%.

Wold hevdet at den eksisterende ordning innebar 3,5 ganger overregulering og at denne måtte dempes.

V. J. Olsen kunne deretter konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at den enkelte maksimalkvote ble redusert 20% og at det ble stillt krav om at deltagende fartøy var bemannet og utrustet for seinotfiske.

Gregussen sa at intensjonen med forslaget om en bufferkvote på 5000 tonn, var å ivareta den minste flåten ved å gi den

mulighet til å fiske når seien ble tilgjengelig.

V. J. Olsen hadde ikke problemer med å slutte seg til med en slik begrunnelse.

Engesæter spurte hva som var ment med "et senere tidspunkt".

Gregussen svarte at det ikke kunne angis eksakt, men nettopp ville avhenge av utviklingen i fisket.

V. J. Olsen kunne deretter konstatere at det var enighet i rådet om å tilrå bufferkvote på 5000 tonn.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming over hvorvidt dispensasjonen fra bløggepåbudet burde bortfalle.
6 representanter (Arctander, Bjørklund, Fladmark, Larsen, Nakken og Dahl) stemte for Fladmarks forslag om å oppheve dispensasjonen. 4 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine og Wold) stemte imot. 3 representanter (Olsen, Rasmussen og Eggereide) forholdt seg avholdende.

VEDLEGG

Tabell 1A.

SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.ICES OMRÅDE
IIIA OG IV. NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN
RUND VEKT

ÅR	NOT	GARN	TRÅL	ANNET	SUM KONSUM	BIFANGST IND.TRÅL	TOTAL
1977	6.4	3.1	4.7	0.7	14.9	4.4	19.3
1978	3.3	9.5	4.2	0.6	17.6	2.5	20.1
1979	5.8	4.7	6.3	0.8	17.6	1.1	18.7
1980	7.7	15.3	24.1	0.9	48.0	0.4	48.4
1981	9.1	22.0	23.3	1.5	55.9	1.3	57.2
1982	9.3	15.0	47.5	0.8	72.6	5.0	77.6
1983	14.0	9.3	56.8	1.2	81.3	1.4	82.7
1984	17.2	7.7	62.8	1.5	89.2	5.6	94.8
1985	14.6	5.0	80.6	1.5	101.7	7.5	109.2
1986	4.1	2.9	59.1	1.2	67.3	1.5	68.8
1987	12.4	4.1	48.5	4.1	69.1	4.0	73.1
1988	8.3	3.4	27.3	1.0	40.0	0.7	40.7
1989*	6.8	3.0	14.3	1.1	25.2	1.8	27.0
1990*	4.9	3.3	10.3	1.2	19.7	..	19.7

*) Foreløpige tall.
Bifangst av sei i industritrålfisket er beregnet ved Havforskingsinstituttet.

Tabell 1B.

SEIFISKET NORD FOR STAD. ICES OMRÅDE I OG II.
NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

ÅR	NOT	GARN	TRÅL	ANNET	SUM
1977	75.2	19.3	26.4	12.7	133.6
1978	62.9	21.1	24.3	13.9	122.2
1979	74.7	21.6	29.2	15.8	141.3
1980	61.3	21.1	31.1	15.4	128.9
1981	64.3	24.0	63.0	14.8	166.1
1982	76.4	16.7	51.0	15.6	159.7
1983	54.1	19.6	60.8	15.1	149.6
1984	36.4	23.7	79.6	13.1	152.8
1985	31.1	14.6	46.7	11.5	103.9
1986	7.9	12.3	31.9	8.2	60.3
1987	34.9	19.0	21.3	10.8	86.0
1988	43.5	15.3	39.4	10.0	108.2
1989*	48.6	16.8	41.2	12.4	119.0
1990*	24.6	19.2	40.4	7.9	92.1

*) Foreløpige tall.

Tabell 2.

SEI NORD FOR 62.N 1985. FORDELT ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED.

REDSK.	JANUAR	FEBRUAR	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUG.	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	1289	2752	2597	958	819	221	180	730	712	1417	1672	1240	14587
LINE	59	55	43	38	87	47	58	78	134	54	67	68	788
JUKSA	333	232	289	506	1219	689	1387	1627	1056	477	488	237	8540
SN.VAD	54	205	79	79	30	54	143	7	12	10	17	2	692
ANDRE	36	154	307	18	31	38	364	116	263	77	19	47	1470
SUM KONV	1771	3398	3315	1599	2186	1049	2132	2558	2177	2035	2263	1594	26077
NOT	1416	1470	1692	88	1785	4345	6234	5348	7677	766	201	45	31067
TRÅL	2774	4430	5319	6865	4232	2812	4435	2342	3631	2714	4145	3055	46754
TOTAL	5961	9298	10326	8552	8203	8206	12801	10248	13485	5515	6609	4694	103898

Tabell 3.

SEI NORD FOR 62.N 1986. FORDELT ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED.

REDSK.	JANUAR	FEBRUAR	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUG.	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	1145	2973	2099	1324	500	267	160	603	590	525	1142	934	12262
LINE	68	60	47	86	56	42	75	112	115	103	82	34	880
JUKSA	234	169	97	401	425	647	1349	1106	812	607	427	180	6454
SN.VAD	63	64	63	78	44	8	121	26	23	39	23	27	579
ANDRE	5	10	23	11	41	20	31	44	55	40	24	14	318
SUM KONV	1515	3276	2329	1900	1066	984	1736	1891	1595	1314	1698	1189	20493
NOT	423	339	8	90	962	434	841	720	2402	1527	175	11	7932
TRÅL	2190	3855	4379	4565	2283	2545	1901	1880	2061	1623	1771	2854	31907
TOTAL	4128	7470	6716	6555	4311	3963	4478	4491	6058	4464	3644	4054	60332

Tabell 4.

SEI NORD FOR 62.N 1987. FORDELT ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED.

REDSK.	JANUAR	FEBRUAR	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUG.	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	2176	4811	4732	1721	508	493	251	409	917	833	1364	823	19038
LINE	47	32	97	74	44	52	92	182	248	119	86	41	1114
JUKSA	120	159	207	177	286	455	1115	2031	2175	552	333	218	7828
SN.VAD	42	85	190	87	15	12	27	44	228	228	126	21	1105
ANDRE	5	9	21	17	6	12	85	123	219	78	79	99	753
SUM KONV	2390	5096	5247	2076	859	1024	1570	2789	3787	1810	1988	1202	29838
NOT	56	215	446	53	397	1406	5452	9454	13407	3032	886	55	34859
TRÅL	816	1096	2803	2763	1731	1582	1538	676	2659	1722	1262	2650	21298
TOTAL	3262	6407	8496	4892	2987	4012	8560	12919	19853	6564	4136	3907	85995

Tabell 5.

SEI NORD FOR 62.N 1988. FORDELT ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED.

REDSK.	JANUAR	FEBRUAR	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUG.	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	1251	2172	4886	1441	634	450	204	663	843	646	1210	903	15303
LINE	52	29	60	29	55	100	66	199	266	141	90	54	1141
JUKSA	172	231	215	139	250	845	517	1378	1127	456	283	139	5752
SN.VAD	107	508	761	81	93	28	97	200	343	234	257	57	2766
ANDRE	19	19	33	7	11	71	12	84	73	6	29	22	386
SUM KONV	1601	2959	5955	1697	1043	1494	896	2524	2652	1483	1869	1175	25348
NOT	205	380	15	36	305	389	2664	15297	16747	5905	1550	39	43532
TRÅL	1401	2234	4698	3341	3816	2469	2010	3101	5457	1811	2801	6225	39364
TOTAL	3207	5573	10668	5074	5164	4352	5570	20922	24856	9199	6220	7439	108244

Tabell 6.

SEI NORD FOR 62.N 1989 1). FORDELT ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED.

REDSK.	JANUAR	FEBRUAR	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUG.	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	720	1781	5409	2642	642	310	317	964	781	877	1657	698	16798
LINE	56	34	311	78	65	64	45	140	112	147	146	136	1334
JUKSA	86	51	249	454	783	1306	692	1561	1061	861	646	141	7891
SN.VAD	80	156	470	574	290	46	26	114	20	104	114	41	2035
ANDRE	6	26	17	108	12	27	288	658	14	11	11	2	1180
SUM KONV	948	2048	6456	3856	1792	1753	1368	3437	1988	2000	2574	1018	29238
NOT	15	24	278	408	3253	7655	12474	17702	6443	322	1	0	48575
TRÅL	761	1729	3368	6132	5569	5874	5823	1683	2656	3919	2225	1416	41155
TOTAL	1724	3801	10102	10396	10614	15282	19665	22822	11087	6241	4800	2434	118968

1) Foreløpige tall.

Tabell 7.

SEI NORD FOR 62.N 1990 1). FORDELT ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED.

REDSK.	JANUAR	FEBRUAR	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUG.	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	1069	2074	3681	1127	1284	584	416	1680	1225	1984	2449	1673	19246
LINE	33	115	70	72	119	84	69	144	204	138	174	181	1403
JUKSA	119	100	71	262	399	420	336	1304	1117	861	335	109	5433
SN.VAD	142	190	151	23	15	25	30	151	53	87	55	74	996
ANDRE	3	2	1	2	-1	14	2	2	5	0	2	15	47
SUM KONV	1366	2481	3974	1486	1816	1127	853	3281	2604	3070	3015	2052	27125
NOT	187	158	119	237	2551	4337	4022	7194	4187	1331	220	45	24588
TRÅL	2149	3441	4172	5069	4458	5345	1748	3211	4047	3437	2535	762	40374
TOTAL	3702	6080	8265	6792	8825	10809	6623	13686	10838	7838	5770	2859	92087

1) Foreløpige tall pr. 23.04.91

Tabell 8.

SEINOTFLÅTENS FANGST AV SEI NORD FOR 62 N
FORDELT ETTER FANGSTENS STØRRELSE

FANGST-KVANTUM TONN	ANTALL FARTØYER				TOTAL FANGSTMENGDE				FANGST PR. FARTØY			
	1987	1988	1989	1990	1987	1988	1989	1990	1987	1988	1989	1990
0-199	113	118	206	122	4790	5425	10732	4634	42.4	46.0	52.1	38.0
200-399	25	22	26	14	6906	6434	7391	4054	276.2	292.5	284.3	289.6
400-599	9	16	16	11	4326	7813	8142	5399	480.7	488.3	508.9	490.8
600-799	11	11	8	2	7608	7591	5565	1412	691.6	690.1	695.6	706.0
800-999	6	9	5	2	5231	7913	4359	1713	871.8	879.2	871.8	856.5
1000 OG OVER	3	5	8	6	5172	7328	12268	7172	1724.0	1465.6	1533.5	1195.3
SUM	167	181	269	157	34033	42504	48457	24384	203.8	234.8	180.1	155.3
UOPPGIT	-	-	-	-	826	1027	119	205	-	-	-	-
TOTAL	167	181	269	157	34859	43531	48576	24589	203.8	234.8	180.1	155.3

Tabell 9.

SEINOTFLÅTENS FANGST AV SEI NORD FOR 62 N
FORDELT ETTER FARTØYENES STØRRELSE

FARTØY-GRUPPE I METER	ANTALL FARTØYER				TOTAL FANGSTMENGDE				FANGST PR. FARTØY			
	1987	1988	1989	1990	1987	1988	1989	1990	1987	1988	1989	1990
0,0-12,9	52	60	102	41	1645	2569	3458	319	31.6	42.8	33.9	7.8
13,0-16,9	22	31	49	22	2349	4129	4221	830	106.8	133.2	86.1	37.7
17,0-20,9	42	41	57	34	8211	11017	10126	2131	195.5	268.7	177.6	62.7
21,0-23,9	36	31	41	30	13644	13084	16441	7539	379.0	422.1	401.0	251.3
24 OG OVER	15	18	20	30	8185	11705	14211	13564	545.7	650.3	710.6	452.1
SUM	167	181	269	157	34034	42504	48457	24383	203.8	234.8	180.1	155.3
UOPPGIT	-	-	-	-	826	1027	119	205	-	-	-	-
TOTAL	167	181	269	157	34860	43531	48576	24588	203.8	234.8	180.1	155.3

Bergen 28.05.1991
SÅJ/VJ

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

T E L E F A X

Det Kongelige Fiskeridepartementet
OSLO

REGULERING AV NOTFISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 1991.

På Reguleringsrådets møte 10. desember ifjor var det enighet om å utsette spørsmålet om en kvoteregulering av seinotfisket nord for 62°N til rådets møte i juni.

Norges Fiskarlag har behandlet saken i landsstyremøte den 23. april Vedtaket følger vedlagt (./.).

I vedtaket foreslås at det innføres differensierte maksimalkvoter i seinotfisket etter følgende inndeling:

Fartøy	under	13 m	:	300	tonn	rund	vekt
"	fra	13 - 13,99 "	:	400	"	"	"
"	"	14 - 15,99 "	:	500	"	"	"
"	"	16 - 17,99 "	:	600	"	"	"
"	"	18 - 19.99 "	:	750	"	"	"
"	"	20 - 21,99 "	:	900	"	"	"
"	"	22 - 23,99 "	:	1.050	"	"	"
"	"	24 - 25,99 "	:	1.200	"	"	"
"	over 26 m		:	1.400	"	"	"

I vedtaket påpekes at det er "svært vanskelig å forutsi i hvilken grad seien vil være tilgjengelig for not av forskjellig størrelse på ulike steder langs kysten". Fiskarlaget tilrår videre en periodisering av gruppekvoten slik at 30% - dvs. 10.650 tonn - av gruppekvoten kan tas før 19. juli og at de resterende 70 % kan tas i perioden etter 19.juli, og at hvert fartøy bare kan fiske en maksimalkvote og at hjelpefartøy ikke tildeles egen kvote.

I vedlagte (./.) telefax av 6. mai ber Norges Fiskarlag om at arbeidet med reguleringsforskrifter forseres, slik at den foreslåtte regulering i seinotfisket kan iverksettes så snart som mulig, - dvs. før Reguleringsrådets møte 5 juni. Som kjent krever §10, 1. ledd, annet punktum i lov om saltvannsfiske, at Reguleringsrådets uttalelse skal innhentes før det fastsettes fartøykvoter etter §5. Det følger av saltvannsfisklovens system at denne formuleringen også omfatter maksimalkvoter og medfører at maksimalkvoter dermed ikke kan innføres uten Reguleringsrådets uttalelse, annet enn i helt spesielle situasjoner.

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

Fiskeridirektøren fant på dette tidspunkt, både på grunn av den til da relativt svake kvantumsutviklingen i seinotfisket samt tidligere års erfaringer med seinotfisket, å ikke kunne fravike kravet i §10.

I vedlagte (./.) telefax av 24. mai ber Fiskarlaget på nytt om at reguleringforskrifter for seinotfisket nord for 62°N blir fastsatt så snart som mulig.

Fiskeridirektøren har på nytt vurdert forslaget fra Norges Fiskarlag. Opplysninger innhentet fra Norges Råfisklag tyder på en kraftig ekspansjon i fisket i de siste ukene i mai. Pr. 27. mai har en på bakgrunn av sluttseddelstatistikk fra Norges Råfisklag, Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag og Vest-Norges Fiskesalgslag til og med uke 19, samt innmeldte fangster fra 10. - 27. mai i Norges Råfisklag sitt distrikt, beregnet seifangsten med not til å utgjøre i overkant av 5.000 tonn. Ved utgangen av april var det fisket ca. 1.000 tonn sei. Norges Råfisklag opplyser at enkelte fartøy allerede har en fangst på mellom 800 - 900 tonn sei.

Fortsetter denne fangstutviklingen kan flere fartøy ha overskredet de foreslåtte maksimalkvotene fra Norges Fiskarlag før Reguleringsrådets møte 5. juni.

Utviklingen i fisket er i ferd med å endre forutsetningene for de foreslåtte reguleringer fra Norges Fiskarlag. Fiskeridirektøren finner derfor det nødvendig å foreslå at det fastsettes reguleringer for perioden fram til Reguleringsrådet får anledning til å realitetsbehandle saken på møtet 5. juni.

Idet en viser til det som er fremkommet vil en fremsette følgende forslag:

ENDRING AV FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE ETTER SEI NORD FOR 62° 11,2′ N. BR. i 1991.

Fiskeridepartementet har den ..... 1991, i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

I

I forskrift om regulering av fiske etter sei nord for 62° 11,2′ n. br. i 1991 gjøres følgende endring.

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

§ 2 skal lyde:

Notfiske

Fartøy som driver fiske etter sei med not kan i 1991 maksimalt fiske følgende kvoter:

Fartøy under		13 m:	300	tonn	rund	vekt
"	fra	13 - 13,99 m:	400	"	"	"
"	"	14 - 15,99 m:	500	"	"	"
"	"	16 - 17,99 m:	600	"	"	"
"	"	18 - 19,99 m:	750	"	"	"
"	"	20 - 21,99 m:	900	"	"	"
"	"	22 - 23,99 m:	1.050	"	"	"
"	"	24 - 25,99 m:	1.200	"	"	"
	over 26 m:		1.400	"	"	"

Fartøy som skal delta i notfisket må ha eget notbruk og være bemannet og utrustet for seinotfiske.

Av gruppekvoten for not kan inntil 10.650 tonn fiskes i perioden frem til 19. juli 1991.

II

§§ 2 - 4 blir til §§ 3 - 5.

III

Denne forskrift trer ikraft straks og gjelder inntil videre.

FISKERIDIREKTØREN

Svar/henv.: Juridisk kontor/Johnsen

Kopi: Fiskeridirektør, Ass. fiskeridirektør, Fiskeriøk. avd., Juridisk ktr., Wåge, Gullestad, Løbach, Overvik, Johnsen, Norges Fiskarlag

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

FISKERIDIREKTORATET
03956 24.APR91

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

24.04.1991
J.nr.0716/91
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER SEI MED NOT I 1991.

Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte i landsstyresak 3/91, i møtet 23.04.1991 og fattet følgende vedtak:

"1. De siste års gjennomføring av notfisket etter sei, viser at det kan være svært vanskelig å forutsi i hvilken grad seien vil være tilgjengelig for not av forskjellig størrelse på ulike steder langs kysten.

2. Norges Fiskarlag vil derfor tilrå at man i utgangspunktet også i 1991 gjennomfører fisket etter sei med not gjennom differensierte maksimalkvoter. Det foreslås at følgende stige legges til grunn:

Fartøy under 13 m	300 tonn
13 - 14 m	400 tonn
14 - 16 m	500 tonn
16 - 18 m	600 tonn
18 - 20 m	750 tonn
20 - 22 m	900 tonn
22 - 24 m	1.050 tonn
24 - 26 m	1.200 tonn
26 m og over	1.400 tonn

4. Norges Fiskarlag vil videre tilrå at hvert fartøy bare kan fiske en maksimalkvote, og at hjelpefartøy ikke tildeles egen kvote.

5. Norges Fiskarlag vil tilrå at dersom utviklingen i fisket tilsier det bør en holde åpent for en justering av maksimalkvotene.

6. Norges Fiskarlag vil videre tilrå at gruppekvoten i utgangspunktet periodiseres med 30% før 19.07.1991 og 70% til etter 19.07.1991."

910424_0716

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Arent M. Henriksen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag

Gruppeorganisasjoner

910424_0716

Kopi f. eu. cwx
Arv

Norges Fiskarlag

PL (SÅ)

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

FISKERIDIREKTORATET
04410 08.MAI91

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

06.05.1991
J.nr.0804/91
ark.,
EL/-

T E L E F A X

førtel 420

REGULERINGSOPPLEGGET FOR FISKET ETTER SEI MED NOT I 1991.

Norges Fiskarlag viser til telefax av 24.04. d.å. hvor det framgår hvilke maksimalkvoter man tilrår innført i fisket etter sei med not i 1991.

Som kjent skal Reguleringsrådet ikke møtes før 5. juni 1991, og reguleringen av fisket etter sei med not er ført opp på sakslisten. Imidlertid vil et godt seinotfiske tidligere medføre at en større del av gruppekvoten vil være fisket før de nye forskriftene trer ikraft, med påfølgende problemer for deler av flåten.

Norges Fiskarlag vil derfor be om at man forserer arbeidet med reguleringsforskriftene, slik at man har disse klar på et så tidlig tidspunkt som mulig. Dette for å sikre at målet om en rimelig fordeling av kvantummet mellom de forskjelle fartøyene blir best mulig.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Arent M. Henriksen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

910506 0804

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

FISKERIDIREKTORATET
04877 24.MAI91

Fiskeridirektoratet

Boks 185
5001 BERGEN

24.05.1991
J.nr.0934/91
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERINGSOPPLEGGET FOR FISKET ETTER SEI MED NOT I 1991.

Norges Fiskarlag viser til telefax av 06.05.1991, hvor det ble bedt om at man forserte arbeidet med reguleringsforskriftene, slik at man hadde disse klart når fisket startet. Det vises også til telefonsamtale idag mellom Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen og Elling Lorentsen.

Ifølge opplysninger innhentet fra Norges Råfisklag på telefon idag, er det nå fanget ca. 3.400 tonn sei med not. Videre opplyses det at det er fartøy som har tatt opp mot 600 tonn sei.

Med det begrensede kvantum sei som er til disposisjon for not, og forventninger om en relativt stor deltakelse, vil det være påkrevd at forskriftene snarest kan fastsettes, slik at kvantummet fordeles best mulig mellom de forskjellige fartøyene.

Norges Fiskarlag vil pånytt be om at man snarest fastsetter reguleringene for fisket etter sei med not.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

910524_0934

Norges Fiskarlag
Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

FISKERIDIREKTORATET
05271 04. JUN 91

Fiskeridirektoratet

Fiskeridepartementet

04.06.1991
J.nr.1009/91
ark.,
EL/-

T E L E F A X

FISKET ETTER SEI MED NOT - DIFFERENSIERTE MAKSIMALKVOTER.

Norges Fiskarlag har i arbeidsutvalgssak 104/91 behandlet "Fisket etter sei med not - differensierte maksimalkvoter" og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag viser til vedtak i landsstyresak 3/91, der det ble tilrådd periodisering av kvoten av sei for fisket med not. Videre ble det tilrådd en maksimalkvotestige, differensiert på lengdegruppene.

Tilgjengeligheten av sei for fisket med not har vært bedre enn forventet, og i løpet av kort tid vil en kunne nå det kvantummet som er avsatt fram til 19.07.

For å få en bedre fordeling mellom de deltakende grupper notfartøyer, er det nødvendig å redusere de fastsatte maksimalkvotene. Norges Fiskarlag vil tilrå at det foretas en reduksjon i de differensierte maksimalkvotene med 20%.

Norges Fiskarlag vil videre tilrå at det avsettes et kvantum på 5.000 tonn av notgruppens andel til en bufferkvote, som fordeles på et senere tidspunkt til grupper som eventuelt er kommet uheldig ut."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Greguersen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

910604_1009

FISKEINDUSTRIENS LANDSFORENING
THE ASSOCIATION OF NORWEGIAN FISH PROCESSORS AND EXPORTERS

SKIPPERGATEN 41
POSTBOKS 267
POSTGIRO 0801 6952956
BANKGIRO 6420 05 21291
TELEFON (063) 55 033
TELEFAX (063) 55 497

SEAFOOD FROM NORWAY

Reguleringsrådet
Postboks 185

5002 Bergen

FISKERIDIREKTORATET
05156 03. JUN 91

f Ent wl 850

DERES REF.: VÅR REF.: SAK/lch 8001 TRONSO. 29.05.1991

REGULERING AV NOTFISKET ETTER SEI - OPPHEVING AV DISPENSASJON FRA BLØGGEFORSKRIFTENE.

Fryseindustrien har i flere år arbeidet meget bevisst for å gjenvinne innpass igjen på våre tradisjonelle seimarkeder etter års fravær. Dette arbeidet har gitt meget gode resultater, og norske eksportører har inngått betydelige kontrakter om salg av seiprodukter til meget gode priser. For første gang på mange år er det mulig å produsere frosne seiprodukter uten offentlige tilskudd. Imidlertid er fryseindustrien kommet i den situasjonen at man har store problemer med å skaffe tilstrekkelig råstoff til å oppfylle sine kontraktforpliktelser. Svikten i seitilførselen til fryseindustrien skyldes først og fremst dispensasjonsadgangen fra bløggeforskriftene for notfanget sei. Fiskerne foretrekker å levere ubløgget sei til ryggbeinseiproduksjon istedet for å levere til fryseindustrien som krever seien blogget. På grunn av de ulike rammebetingelsene som de to anvendelsene arbeider under, blir mesteparten av seien kanalisert til saltanvendelse som i utgangspunktet må ha betydelig offentlige midler når den senere skal eksporteres.

Reguleringsrådet skal drøfte regulering av seifisket den 5. juni. Dersom årets reguleringsopplegg blir lik fjorårets hvor maksimalt 30 % av kvoten tillates oppfisket frem til 19. juli, vil det bety stopp i seifisket allerede fra midten av juni dersom takten i oppfisket kvantum fortsetter som hittil. Pr. 29. mai d.å. er det ifølge Norges Råfisklag notseikvantumet kommet opp i 6000 tonn. Av dette er ca. 1300 tonn gått til filetproduksjon. Mesteparten av dette kvantumet er forøvrig trålerfort. Dersom også notsei var påbudt bløgget, ville fryseindustrien kommet langt gunstigere ut råstoffmessig enn tilfellet er idag. For å holde på våre hardt opparbeidede seimarkeder er det nødvendig å iverksette tiltak som umiddelbart sikrer filetindustrien råstoff. Dette kan først og fremst gjøres ved at bløggepåbud for notfanget sei innføres straks. Gjeninnføring av bløggepåbud vil også påvirke avviklingen av fisket slik at notfiske vil strekke seg over noe lengere tid. Dette vil slå positivt ut for hele næringen fordi på grunn av seiens hurtige vekst i sommerperioden vil man få en større fisk og dermed langt mindre individuttak enn tilfellet er nå.

Med vennlig hilsen
FISKEINDUSTRIENS LANDSFORENING

Svein A. Krane
adm. direktør

SAK 4/91 Orientering fra møte i ACFM om sild, sommerlodde, makrell og lodde ved Jan Mayen.

Olsen viste til at orientering om sild, makrell og lodde ved Jan Mayen ble behandlet under de enkelte sakene og ba om orientering om sommerlodde.

Jakobsen sa at spørsmålet om åpning av sommer- og/eller et høstloddefiske hadde blitt behandlet av ACFM. Situasjonen er at det er en god del lodde i havet. Det er usikkert hvor mye lodde det vil være i havet til vinteren. Dette henger sammen med usikkerhet om hvor stor vekst en vil få i sommer. I fjor var det høy vekst og en må regne med litt redusert vekst i år på grunn av antall individer lodde i år. En foreløpig prognose for uttak på 1,2 - 1,3 mill. tonn i vinterloddefisket.

Et eventuelt høstloddefiske kan være mulig dersom en ønsker det. Et eventuelt høstloddefiske må imidlertid utgjøre bare en liten del av totalkvantumet av vinterlodden.

ACFM overlater til myndighetene å avgjøre om det skal åpnes for et sommer/høstloddefiske.

Et høstloddefiske vil ta av torskens næring. Ved et eventuelt høstloddefiske bør en få til et selektivt fiske på 2-åringer, og en bør nøye vurdere når et slikt fiske eventuelt skal åpnes.

Arbeidsgruppen fikk spørsmål om vurdering av dødeligheten av lodde etter gyting. Som konklusjon har arbeidsgruppen kommet til at det ikke er noen overleving av betydning.

Nakken Det kan være av interesse utfra bestandshensyn dersom den lodda som overlever eventuelt gyter for andre gang. Alt materiale tyder på at det er ubetydelig mengder som gyter to ganger.

Grequssen. I vinter fisket en mindre enn anbefalt TAC, har en tjent noe på det?

Jakobsen I realiteten har en ikke tjent noe på det.

Olsen Det nytter ikke å ha lodda i "banken".

Gullestad To spørsmål til HI. Det første gjelder silda i Barentshavet hvordan virker det forholdet inn på størrelsen av gytebestanden? Det andre er ACFM sier at avgjørende for om det

skal gjennomføres et sommerloddefiske er hvor stor vekst en har i løpet av sommeren. Spriket kan være enormt og bestandsstørrelsen måles best om høsten. Har en mulige indikatorer på et tidligere tidspunkt for å bedre beslutningsgrunnlaget for et evenentuelt sommerloddefiske.

Jakobsen Når det gjelder det første spøsmålet så vet en ikke fordi en ikke har noe erfaringsgrunnlag.

Situasjonen er noe spesiell når det gjelder veksten. I fjor var det en ekstrem vekst med en rask oppbygning av bestanden. Den usikkerheten en har i år vil ikke være like stor senere år. Veksten er hovedsakelig om høsten og det er vanskelig å få tidligere indikatorer på veksten enn toktet i september-oktober.

Nakken Når det gjelder sild-loddeproblematikken kan en ikke uttale noe konkret. Det vil alltid være usikkerhet ved et sommerloddefiske, slik at en vil vise klar forsiktighet ved anbefaling. Dersom det skal være et uttak må det være en liten andel av foreslått TAC.

Gregussen Hva er den ideelle gytebestanden? Kan gytebestanden bli for stor?

Nakken Når det gjelder lodda i Barentshavet har man en for kort tidsserie til å kunne si noe sikkert, den strekker seg kun tilbake til begynnelsen av 1970-årene og dette medfører stor usikkerhet.

Hellesvik Det er erkjent at bedømming av loddebestanden gjøres med stor usikkerhet. En må bygge på forholdet mellom usikkerhet og forsiktighet ved uttak av bestanden. En vet at ca 80% av veksten til lodda foregår om sommeren. Veksten kan bli mindre enn forventet og det er hasardiøst å fastsette et sommer- eller høstloddefiske nå. Hvilke konsekvenser vil et høst- eller sommerloddefisk ha i forhold til torskebestanden?

Jakobsen viste til flerbestandsmodellen og at hensynet til torsken er viktig. Det var en rekordhøy vekst på torsk mens lodda var på et minimum. Torskeebestanden har ikke samme raske vekst som lodda. På 70-tallet var torskebestanden 2 - 3 ganger høyere enn nå samtidig med at loddebestanden var lav. Dersom loddebestanden blir lavere og torskebestanden høyere vil dette endres.

Hansen spurte om hvor stor var den loddebestanden som førte til den store megden en har nå?

Nakken I 1988 var den på ca 200.000 tonn og det samme i 1989.

Gullestad Hvordan virker ungsild i Barentshavet inn på bestanden.

Bakkvik Det er like galt å ta ut for lite som for mye. Norsk fiskerinæring er inne i en vanskelig situasjon og må ta ut det maksimale av bestandene.

Giæver Sildemelindustrien er enig i at en må være forsiktig ved uttakk av lodde. Et høstloddefiske er viktig for å sikre industrien. Sildemelindustrien anbefaler at en etter toktet når en har oversikt over veksten tar stilling til et eventuelt fiske. Det må avsettes nok til gyting og til næring for konsumfisk. Hvis grunnlaget for Norges kvote til vinterloddefisket blir 7 mill. hl vil en foreslå at 2 mill.hl tas ut om høsten og 4 mill. hl om vinteren. Dette vil være mer lønnsomt enn å ta ut 7 mill. hl om vinteren.

I år ble det omsatt 3,5 mill. hl i Nord-Norge. Det er ikke hensiktsmessig å øke kapasiteten på fabrikksiden hvis ikke en kan få økt lønnsomhet.

Et høstloddefiske vil kreve stor disiplin av flåten og en bør ha gruppevis utseiling.

Nakken redegjorde for forholdet mellom bestand og rekruttering.

Hellesvik Ved siden av å forvalte loddebestanden med forsiktighet må en forvalte den slik at torsken får beite nødvendig. Siste års regulering tok ikke hensyn til dette. Torsken spiser lodde som er på vei inn til kysten. Hvor stor sikkerhet har en med hensyn til den mengde lodde som torsken tar.

Olsen Ved siste års loddefisket hadde ACFM avsatt den antatt nødvendige mengde lodde til torsk før den anbefalte TAC. Ved siden av dette hadde en et mindre uttak av totalkvantumet som ble satt lavere enn anbefalt av ACFM.

Leine er reservert til åpning av sommerloddefiske. Dersom et slikt fiske skal finne sted må det være på voksen lodde i Storfjorden. En må samtidig legge vekt på det Giæver sier. Det er viktig å spre loddesesongen for fabrikkene.

Dersom det skal åpnes må det være på voksen lodde og god overvåking. Videre må det være turnorden og puljevis utseiling. Dette blir neppe noe problem fordi en har nordsjøsild- og makrellfiske samtidig slik at avviklingsproblemene vil være enklere.

Nakken Det er åpning fra ACFM til myndighetene for å fiske en mindre del . En mindre del vil være under 300.000 tonn. Sovjet vil antakelig presse på for åpning.

Giæver Toktet som HI gjennomfører foregår i september -

oktober. Dette er altfor sent til å kunne gi en tilrådning. En må ta standpunkt om våren på et usikkert grunnlag.

Hellesvik Det må legges inn rimelige gode marginer på hvor mye lodde torsken trenger. Det var det siste vinterloddesesong. Torsken tar for seg mer gytelodde enn vanlige lodde fordi denne går gjennom torskebeitet. Unglodda vil i store deler av året holde seg utenfor området hvor torsken beiter.

Roser myndighetene for avviklingen av årets fiske, hvor det var avsatt nok til torsk og det ble gjennomført nødvendig kontroll på feltet. Med måten fisket foregikk på var uheldig, lodda må få sige gjennom torskebeite slik at en må begynne forsiktig.

Olsen Et av problemene med årets vinterloddefiske var å forhindre torskeinnblanding. Problemet med torskeinnblanding er størst inne ved kysten. Effekten på torskebestanden vil være større ved større bifangst av torsk i loddefangster.

Hansen vil foreslå at det gjennomføres et høstloddefiske på 2 mill. hl forutsatt en leitetjeneste og kontroll, maksimalt kan en ta ut 25% av TAC for vinterloddefisket.

SAK 5/91 Regulering etter fisket av makrell.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. FISKET I 1990.

I 1990 hadde Noreg ein disponibel totalkvote på 146.270 tonn. Totalkvoten var fordelt med 93.240 tonn i Norges økonomiske sone (NØS) nord for 62 grader nordleg breidde, 10.630 tonn i Færøysona, 29.200 tonn i Nordsjøen mellom 59 og 62 grader nord, og 13.200 tonn i EF-sona vest av 4 vestleg lengde.

45.000 tonn av kvoten nord for 62 graden kunne også fiskast i Nordsjøen mellom 59 og 62 grader nordleg breidde, og heile kvoten på 13.200 tonn vest for dei britiske øyane kunne fiskast nord for 59-graden i ICES IVa i Nordsjøen. I følgje EF-avtalen kunne berre 3.500 tonn fiskast sør for 59-graden av kystgruppa. Pr. september verka det som om kystgruppa ikkje ville fiska 3.500 tonn sør for 59-graden. Det vart difor avgjort at ringnotflåten kunne fiska 2.000 tonn i ICES IVa sør for 59-graden. Alt i alt må det seiast at fleksibiliteten var større i 1990 i høve til føregåande år; i praksis var 62-graden einaste "problemlina" for utøvinga av fisket.

Einaste reguleringstiltaket for kystflåten var ein maksimalkvote på 650 tonn pr.fartøy. Av to årsaker vart maksimalkvoten innført i 1990:
1. Det ville vera urimeleg at fartøy tett opp under 70 fot ikkje hadde noka kvantumsavgrensing, medan fartøy mellom 70 og 90 fot (SUK-gruppa) vart regulerte med fartøykvotar som verka sterkt avgrensande i høve potensialet deira.
2. Det hadde vist seg at nokre av dei største og nyaste notbåtane i kystgruppa var svært fangsteffektive og kunne fiska like mykje som fartøykvotane til dei største

konsesjonspliktige ringnotfartøya. M.a.o. representerte kystgruppa eit stort fangstpotensiale, som sannsynlegvis berre ville auka, dersom det ikkje vart sett ei kvantumsavgrensing på det einskilde fartøy. Det vart avsett 18.000 tonn til kystgruppa.Det vart fiska 17.500 tonn.

Det vart avsett ein gruppekvote på 2.000 tonn til industritrålarane. Trålarane var også regulerte med ein maksimalkvote på 200 tonn og ein turkvote på 50 tonn. Fisket vart opna 1.september og stengd 9.september. Trålarane fiska 2.250 tonn.

Ringnotfartøy over 70 fot hadde ein samla gruppekvote på 126.270 tonn som fordelte seg med 58.870 tonn nord for 62 graden og 67.400 tonn i Nordsjøen mellom 59 og 62 grader nord. For første gong var heile ringnotfisket fartøykvoteregulert. Kvoten på 58.870 nord for 62-graden var eit minimumskvantum som i medhald av internasjonale kvoteavtalar måtte fiskast nord for 62-graden. Maksimumsramma for fisket nord for 62-graden var 45.000 tonn høgare, altså 103.870 tonn. For å stimulera fiskeriaktiviteten i nord vart faktoren sett noko høgare enn områdekvoten på 58.870 tonn skulle tilseia, og faktoren for Nordsjøen vart sett tilsvarande lågare. Ringnotfisket "glei" i hamn utan å verta stogga i noko område.

Som i dei 2 føregåande åra var tilgjenget nord for 62-graden bra. Spesielt for 1990 var at fisket kom seint i gang. Dette skuldast dels at fisket i nord, ulikt tidlegare år, var fartøykvoteregulert; men også tilgjenge og kvalitet på makrellen gjorde at mange ønskte å starta fisket noko seinare. Etter ønskje frå næringa vart siste dato for deltaking i ringnotfisket nord for 62-graden utsett med ei veke, til 27.august.

Også i 1990 var tilgjenget i NØS svært bra, og norske fiskarar var i liten grad avhengig av EF-sona. Dette styrkjer det

norske synet at såkalla vestleg makrell er ei felles stamme mellom EF og Noreg.

Det norske fisket var i all hovudsak eit fiske for konsumbruk. 88 % av landingane gjekk til konsum, medan tilsvarande andel i 1989 var 63 %. Denne auken skuldast nok både omlegginga til fartøykvoteregulering av heile ringnotfisket og gode marknadsforhold for konsum-makrell.

Ordninga med ei særskild regulering av fisket etter makrell over 600 gram (G-6) vart vidareført i 1990. Det vart fastsett ein avrekningsfaktor på 2,0; altså kunne maksimalt 50 % av fartøykvoten leverast som G-6 makrell. I ettertid må det kunna seiast at 50 % var altfor høgt. Ein viser elles til eige vedlagt (./.) notat om G-6 reguleringa i 1990.

For betre å kartleggja makrellressursane i Skagerrak og Nordsjøen vart det i regi av Havforskningsinstituttet arrangert eit prøvefiske etter makrell i 1990. Nokre konsesjonspliktige ringnotfartøy deltok, og det vart fiska 2.650 tonn i dette prøvefisket. Total norsk fangst i 1990, inkludert prøvefisket, var 150.000 tonn.

2. GENERELT OM REGULERINGA FOR 1991.

I kvoteavtalen mellom EF og Noreg for 1991 er sør-grensa, som er meint å skilja vestleg makrell frå Nordsjø-komponenten, flytt frå 59^0 nord til $57^0 30^1$ nord. Denne grenseendringa er uttrykk for at Nordsjø-komponenten er svært liten, både i absloutt storleik, men særleg relativt i høve til mengda av vestleg makrell som finst i Nordsjø-området. I ACFM-rapporten frå mai 1990 er storleiken på gytestamma i Nordsjøen berekna til 53.000 tonn. Basert på eggundersøkjingar sommaren 1990 tyda berekningar av norske forskarar på at gytestamma i Nordsjøen kunne vera monaleg lågare enn ACFM-berekninga. Ved at vestleg makrell opptrer i store mengder i Nordsjøen og

Skagerrak skjer det iallfall ei overlapping mellom dei to gyte-komponentane. Noreg har ikkje høve til å fiska sør for $57^{0}30^{1}$, dvs. ICES IVb, i heile teke. Det norske fisket i Skagerrak, ICES IIIa, er i ifølgje EF-avtalen avgrensa til maksimalt 3.000 tonn. I det norske reguleringsopplegget vil kvoten på 3.000 tonn verta tildelt kystflåten. EF-statane har høve til å fiska 6.000 tonn i ICES IVb,c og IIIa.

Frå og med 1989 må makrell-arrangementet karakteriserast som ei slags fellesforvaltning. Likevel har ein har til no ikkje lukkast i å avtalefesta ei formell fellesforvaltning av vestleg makrell basert på sonetilhøyring. Fiskeripolitiske tilhøve mellom medlemsstatane i EF har sannsynlegvis gjort det vanskeleg for EF å kunna akseptera sonetilhøyringsmodellen i høve til Noreg. Dei siste åra har utbreiings- og vandringsmønsteret hatt eit sterkt austleg preg, og i lang tid kvar haust har storparten av stamma opphalde seg i NØS. På denne bakgrunnen har Noreg sidan 1989 fått gjennomslag i avtalesamanheng for auke i den norske delen av totalkvoten. Frå norsk ståstad representerer også kvoteavtalen med EF for 1991 i så måte eit framsteg.

EF-avtalen for 1991 fastset ein bruttokvote på 363.170 tonn til EF i dei vestlege områda (ICES Vb EF, VI, VII, VIII abde, XII og XIV). Av dette har EF ein disponibel kvote på 343.170 tonn, etter overføringar til Færøyane og Noreg.

EF har vedteke å overføra delar av kvoten i dei vestlege områda austover til EF-sona i ICES IVa i Nordsjøen. Følgjeleg har Noreg høve til å fiska kvoten på 14.000 tonn vest av dei britiske øyane i Nordsjøen.

I medhald av EF-avtalen har Noreg ein kvote på 126.340 tonn nord for 62-graden. Til fråtrekk kjem ein kvote på 14.000 tonn til EF og ein kvote på 6.000 tonn til Færøyane. Dette gjev Noreg 106.340 tonn til disposisjon i NØS nord for 62-graden. I

lag med kvoten på 14.500 tonn i Færøy-sona gjev dette Noreg 120.840 tonn nord for 62-graden.

I EF-avtalen for 1991 er det innebygd ein fleksibilitet nord/sør slik at Noreg kan fiska 60.000 tonn av kvoten fastsett for NØS nord for 62-graden i ICES IVa i Nordsjøen. Noreg står då att med 60.840 tonn som må fiskast nord for 62-graden. Nord/sør fleksibiliteten er ein auke frå tidlegare år då 45.000 tonn kunne fiskast i Nordsjøen. Avtalemessig er likevel situasjonen slik at eit relativt stort kvantum er bunde til området nord for 62-graden.

Etter Fiskeridirektøren si oppfatning har dei avtalebundne rammevilkår for makrellforvaltninga, m.a.o. innhaldet i kvoteavtalane mellom EF og Noreg gjennom dei siste åra, vorte trekt stadig lenger i retning full felles forvaltning av makrellen. For norske fiskarar er i praksis no berre 62-graden eit "grenseproblem" i utøvinga av fisket. Det finst inga biologisk grunngjeving for 62-graden som grense, då makrellen i Norskehavet, nordlege Nordsjøen og vest av dei britiske øyane utgjer ei stamme. Utviklinga i retning større norsk del av makrellkvoten gjenspeglar nok ei erkjenning på EF-sida av legitimiteten av dei norske oppfatningane og krava. Å ikkje binda eit kvantum nord for 62-graden ville gjort det praktiske fisket mykje enklare, og salsorganisasjonane ville vorte sparde mykje administrasjonsarbeid. Trass i det ovafornemnde, er det Fiskeridirektøren sitt syn at ein på norsk side må respektera våre internasjonale avtaleforpliktingar. Det må heller ikkje gløymast at makrell-arrangementet er eit "skjørt" byggverk som lett kan koma under press. Det er også eit moment at akkurat no synest EF å ha større "grenseproblem" aust/vest enn dei norske "grenseproblema" nord/sør. Dette siste kan sjølvsagt endra seg snøgt.

EF-avtalen fastset ein TAC på 65.500 tonn for Nordsjøen/Skagerrak-området. Av dette er norsk kvote på 43.600

tonn. Etter overføringar til tredjeland er det disponible kvantumet for Noreg 42.610 tonn.

Totalt har Noreg 177.450 tonn makrell til disposisjon for norske fiskarar.

3. FORDELING PÅ DEI EINSKILDE FARTØYGRUPPENE.

3.1. Kystflåten

Norges Fiskarlag (NF) føreslår at kystgruppa vert regulert med maksimalkvotar pr.fartøy. Maksimalkvoten vert føreslått utrekna etter "Universalnøkkelen" ved at det vert postulert ein lastekapasitet på 900 hl pr. fartøy, noko som tilsvarer ein basiskvote på 1.860 hl. Ved ei eventuell refordeling og faktorauke for ringnotfartøya skal også maksimalkvoten i kystgruppa aukast tilsvarande. For utfyllande informasjon om NF sitt forslag viser ein til vedlegg 1, NF sitt Landstyrevedtak av 24.april om ringnotreguleringane i 2.halvår 1991.

Forslaget frå NF inneber at kystgruppa vert regulert på same måte som fartøy over 70 fot. Føremonen er det fordelingsmessig "rettvise" ved at det vert etablert ein samanheng mellom storleik på fartøy og korresponderande fartøy- eller maksimalkvote. Basiskvoten til det minste fartøyet i SUK-gruppa er 1.902 hl. Ein konsekvens av forslaget er at det vil vera noko meir problematisk å refordela eit berekna uutnytta kvantum frå kystgruppa til ringnotgruppa. Ved ein eventuell faktorauke for ringnotfartøy over 70 fot må maksimalkvoten for fartøy under 70 fot også aukast. På denne måten vil ein sannsynlegvis realisera eit fangstpotensiale hos dei mest effektive notbåtane i kystgruppa. Etter Fiskeridirektøren sitt syn vil ikkje dette refordelingsaspektet vera eit stort

problem i praksis; ein må likevel ha det klart for seg at den ovafornemnde problemstillinga lyt takast omsyn til ved ei eventuell refordeling mellom desse to fartøygruppene.

Fiskeridirektøren føreslår at maksimalkvoten til kystgruppa vert utrekna på grunnlag av ein lastekapasitet på 900 hl og ein korresponderande basiskvote på 1.860 hl. Ved ei eventuell refordeling og faktorauke for ringnotgruppa skal maksimalkvoten til kystfartøya aukast tilsvarande.

Fiskeridirektøren føreslår at krava for å delta i kystgruppa er at høvedsmann står i Fiskarmanntalet og at fartøyet står i merkeregisteret.

Tabell 1 nedanfor viser fangstmengda til kystgruppa dei siste åra.

Tabell 1. Kystgruppa sitt fiske. 1988-1990. Kvantum i tonn.

		År	
	1988	1989	1990
Kvantum	10.000	17.000	17.500

NF føreslår at det i 1991 vert avsett 20.000 tonn til kystgruppa. Med bakgrunn i fangstkvantumet til kystflåten dei to siste åra og den sterke interessa for makrellfisket er Fiskeridirektøren samd i at det i utgangspunktet vert avsett eit så pass stort kvantum til kystgruppa.

Fiskeridirektøren føreslår at det vert avsett 20.000 tonn til kystgruppa.

I reguleringssamanheng vil avsetninga til kystgruppa verta

fråtrekt kvoten for Nordsjøen og Skagerrak. Avsetninga omfattar likevel alle område, nord og sør for 62-graden, der fartøy som tilhøyrer kystgruppa måtte fiska. Maksimalkvoten for det einskilde fartøy gjeld i alle aktuelle område.

3.2. Trålarane

NF føreslår at trålfisket vert regulert med ein gruppekvote på 3.620 tonn og ein maksimalkvote på 200 tonn pr. fartøy.

I 1990 utgjorde trålarane sin gruppekvote på 2.000 tonn 1,37 % av den norske totalkvoten. NF sitt forslag til gruppekvote for 1991 utgjer 2,04 % av den norske totalkvoten.

Den norske totalkvoten har auka frå 146.270 tonn i 1990 til 177.450 tonn i 1991, altså ein auke på 31.180 tonn. Trålgruppa sin del av totalkvoten er nokså liten; ein bør difor ikkje utelukkande vurdera gruppekvoten til trålarane som andel av totalkvoten. Ein situasjon med monaleg auke av totalkvoten er etter Fiskeridirektøren si vurdering eigna til også å kunna tildela trålgruppa ein noko større andel enn tidlegare. Ein auke av trålgruppa sin relative andel kan og sjåast i samanheng med konsumkrav for trålarane, sjå punkt 6.

Av omsyn til fordeling innan gruppa og til å kunna avvikla fisket innafor gruppekvoten meiner Fiskeridirektøren at det også i 1991 vil vera tenleg å regulera trålarane med ein turkvote på 50 tonn pr.fartøy.

Fiskeridirektøren føreslår at industritrålarane vert tildelt ein gruppekvote på 5.000 tonn. Fisket vert føreslått regulert med ein maksimalkvote på 200 tonn pr.fartøy og ein turkvote på 50 tonn.

Trålfisket kan føregå både nord og sør for 62-graden, sjølv om gruppekvoten i reguleringssamanheng vil verta fråtrekt den norske områdekvoten for Nordsjøen og Skagerrak. Forslaga til maksimal- og turkvote gjeld i alle aktuelle område.

3.3. Ringnotgruppa.

Denne fartøygruppa er samansett av dei konsesjonspliktige ringnotfartøya over 90 fot og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som oppfyller deltakingskriteria. Med utgangspunkt i kvoteforslaga ovafor vil ringnotflåten ha 152.450 tonn som samla gruppekvote.

4. REGULERING AV RINGNOTFARTØYA OVER 70 FOT I 1991.

4.1. Deltakingskriterium.

Dei siste åra har følgjande fartøy stetta kravet til deltaking i ringnotfisket:

1. Konsesjonspliktige ringnotfartøy over 90 fot

2. Fartøy mellom 70 og 90 fot (SUK) som har delteke i havmakrellfisket i ein av dei tre siste sesongane.

Fiskeridirektøren føreslår at same kriteria som tidlegare skal gjelda for deltaking.

For å kunna delta i 1991 må fartøya i SUK-gruppa ha delteke i minst eitt av åra 1988-1990. For 1991 er det 9 fartøy som tilfredstiller dette kriteriet.

4.2. Reguleringsmodell

NF føreslår at ringnotfisket vert regulert med separate fartøykvotar sør og nord for 62-graden. Som nemnt under pkt. 2 er Fiskeridirektøren si vurdering at det mest tenlege for norske fiskarar ville vera å ikkje ha eit bunde kvantum nord for 62 graden. EF-avtalen set likevel ei grense som må respekterast. Det norske reguleringsopplegget må difor fastsetja ein del-gruppekvote med tilhøyrande fartøykvotar nord for 62-graden, og eit tilsvarande arrangement i Nordsjøen. Det bundne kvantumet nord for 62-graden er 60.840 tonn. For å sikra at minimumskvantumet nord for 62-graden vert oppfiska, er Fiskeridirektøren sitt syn at det beste vil vera å overfordela fartøykvotane nord for 62-graden og tilsvarande underfordela sør for 62-graden.

Fiskeridirektøren føreslår at ringnotfisket nord for 62-graden vert avvikla med separate fartøykvotar innafor ei minimumsramme på 60.840 tonn.

Ringnotfisket kan halda fram i området nord for 62-graden utover 60.840 tonn inntil maksimalt 120.840 tonn er berekna oppfiska. Eit eventuelt fiske utover dei einskilde fartøykvotane for det nordlege området skal bokførast på fartøykvotane sør for 62-graden.

Fiskeridirektøren føreslår at ringnotfisket i ICES IVa i Nordsjøen vert avvikla med separate fartøykvotar innafor ein del-gruppekvote på 91.610 tonn.

Maksimalt 14.000 tonn av del-gruppekvoten på 91.610 tonn kan

fiskast i området vest av 4^0 vestleg lengde.

Fartøykvotane vert fordelte etter "Universalnøkkelen".

Fisket vert stogga i dei einskilde område når kvoten for kvart område er berekna oppfiska.

Fisket vert stogga når gruppekvoten er berekna oppfiska eller når totalkvoten er teken.

4.3. Reguleringstiltak for å motverka neddreping.

For å unngå dumping og anna neddreping av liten makrell til lågare marknadspris har det i åra 1988-1990 vorte iverksett særskild regulering av fisket etter G-6 makrell. Det er grunn til å tru at denne reguleringa har motverka neddreping av liten makrell. Det må likevel kunna konstaterast at reguleringa av G-6 makrell ikkje har vore tilstrekkeleg til å få kontroll med neddreping. Årsakene til dette er mange: I somme tilfelle har G-6 reguleringa vore for liberal i utgangspunktet, marknadstilhøva har endra seg sidan 1988, tekniske installasjonar ombord i ringnotfartøya har medført dumping, og kontroll/handheving av G-6 reguleringa har ikkje vore tilstrekkeleg omfattande. I Fiskeridirektoratet har ein sett nærare på neddreping i lys av talmateriale frå 1990-sesongen, sjå vedlegg 2.

Landsstyrefråsegna til NF og utgreiinga om saka frå Fiskebåtredernes Forbund (FF), sjå vedlegg 3, føreslår at kvart ringnotfartøy vert pålagt å levera ein minimumsandel av fartøykvoten som makrell under 400 gram og ein maksimumsandel som makrell over 600 gram. Etter Fiskeridirektøren si vurdering er forslaget frå NF og FF om å påleggja kvart

ringnotfartøy å levera ein minimumsandel under 400 gram og ein maksimumsandel over 600 gram eit konstruktivt innspel, sidan desse åtgjerdene i stor grad reflekterer og motverkar tilhøve i marknaden som motiverer til neddreping.

Fiskeridirektøren føreslår at kvart ringnotfartøy vert pålagt å levera ein minimumsandel av fartøykvoten som makrell under 400 gram og ein maksimumsandel som makrell over 600 gram.

Det pågår arbeid med å innhenta informasjon om sannsynleg storleiksfordeling i havet og i fangstane i 1991. Fiskeridirektøren vil fastsetja G-4 og G-6 andelane for 1991-sesongen når materialet føreligg og er analysert.

Etter Fiskeridirektøren sitt syn er det ei utbreidd oppfatning i både næringa og forvaltninga at det no er heilt naudsynt å innføra meir omseggripande tiltak for å motverka neddreping. For ei nærare utgreiing om kva handhevings- og kontrolltiltak som Fiskeridirektøren har under planlegging for 1991 viser ein til vedlegg 4.

5. OPNING-REFORDELING

5.1. Opning

Kystfisket har som vanleg vore opent sidan 1.januar. Etter ønskje frå næringa vart det opna for makrellfiske i januar 1991 for ringnotfartøy i ICES IVa nord for 59-graden. I februar vart tidsavgrensinga oppheva og området vart utvida til også å gjelda ICES VIa nord for 56°30'. Grunngjevinga for å opna var at det stod makrell i NØS; dette var likevel ikkje tilfelle i vinter. Sjølv om fisket har vore opent i mest heile

vinter og vår, har det berre vorte fiska vel 2.000 tonn. Leveransane vil gå til fråtrekk på fartøykvotane som vert fastsette før hovudfisket kjem i gang.

I fjor vart trålfisket opna 1. september. NF føreslår same opningsdato i 1991.

Fiskeridirektøren føreslår at trålfisket vert opna 1.september.

5.2. Refordeling

NF føreslår 1.september som siste utseglingsdato for ringnotfartøy som vil delta i fisket nord for 62-graden, og 1.oktober som siste frammøtedato for fisket elles. 1.desember vert føreslått som refordelingsdato.

Fiskeridirektøren kjenner kritikken om at høvet til å dispensera frå siste startdato har vorte praktisert for liberalt. Sidan ein har ønskt at størst mogleg kvantum vart fiska nord for 62-graden, har det vore behov for ein regel om siste startdato i området nord for 62-graden. Det er likevel Fiskeridirektøren si oppfatning at det i somme tilfelle kunne verka svært urimeleg overfor den einskilde næringsutøvar å ikkje innvilga dispensasjon frå siste startdato. Ein tenkjer her på tilfelle som havari, stor maskinskade o.l. Etter Fiskeridirektøren sitt syn må ikkje siste startdato knyttast så sterkt opp til refordelingsspørsmålet at andre rimelege omsyn ikkje vert ivaretekne. Fiskeridirektøren meiner difor at det framleis er behov for å kunna dispensera frå siste startdato.

Fiskeridirektøren føreslår at 1. september vert sett som ein siste startdato for fisket nord for 62 graden.

III. Trålerne.

Olsen viste til bakgrunnen for forslag om en gruppekvote på 5.000 tonn til industritrålerne var den vesentlige økningen i totalkvoten som var egnet til a kunne tildele trålgruppen en større andel enn tidligere. En slik økning av trålgruppen sin relative andel kan ses i sammenheng med konsumkrav for trålerne.

Leine foreslo at industritrålerne får tildelt en gruppekvote på 3.600 tonn.

Stonghaugen sa at trålerne kan fiske makrell til konsum og at kvoten på 5.000 tonn er for liten. Industritrålerne vil ha en kvote som er lik den de minste ringnotfartøyene har. En økning av totalkvoten på 30.000 tonn bør komme industritrålerne til gode. Videre viste han til at kystkvoten blir tatt av fartøy uten konsesjon som får en større del enn trålere som innehar konsesjon.

Leine viste til at ringnot ikke får fiske øyepål og tobis.

Stonghaugen sa at det var vanskelig å fordele tobis og øyepål når en har gitt av disse fiskeartene for å få tilbake arter som ringnot kunne fiske på.

Olsen tok Leines forslag opp til votering. Forslaget fikk 5 stemmer (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander og Wold) De resterende 8 (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Fladmark, Larsen, Nakken, Eggereide, Dahl) stemte for Fiskeridirektørens forslag om å tildele 5.000 tonn makrell til industritrålerne.

IV. Reguleringstiltak for å motvirke neddreping.

Leine viste til Fiskeridirektørens forslag og spurte om G6 og

G4 ordningene skal gjelde andre fartøy som fisker med not enn fartøy med ringnotkonsesjon.

Olsen opplyste at gjeldende G6 ordning ikke gjelder for kystfartøy.

Leine sa at en kan ikke plukke ut ei gruppe som denne ordningen skal gjelde for, men at den må gjelde for samtlige som deltar i fisket.

Olsen sa at det var kun ringnotgruppen og SUKerne som hadde vært omfattet av ordningen, men i prinsippet var han enig i at ordningen burde gjelde samtlige grupper.

Reguleringsrådet anbefalte deretter at hvert fartøy som fisker med not blir pålagt å levere en minimumsandel av fartøykvoten som makrell under 400 gram og en maksimumsandel som makrell over 600 gram

V. Refordeling.
Reguleringsrådet foreslo at siste startdato for fisket nord for N 62 ° blir satt til 2. september og at 1. oktober blir satt som siste startdato for fisket sør for N 62°.

Olsen viste til at det kan være behov for dispensasjon fra siste startdato ved havari og lignende.

Leine ville ikke at fartøy som blir solgt i kvoteåret skal få dispensasjon på grunn av muligheten til å fiske to kvoter med samme fartøy.

Gregussen framsatte forslag om at fartøy som blir solgt i løpet av kvoteåret uten konsesjon, må ikke få tildelt kvoterettigheter på en nyaktivisert konsesjon uten at fartøyet kan møte opp for å delta innen de frister siste oppmøtedato i

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Norges Fiskarlag krever at for å delta i kystgruppen, må høvedsmann stå i Fiskarmanntallet og fartøyet skal være innført i merkeregisteret.

Ved en eventuell refordeling av kystgruppens kvantum, må dette ses i sammenheng med en tilsvarende refordeling for konsesjonspliktige ringnotfartøy og fartøy mellom 70-90 fot med rett til deltakelse, slik at fartøy under 70 fot får en tilsvarende faktorøkning som den ovenfornevnte ringnotgruppen.

4. For å avvikle årets makrellfiske på en måte som gir best mulig økonomisk resultat for det enkelte fartøy og at størst mulig kvantum blir levert til konsum, må fisket reguleres med fartøykvoter både nord og sør for 62 graden.
   For konsesjonspliktige ringnotfartøy og fartøy mellom 70-90 fot med rett til deltakelse bør kvotene bli fordelt til det enkelte fartøy slik at de blir tildelt en kvote nord for 62 graden og en kvote sør for 62 graden.

5. Norges Fiskarlag tilrår en moderat overregulering av ringnotgruppens kvoter.
   For denne gruppen må det føres en mer restriktiv politikk i forbindelse med nytildeling av fartøykvoter i løpet av kvoteåret. En vil foreslå at fartøy som blir solgt i løpet av kvoteåret uten konsesjon, ikke må få tildelt fulle kvoterettigheter på en nyaktivisert konsesjon uten at fartøyet kan møte opp for å delta innen de frister siste oppmøtedato i de enkelte fiskerier forutsetter.

6. Norges Fiskarlag er tilfreds med at fisket etter makrell har vært åpent alt fra 1. januar innenfor foreløpige maksimalkvoter. For å tilstrebe ytterligere fleksibilitet, vil en foreslå følgende endringer i forhold til fjorårets reguleringer:

   Siste utseilingsdato for fisket nord for 62 graden settes til 1. september. Etter siste fremmøtedato må ledige fartøykvoter for området nord for 62 grader N.br. umiddelbart refordeles på den aktivt deltakende flåte. For deltakelse i makrellfisket forøvrig, settes siste fremmøtedato til 1. oktober.
   Alle fartøykvoter bør kunne oppheves eller refordeles 1. desember.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

7. Norges Fiskarlag er bekymret over den uro som sortering av makrell på feltet har medført både i samband med sjølproduksjon og for levering til land. Tiltakende installasjoner av sorteringsutstyr både på norske og utenlandske fartøy som fisker i norsk sone forsterker denne bekymring.

Norges Fiskarlag finner det nødvendig at beskyldninger og spekulasjoner om utkast i samband med sortering nå bringes til opphør, og en går derfor inn for at det er nødvendig å medbringe kontrollør(er) for fartøy som har sorteringsmuligheter. Dette må gjelde både for norske og utenlandske fartøy som har sorteringsutstyr ved fiske i norsk sone. Slike fartøyer må melde seg i norsk havn for inspeksjon og medbringe kontrollør (er) på feltet.

Det er også viktig at kontrollen skjerpes ved levering av fangst, både med hensyn til fersk og frosset fisk.

Fisket gjennomføres ved at makrellen deles inn i tre størrelsesgrupper, 400 gram og mindre, 400-600 gram, og fisk over 600 gram. Fartøyene pålegges å levere en viss minimumsprosent av fisk under 400 gram.

Det fastlegges en maksimumsgrense for andel av G-6 makrell som tidligere.
Sortementsbegrensingene blir fastsatt foreløpig frem til ca. 15. september, da de blir endelig fastsatt med grunnlag i størst mulig antall prøver av ferskleveranser. Disse prøvene må tas av oppnevnte kontrollører på kai.

Prøvene skal med andre ord ikke bestå av de resultater som fremkommer etter den er sortert av mottaksbedriften.

Norges Fiskarlag går videre inn for at ved levering av fersk makrell skal fisketankene peiles av kontrollmyndighetene etter at fartøyet er kommet til kai, og før lossing tar til. Avvik mellom denne peilingen og det kvantum som fremkommer på fiskeseddel utover 15 %, bør være gjenstand for nærmere undersøkelser. Det forutsettes at kontrollørene får tilstrekkelig opplæring i peiling av RSW- tanker.

Kontroll av sjøprodusenter gjennomføres ved at kontrolllverket foretar stikkprøvekontroll av tilfeldige kartonger ved lossing. Alle lossinger skal være underlagt kontroll.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Det forutsettes at kontroll er et offentlig ansvar, og utgifter til dette må ikke belastes fiskerne.

For at de foreslåtte tiltak skal få den ønskede effekt, vil Norges Fiskarlag be om at det blir tatt initiativ fra norsk side for å få de nasjoner som vi forvalter makrellen sammen med til å fastsette tilsvarende reguleringsbestemmelser og kontrolltiltak. I denne sammenheng vil en spesiellt påpeke nødvendigheten av at EF i likhet med Norge innfører minstemål for makrell V. av 4^{0} Vest.

Norges Fiskarlag tar til etterretning at det i visse perioder tillates utenlandske fartøy å lande makrell i Norge. En vil imidlertid be om at dersom hensynet til mottak gjør det nødvendig, må det innføres begrensninger i omfanget av utenlandske fartøys landinger.

8. For loddefisket i NAFO vil Norges Fiskarlag avvente resultatet av påmeldingen før det tas stilling til behovet for regulering.

9. Loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen forutsetter en blir avviklet på tradisjonell måte.

10. Kravet om fri tilpassning i makrellfisket for gruppen 70-90 fot vil bli vurdert av Landsstyret etter at nedsatt utvalg av Norges Fiskarlag har avsluttet sitt arbeid senere på året.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Arent M. Henriksen

Henning T. Veibust

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

VEDLEGG 2

NOTAT

DUMPING AV MAKRELL I LYS AV STORLEIKSFORDELINGA AV MAKRELLFANGSTANE TIL RINGNOTFARTØYA GJENNOM 1990-SESONGEN OG PRIS PÅ DEI ULIKE STORLEIKSGRUPPENE.

1.INNLEIING

1.1. Bakgrunn for ordninga med eiga regulering for makrell over 600 gram, G6.

Før 1986 stod salslaga for omsetninga av all makrellen, slik at storleik på fisken ikkje påverka pris til fiskar. I 1986 vart det innført eit auksjonssystem for omsetning av makrell. Auksjonssystemet medførte at storleiksfordelinga i ein leveranse påverka prisfastsetjinga på heile lasta, fordi det vart betalt mykje betre for den store fisken. Mykje høgare betaling for stor makrell innebar eit insentiv til å dumpa den små fisken. Gjennom 1986- og 1987-sesongane utvikla dumping av liten makrell seg til eit omfattande problem. Som reaksjon på dette problemet vart det i 1988 innført ei særskild regulering av makrell over 600 gram, G6-ordninga.

1.2. Fastsetjing av G6-% i 1988.

Fastsetjinga av ein G6 % og tilhøyrande avrekningsfaktor for 1988 var basert på statistisk materiale frå 1987 og første del av 1988-sesongen. I tillegg hadde havforskarane uttalt seg om kva som ville vera sannsynleg innblanding av makrell i fangstane i 1988. På denne bakgrunnen vart det for 1988 fastsett ein avrekningsfaktor på 2,0, dvs. at maksimalt halve fartøykvoten kunne leverast som makrell over 600 gram.

1.3. Arbeidsgruppa for stor makrell.

I februar 1989 vart det oppnemnt ei arbeidsgruppe som fekk i mandat å evaluera den G6-ordninga som galdt i 1988 og eventuelt føreslå reguleringstiltak for stor makrell i 1989. Arbeidsgruppa hadde medlemmer frå Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og næringa. Innstilling frå arbeidsgruppa vart levert til Fiskeridirektøren i slutten av

juni 1989.

1.4. Reguleringa av stor makrell i 1989 og 1990.

Sjølv om arbeidsgruppa var kritisk til gjennomføringa og handhevinga av G6-reguleringa i 1988, tilrådde arbeidsgruppa at det også i 1989 vart innført ei særskild regulering av makrell over 600 gram. I følgje havforskarane var det lite sannsynleg at innslaget av G-6 makrell i 1989 ville overstiga 30. Med bakgrunn i dette og statistisk materiale frå 1988-sesongen vart G6-% fastsett til 40 for 1989. Årsaka til at prosenten vart sett såpass mykje høgare enn berekninga frå havforskarane skulle tilseia, var at innblandinga av stor makrell vil variera rundt eit gjennomsnitt. Ved å leggja seg 10 prosenteiningar over havforskarane, ville i følgje våre berekningar 95 % av dei konvensjonelle fartøya ikkje verta råka av G6-reguleringa.

For 1990-sesongen vurderte havforskarane det slik at innblandinga av G-6 makrell i fangstane ville liggja i intervallet 25-35 %. Uvisse om kor stor del av 1984-årsklassen som ville opptre som G-6 makrell var årsaka til dette relativt store slingringsmonnet. G-6 % vart fastsett til 50.

2. MARKNADEN FOR KONSUMMAKRELL.

2.1. Om utnyttingsmønsteret

Konsumutnyttinga har auka mykje dei siste åra. Medan 38 % av totalfangsten i 1988 gjekk til mjøl og olje, vart 6 % av totalfangsten i 1990 malt opp. I dag finst ein konsummarknad for alle storleiksgrupper; det er og del-marknader som p.g.a. låg betalingsevne først og fremst er interessert i mindre makrell.

2.2. Førstehandspris

Minsteprisane som er fastsette av NSL er inndelte i 3 grupper: over 600 gram, 300-600 gram, og under 300 gram. I denne samanhengen er likevel minsteprisane av lita interesse fordi førstehandsprisane som vert avtalte på auksjonane mest alltid ligg godt over minsteprisane. Ein har her for det meste måtta halde seg til salspris frå kjøpar/eksportør, fordi pris til fiskar, førstehandspris, i røynda berre skil på over og under G-6.

Sjølv om fastsetjinga av førstehandspris på auksjonane berre skil på over og under G-6, er det likevel klart at storleikssamansetninga av ei last påverkar sterkt pris til fiskar på den einskilde auksjon.

2.3. Eksport-salspris

Det er mogleg å indikera pris for dei ulike storleiksgruppene på dei ulike del-marknadene. Produksjonkostnad vert oppgjeven å vera kr. 1,50 pr. kg. I følgje opplysningar frå firmaet Hallvard Lerøy er pris til fiskar 2-2,50 kr. lågare enn pris til eksport. På denne måten kan ein indirekte få ein ide om førstehandsprisane på ulike sortiment. Av tabell 1 nedanfor framgår eksport-salspris på nokre del-marknader, slik situasjonen har vore seinhausten 1990 og vinteren 1991.

Tabell 1

Land/Delmarknad	Eksport-Salspris, mars 91			
	G-6,	G-5,	G4-6,	G2-4
Japan	9,25	7,25	5,70	3,00
Noreg		Som Japan		
Nigeria				2,50-2,80
Polen				"--"
Tyrkia			5,70	3,00

Kjelde: Firma Hallvard Lerøy.

I denne samanhengen tyder "G-5" makrell mellom 500 og 600 gram. "G4-6" tyder makrell mellom 400 og 600 gram, og tilsvarande er tydinga for G2-4.

Nigeria og Polen er p.g.a. lita betalingsevne først og fremst interessert i liten makrell. Prisar i Tyrkia gjeld G4-6 og G2-4. For desse storleiksgruppene er prisane sammenfallande med prisane på den japanske marknaden.

Figur 1, vedlegg 6, viser samanhengen mellom storleiksgruppe og pris på Japan-marknaden, slik at prisen aukar når storleiken aukar. Særleg sterk er prisskilnaden mellom dei to minste storleiksgruppene, G2-4 og G4-6. Men også prisveksten frå G5 til G6 er markert og klar.

Tabell 1 og Figur 1 viser ein klar og tilnærma proporsjonal samanheng mellom storleik og pris. Det synest såleis å eksistera eit opplagt insentiv til å levera så mykje stor makrell som mogleg. Det kan diskuterast kva som er eit rett skilje mellom stor og liten makrell. G-6 makrellen er klart betre betalt enn mindre makrell, men det same kan seiast om G-5 i høve til G4-6. Vårt datamateriale fortel ingenting om innslag av G-5 makrell eller dei andre inndelingane som er sett opp i tabell 1 ovafor. Andre skilje enn G-6 mellom stor og liten makrell i reguleringssamanheng må difor basera seg på

biologisk viten om storleiksfordelinga.

4. INNBLANDING AV G6-MAKRELL I 1990.

4.1. Metode

På bakgrunn av sluttsetelstatistikk frå 1990-sesongen vil ein prøva å seia noko om sannsynet for at dumping har funne stad i 1990.

Ein har delt flåten inn i sjølvprodusentar og konvensjonelle fartøy og samanlikna dei to gruppene for om mogleg å kunna finna ein systematisk skilnad.

4.2. Spreiing av G-6 prosenten over fartøymassen

I følgje opplysningar frå Norges Sildesalgslag (NSL) kan 38 ringnotfartøy driva sjølvproduksjon av makrell, sjå vedlegg 1.

Basert på sluttsetelmaterialet frå 1990-sesongen har ein laga ei oversikt over G-6 prosenten for fartøya som fiska makrell i 1990. Oversikten omfattar 106 fartøy. Bortsett frå 2 fartøy som p.g.a. lite sluttsetelført kvantum ikkje er tekne med, er utvalet samansett av alle fartøya som deltok i makrellfisket i 1990-sesongen. Av materialet framgår det at 25 fartøy dreiv sjølvproduksjon og at 81 fartøy kunne klassifiserast som konvensjonelle i 1990. For kvart fartøy har ein rekna ut % makrell over 600 gram, som del av den totale fangsten for kvart fartøy over heile 1990-sesongen, jfr. vedlegga 2 og 3. For å studera spreiinga har ein delt prosentskalaen inn i 5-prosentbolkar mellom 20 og 50 %. Dei to vedlegga 2 og 3 gir G-6 prosenten til enskildfartøy, og vedlegg 4 ei samanfatning av observasjonane i dei to fartøygruppene. Gjennomsnittleg G-6 prosent for dei to gruppene er 28,5 og 35,8. Diagrammet i vedlegg 5 illustrerer spreiinga i dei to gruppene.

4.3. Samanlikning av G-6 prosenten for sjølvprodusentar og konvensjonelle.

Sjølv om talet på konvensjonelle fartøy er mykje større enn talet på sjølvprodusentar, er begge gruppene så store i høve til total fartøymasse at det er fullt mogleg å føreta ei samanlikning av dei statistiske funna.

Den nedre ekstremverdien er 14,8 % og tilhøyrer eit konvensjonelt fartøy. Den øvre ekstremverdien på 48,0 % er tilknytta ein sjølvprodusent.

Spreiinga av G-6 prosenten som er vist i vedlegg 4, viser at mykje større del av dei konvensjonelle fartøya er å finna lågt nede på prosentskalaen. 48 fartøy, eller tett oppunder 60 %

av talet på konvensjonelle fartøy, har ein G-6 prosent under 30. Tilsvarande tal for sjølvprodusentane er 5 fartøy eller 20 % av talet på sjølvprodusentar. Spreiingstabellane viser vidare at 60 % av sjølvprodusentane ligg over 35 % . M.a.o. har dei konvensjonelle eit "tyngdepunkt" under 30 %, medan "tyngdepunktet" for sjølvprodusentane ligg over 35 %.

5. Oppsummering

Prisoversikta for ulike sortiment på dei marknadene viser at det klart eksisterer eit økonomisk insentiv til å levera så mykje stor makrell som mogleg. På ei anna side synest det vera ein særskild lågt-betalande marknad i Aust-Europa og Afrika for den minste konsummakrell, dvs. G2-4.

I uttalen frå havforskarane før 1990-sesongen vart det sagt at G-6 prosenten i fangstane sannsynlegvis ville liggja i intervallet 25-35 %. Sluttsetelmaterialet viser at storparten av dei konvensjonelle fartøya, (81,5 % av talet på konvensjonelle), har G-6 prosent under 35. Nær ein fjerdepart av gruppetalet for konvensjonelle har G-6 prosent under 25. Av sjølvprodusentane har 60 % av gruppa G-6 prosent over 35, og berre eitt fartøy har G-6 prosent under 25. Meir enn halvparten av dei konvensjonelle ligg innafor intervallet 25-35 %; for sjølvprodusentane er berre vel ein tredjepart av gruppa innafor same intervallet.

Havforskarane sin prediksjon av G6-% kan setjast lik middelverdien av ytterpunkta for intervallet, dvs. 30 %. Gjennomsnittsprosent G6 på 28,5 for konvensjonelle fartøy fortel at denne gruppa, under føresetnad av at dei ikkje har dumpa makrell, i stor grad har kome ut slik havforskarane predikerte G-6 prosenten. Sjølvprodusentane har kome ut monaleg høgare enn biologane si forventning.

Ingen konvensjonelle fartøy hadde 40 % G6 eller meir, men fleire låg tett oppunder 40 %. Under føresetnad av at ikkje fleire enn 5 % av dei konvensjonelle fartøya skulle verta "ramma" av G6-reguleringa, ville 40 % G6 vore den best tilpassa i 1990. Dette viser for det første at den fastsette G6-% for 1990 på 50 % var for høg, og for det andre at metoden med å leggja 10 % til havforskarane si tilråding synest å villa ha treft bra. Det kan likevel diskuterast om ikkje G6-% bør fastsetjast slik at nokre fleire enn 5 % av fartøya kan risikera å verta avgrensa av G6-reguleringa. Ein G6-% på 35 i 1990 ville til dømes ha vore ei avgrensing for 18,5 % av dei konvensjonelle fartøya.

Gjennomgangen av sluttsetelmaterialet viser at sjølvprodusentane har ein G-6 prosent som ligg systematisk monaleg høgare enn dei konvensjonelle. Denne skilnaden er så stor at han kan knapt forklarast som tilfeldig eller som følgje av ulikt driftsmønster mellom dei to gruppene. Sjølv om

dumping og anna neddreping frå konvensjonelle fartøy ikkje kan utelukkast, må det kunna seiast å vera sannsynleg at ein viktig forklaringsfaktor bak sjølvprodusentane sin mykje større G-6 prosent må vera dumping av liten makrell.

FISKERIØKONOMISK AVDELING

Bergen, 30.04.91

VEDLEGG 1

BOATS CATCHING AND PROCESSING MACKEREL.

NAME OF THE BOAT:	OWNER:	ADDRESS:	PHONE:
M/S "Asbjørn Selsbane"	Alf Hansen	Aspveien 2, 8550 LØDINGEN	(082) 31515
M/S "Atlantic Viking"	K/S A/S Vestvik	P.b. 89, 6710 RAUDEBERG	(057) 43236
M/S "Bondø Senior"	Einar Bondø	7900 RØRVIK	(077) 90136
M/S "Havbas"	Willy Brochmann	P.b. 410, 9601 HAMMERFEST	
M/S "Fisk"	Harald Aakre	P.b. 603, 6001 ÅLESUND	
M/S "Fløman"	Hans Flø	6060 HAREID	(071) 24975
M/S "Frantsen Junior"	Regina Fisk A/S	9450 HAMNVIK	(070) 92304
M/S "H. Østervold"	Olav Østervold	5384 TORANGSVÅG	
M/S "Hardhaus"	Hardhaus P/R	5397 BEKKJARVIK	(05) 383260
M/S "Harjan"	Harjans Rederi	P.b. 492, 6001 ÅLESUND	(05) 384010
M/S "Havmann"	Knut Vartdal	6170 VARTDAL	(071) 22331
M/S "Karahav"	Karahav A/S	P.b. 63, 9690 HAVØYSUND	(070) 42066
M/S "Libas"	Peder O. Lie	Liaskjæret, 5353 STRAUME	(084) 23632
M/S "Neptuges"	Sæbjørn Vestre	P.b. 603, 6001 ÅLESUND	(05) 330188
M/S "Kr. Ryggefjord"	Olsen Man A/S	P.b. 64, 9690 HAVØYSUND	(071) 24975
M/S "Nybo"	Ingvar Nygård	6410 MIDSUND	(084) 23308
M/S "Teigenes"	Sigurd Teige	P.b. 100, 6092 EGGESBØNES	(072) 79658
M/S "Rav"	P. Hepsø Rederi A/S	7743 SANDVIKSBERGET	(070) 88051
M/S "Selvåg Senior"	Odd Sørheim	8178 HALSA I HELGELAND	(077) 77763
M/S "Borgøygut"	Egil Østebøvik	5564 MUSLANDSVÅG	(081) 50596
M/S "Sjøbris"	P. G. Voldsund	6094 LEINØY	(04) 778849
M/S "Skarodd"	L. Skjong	P.b. 603, 6001 ÅLESUND	(070) 88051
M/S "Slaatterøy"	K. Halstensen A/S	5397 BEKKJARVIK	(071) 24975
			(05) 384239

NAME OF THE BOAT:	OWNER:	ADDRESS:	PHONE:
M/S "Osvaldson"	Maurfinn K/S A/S, Åge Majala	9690 HAVØYSUND	(071) 24975
M/S "Tromsøybuen"	Willy Angell	9310 SØRREISA	
M/S "Trønderbas"	B. Ulsund	7900 RØRVIK	(077) 90655
M/S "Uksnøy"	Ringfisk, c/o Uksnøy & Co A/S	6270 BRATTVÅG	(071) 15022
M/S "Varberg"	Kjærstad K/S	P.b. 507, 6001 ÅLESUND	(071) 25964
M/S "Vestbas"	Tor Frantsen	6090 FOSNAVÅG	(070) 88551
M/S "Østbas"	Erling Lundberg	Foldvik, 9044 GRATANGSBOTN	
M/S "Haugagut"	Sten Terje Østervold	5397 BEKKJARVIK	(090) 67946
M/S "Fiskebas"	Fiskebas P/R	P.b. 104, 6901 FLORØ	(090) 57731
M/S "Midøy Viking"	Torfinn Gangstad	6410 MIDSUND	(072) 79765
M/S "Fiskeskjær"	Fiskeskjer K/S A/S	P.b. 220 Holen, 6030 LANGEVÅG	(071) 93711
M/S "Gardar"	K. Halstensen A/S	5397 BEKKJARVIK	(05) 384239
M/S "Torson"	Torson K/S	P.b. 2040, 9014 HÅPET	(083) 71822
M/S "Viking I	Trono A/S	Søndre Tollbugt., 9000 TROMSØ	
M/S "Viking II"	Trono A/S, Arctic Surimi A/S	8363 TANGSTAD	(088) 85404

Bergen, 7. september 1990

/øh

april 1991
bs

VEDLEGG 2

SJØLVPRODUSENTAR

ØYNAVN	<20	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49
					37,9		
					37,2		
			29,1				
						40,9	
						43,5	
						41,5	
			26,3				
					36,9		
			26,3				
						42,6	
						40,5	
				34,2			
				30,2			
					36,3		
			28,5				
					37,7		
					38,4		
				33,4			
					35,8		
				34,6			
				32,8			
					37,3		
							48,0
		21,2					
						44,4	

15. april 1991
TT/abs

VEDLEGG 3

KONVENSJONELLE

FARTØYNAVN	<20	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49
1	17,8						
2				31,1			
3			29,5				
4		20,8					
5	19,7						
6				32,4			
7	15,5						
8					37,0		
9					36,3		
10					39,6		
11				31,6			
12		21,2					
13			27,7				
14					35,9		
15			26,9				
16		20,6					
17			29,5				
18				34,3			
19		24,7					
20			25,2				
21			27,1				
22		24,2					
23				34,1			
24			26,3				
25		20,1					
26					35,6		
27			28,8				
28		24,2					
29			27,4				
30				33,5			
31				34,4			
32			25,4				
33	14,8						
34				31,9			
35				33,3			
36			29,0				
37	15,5						
38		22,3					
39				34,3			
40	18,8						
41					39,9		
42			27,7				
43			27,0				
44		20,2					
45				32,9			

16,7

30,3
34,5

25,9
29,1

33,2

21,1
21,6

33,4
32,5

22,5

31,8

39,2
36,2

28,1
28,4
29,1

23,2

39,1

26,1

36,6

26,1

18,2
19,8

32,0

23,1

25,0

39,0

27,5

38,6

25,3
29,9

38,5

26,0

35,2
39,3

SPREIING AV % G-6 I 1990-SESONGEN

VEDLEGG 4

PROSENTINTERVALL	<20	20-24.9	25-29.9	30-34.9	35-39.9	40-44.9	45-49.9	SUM
KONVENSJONELLE								
Talet på fartøy i kvart intervall	9	14	25	18	15	-	-	81
Andel fartøy (%) i kvart intervall	11.11	17.28	30.86	22.22	18.52	0.00	0.00	100.00
SJØLVPRODUSENTAR								
Talet på fartøy i kvart intervall	-	1	4	5	8	6	1	25
Andel fartøy (%) i kvart intervall	-	4.00	16.00	20.00	32.00	24.00	4.00	100.00

GJENNOMSNITTLIG G-6% I 1990:

KONVENSJONELLE	28,5%
SJØLVPRODUSENTAR	35,8%

ANDEL FARTØY I KVART INTERVALL

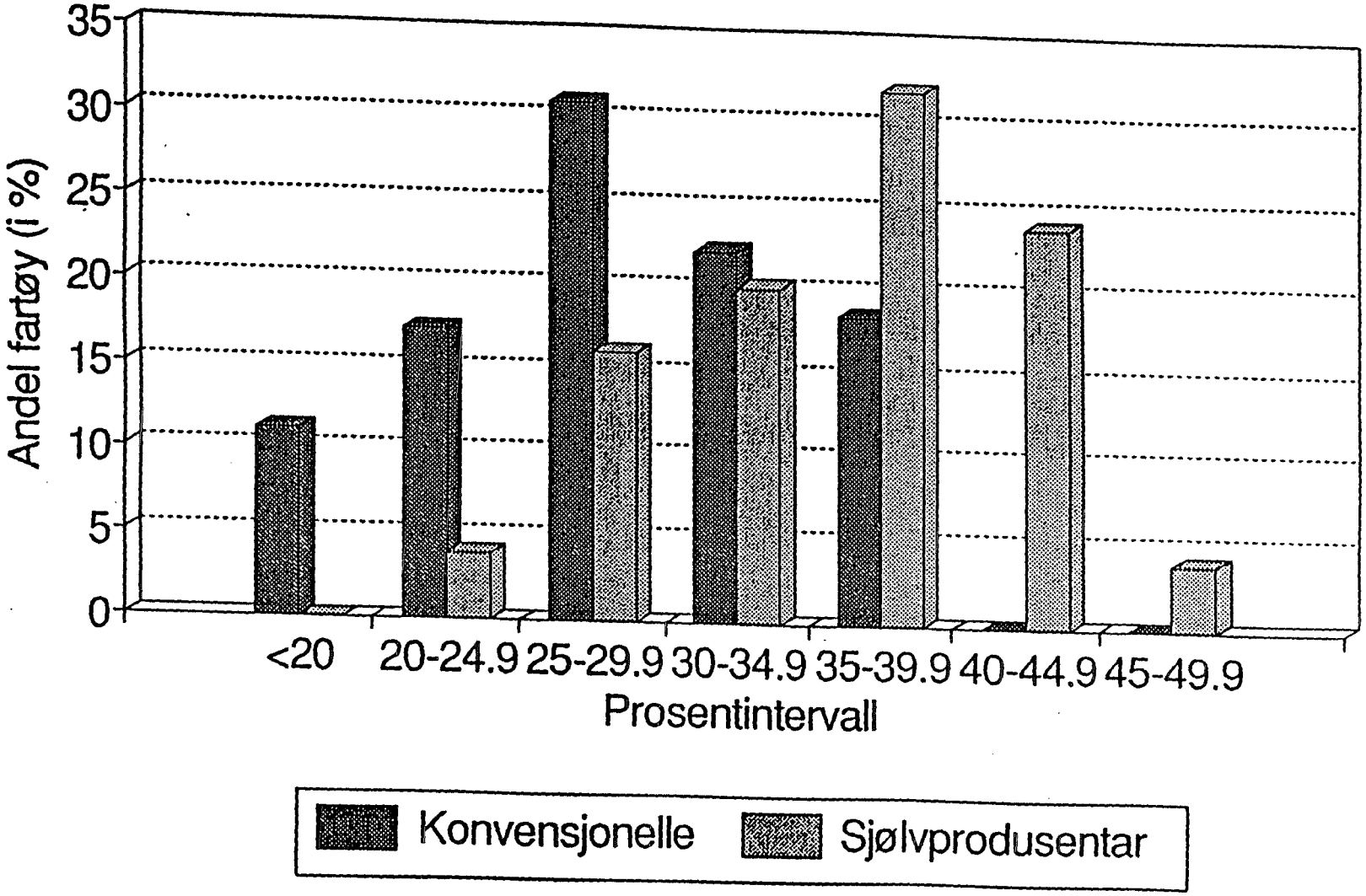

SAMANHENG STORLEIK/EKSPORTPRIS

Japan marknaden

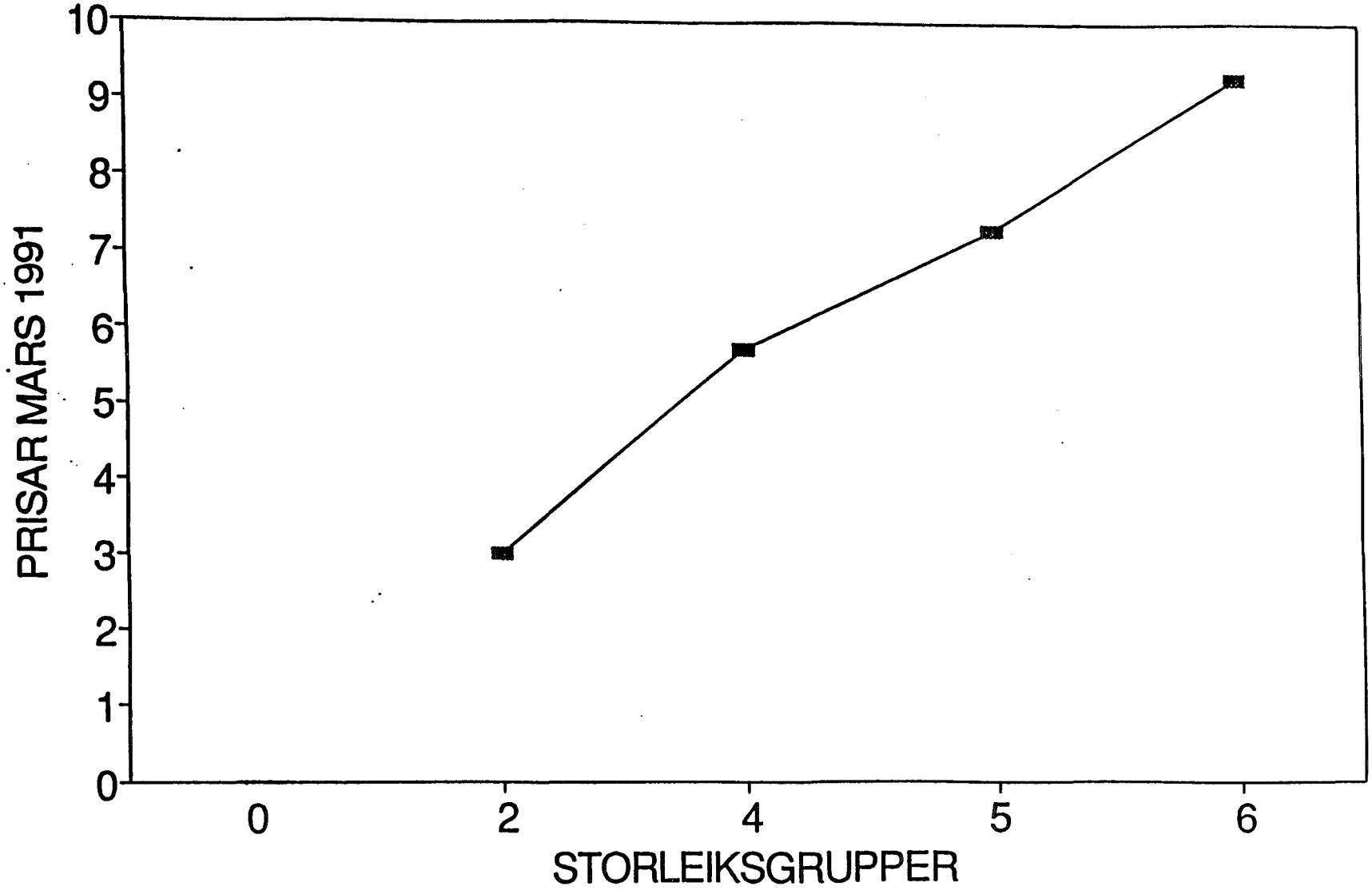

EBATREDERNES FORBUND
FLÅTENS ORGANISASJON
, Boks 94, N-6001 Ålesund, Norge
71) *22072 - Telefax (071) 26361
550.05.13440

VEDLEGG 3

ETABLERT 1946
Generalsekretær Audun Marøk
Tlf. priv. (071) 45168

Jeil. kl. 1145

PGR/BB

~~Ålesund, 3. april 1991~~

FISKERIDIREKTORATET
03100 04.APR91

Fiskeridirektoratet
Postboks 185

5002 BERGEN

Att: L. Plassa

UTVALGSINNSTILLING

Vedlagt følger innstilling fra utvalg nedsatt av Fiskebåtredernes Forbund om makrellreguleringer.

Vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNES FORBUND
Sekretariatet

Audun Marøk

Lars R. Lovund

Lars R. Lovund

Vedlegg

FISKEBÅTREDERNES FORBUND
HAVFISKEFLÅTENS ORGANISASJON
Kongensgt. 15, Boks 94, N-6001 Ålesund, Norge
Telefon: (071) *22072 - Telefax: (071) 26361
Bankgiro: 6550.05.13440

ETABLERT 1940

Generalsekretær Audun Marøk
Tlf. priv. (071) 45168

INNSTILLING

FRA UTVALG NEDSATT AV FISKEBÅTREDERNES FORBUND FOR Å UTREDE TILTAK I REGULERINGENE OG OMSETNINGEN AV MAKRELL

1 Innledning

Bruk av omregningsfaktorer som ledd i kvoteregulerings av makrellfisket har vært i bruk i tre år i norsk fiskeriforvaltning.

Både en del påstander om omgåelser av regelverket samt en nødvendig evaluering av de tiltak som har vært brukt de senere årene, har bidratt til at sekretariatet fant det nødvendig at Fiskebåtredernes Forbund tok initiativ til å komme med forslag om eventuelle forbedringer av gjeldende regelverk og kontrolltiltak i dette fisket.

Sekretariatet så behov for å komme raskt i gang med dette arbeidet slik at det kunne gis en grundig vurdering frem til Reguleringsrådets behandling av disse spørsmålene i mai d.å.. For å oppnå en bredere gjennomdrøfting besluttet en å nedsette et utvalg som relativt hurtig kunne komme med forslag til forbedringer.

Utvalget har bestått av Knut Sævik, Geir Hoddevik, Audun Maråk og Paul-Gustav Remøy.

Utvalget har definert et relativ vidt mandat for de spørsmål som det er henvist til foran. Siktemålet har vært å komme frem til en regulering som i størst mulig utstrekning kunne redusere omfanget av eventuelle omgåelser i makrellfisket.

Utvalget har i tilknytning til den stadig økende leveranse av makrell fra utenlandske fartøy til norske mottaksanlegg også drøftet endel problemstillinger knyttet til kontrollen av disse fartøyene.

Utvalget hadde møte i Ålesund 15. februar 1991 der dets innstilling ble utarbeidet. Ulike spørsmål hadde blitt drøftet med utvalgsmedlemmene telefonisk før dette møtet.

2 Generelt om reguleringene

De såkalte G-6 reguleringene for makrell ble første gang fastsatt i den fartøykvote-regulerte del av makrellfiskeriene i Norge under sommer- og høstfisket i 1988. Formålet med reguleringene var å forebygge eventuelt utkast/unndraging av mindre fisk enn 600 gram fra tillatt fartøykvote. Det må også påpekes at det er utkastforbud for makrell for norske fiskfartøy.

Tilatt innblandingsprosent den første sesongen ble satt til 50.I 1989-sesongen ble prosenten satt til 40,og i 1990 sesongen til 50. Regelverket har ellers stått uendret.

I 1990 sesongen ble hele gruppekvoten for notfartøy over 70 fot fartøykvoteregulert. I de foregående sesongene gjaldt fartøykvoten og dermed også G-6 reguleringene for fisket på makrellkvoten sør for 62-graden.

Følgende utviklingstrekk i reguleringene som har relevans for utvalgets arbeid kan forøvrig påpekes:

Norge har gradvis fått økt sin relative andel av totalkvoten av makrell. Videre er bestemmelsene m.h.t. til område blitt noe bedre hva angår tillatt fiskeområde i forhold til makrellens reelle utbredelsesmønster.

Det må likevel understrekes at EF fortsatt har en kvote som tilsvarer over 70 prosent av totalkvoten. Reguleringsmønsteret er fortsatt preget av en unødig kompleksitet i forhold til fiskens reelle utbredelsesmønster.

Et annet utviklingstrekk som er verd å merke seg er det stadig økende omfang av leveranser fra utenlandske fartøy til norske anlegg.

Utvalget finner det riktig at en i lys av de tiltak en senere vil foreslå understreker at det ikke er skjedd noen utvikling for å sette i verk lignende reguleringstiltak hos de øvrige nasjonene som beskatter makrellbestanden. I første rekke gjelder dette EF, som fisker ca 70% av kvoten.

Det er både et paradoks og et tankekors at norske myndigheter stadig setter i verk nye bestemmelser som isolert sett kan være både riktige og fornuftige, samtidig som det ikke skjer noen tilsvarende regulering i de landene som beskatter den største delen av makrellbestanden.

Utvalget vil peke på at når en i norsk fiskeriforvaltning har fastsatt et utkastforbud for det som markedet i øyeblikket regner som mindre attraktivt, er EF,s regelverk mer å betrakte som et utkastpåbud.

Utvalget vil særlig understreke hvilken betydning en slik mangel på harmoni i bestemmelsene kan få ettersom det synes å være en økning i leveransene av makrell fra uten-

landske fartøy til de samme mottaksanleggene og de samme eksportfirmaene som betjener den norske flåten.

Utvalget har valgt å konsentrere sin innstilling om følgende hovedspørsmål:

- Regelverk og tiltak som forebygger bevisst utkast av deler av fangsten under fisket
- Tiltak som følger opp dette regelverket under lossing av fangsten på land.
- Tiltak overfor utenlandske fartøyer som leverer fangster i Norge.

3 Regelverk og kontroll i relasjon til fisket

Den såkalte G-6 regelen/omregningsfaktoren setter grenser for hvor mye makrell over 600 g som kan omsettes i forhold til fartøykvoten.

Prosenten er relatert til sammensetningen av bestanden i fiskesesongen sett under ett, og til graden av selektivt fiske som kan bidra til at enkeltfartøy kan ha et større innslag av stor fisk enn det et reellt snitt av bestandens størrelsessammensetning tilsier.

Utvalget vil påpeke noen forhold som tilsier at regelverket bør endres og justeres.

Utvalget er av den oppfatning at markedsforholdene for konsum-makrell har endret seg slik at det er den minste fisken d.v.s. fisk under 400 gram som står i fare for å bli kastet ut.

Utvalget vil på denne bakgrunn foreslå at det innføres krav om at hvert fartøy må levere et minimumsprosent av sin kvote med fisk under 400 gram.

I tillegg til dette beholder en en maksimumsprosent av fisk over 600 gram.

Utvalget er kjent med at det er utviklet spesielle avsilingsrister til bruk i silekassene (for avsiling av vann før fisken går i tankene) som har evne til å sortere ut noe av den minste fisken.

Slike innstallasjoner kan enkelt tillages på alle fartøyer.

Utvalget er kjent med at det er interesse for slike installasjoner også på utenlandske fartøy.

Utvalget vil uttrykke bekymring over en eventuell utvikling som medfører at innstallasjon av slike anordninger i silekassene blir tatt i bruk både i den norske og den utenlandske flåten.

Det er en viss uenighet i utvalget om en i tillegg til en minimumsgrense for fisk under 400 gram, bør foreslå forbud mot slike innstallasjoner. Silekasser på RSW-fartøyer har etter utvalgets mening kun et formål, og kan således ikke sidestilles med sorteringsmaskiner.

Selv om utvalget er enig om intensjonene bak et slikt forbud, erkjennes samtidig de praktiske vanskelighetene med å håndheve bestemmelsene. Utvalget mener derfor at en bør være forsiktig med å fastsette forbud som ikke kan håndheves.

Utvalget vil derfor anbefale at en foreløbig satser på at minimumsbestemmelsen som er foreslått på makrell under 400 g, skal motvirke slike innstallasjoner i flåten. En bør imidlertid ha situasjonen under observasjon. I denne sammenheng vil utvalget understreke behovet for at reguleringstiltakene gjelder alle fiskere som beskatter makrellbestanden i Nordsjøen og Norskehavet.

4 Årlig fastsettelse av maksimums- og minimums-begrensinger for de ulike størrelses kategorier av makrell

Erfaringsmessig vet en at størrelsessammensetningen av makrellen kan variere betydelig fra år til år. Det er derfor vanskelig på forhånd å ha noen sikker kunnskap for å fastsette en riktig omregningsfaktor.

Særlig kan disse årlige endringene være store på de felt og i de perioder norske fiskere fangster makrellen. (Hovedsaklig i norske farvann på ettersommeren og høsten.)

Samtidig vet en erfaringsmessig at innslaget av stor fisk gjerne når en topp i tidsrommet fra slutten av august til de to første ukene i september. Etter den tid blir gjerne makrellen gradvis mer oppblandet med mindre fisk ettersom den vandrer lenger syd i Nordsjøen i norsk sone og senere inn i EF-sona sent på høsten.

Utvalget vil derfor anbefale at det ved starten av makrellsesongen settes foreløbige maksimums og minimumsbegrensinger for hvor mye fisk av hver kategori som kan fiskes.

Endelige andelsprosenter fastsettes i andre uka av september, basert på kontroll ved fangstlevering i land.

Dermed kan en sikre seg at feil prosenter blir utnyttet senere i sesongen,nettopp med bakgrunn i om at fangstene etterhvert vil bestå av fisk med en lavere gjennomsnittsvekt.

Fastsettelsen av endelige andelsprosenter må baseres på et høyest mulig antall kontrollerte ferskleveranser i perioden foran dette tidspunkt. Utvalget vil understreke at

disse prøvene i prinsippet bør foretas av Kontrollverkets representanter.

Prøvene må tas enten på kaia eller ombord i fartøyene ved kai. Det vises forøvrig til innstillingens pkt 5 om kontrollvirksomheten.

Utvalget har ingen fast formening om hvilke andelsprosenter en bør legge seg på fra fiskestart av.

På den ene side vil utvalget peke på at dersom en legger seg på for stramme bestemmelser i utgangspunktet kan en komme i konflikt med bestemmelsene i Lov om Saltvannsfiske vedrørende retten til å drive et rasjonellt fiske. Utvalget vil i den sammenheng understreke at det vil være et brudd med en rekke intensjoner om en gjennom et for restriktivt regelverk reduserer inntjeningen til et fartøy som på reglementert måte fikk fangster med en sammensetning som brøt med regelverket. Det vises forøvrig til punkt 8.

På den andre side vil utvalget påpeke at det heller ikke ville være riktig å legge seg på for liberale bestemmelser i utgangspunktet. Det må erkjennes at det vil være forbundet med atskillig flere praktiske og kanskje også juridiske vanskeligheter å stramme inn bestemmelsene enn å beholde eller liberalisere regelverket.

Utvalget vil kunne antyde at en i utgangspunktet la seg på en minimumsprosent på 15 % for fisk under 400 gram , og en maksimumsprosent i størrelsesorden 35-40 for fisk over 600 gram.

Det må presiseres at disse tallstørrelsene <u>må</u> fastsettes endelig når en har et bedre beslutningsgrunnlag å forholde seg til.

5 <u>Nærmere om kvantums-og sortementskontroll</u>

Som nevnt under pkt. 4 går utvalget inn for at den endelige fastsettelse av sortementsbegrensingene bør skje medio 15. september. Utvalget vil presisere at disse begrensingene må ha som grunnlag de resultater som fremkommer av fangstprøver offentlige kontrollører tar av fangstene og ikke av det som fremkommer etter at fisken er sortert på anleggene. Utvalget ser det som svært viktig at det foretas flest mulig slike prøver både av generelle kontrollhensyn og fordi beslutningsgrunnlaget skal bli best mulig. Utvalget påpeker igjen at beslutningsgrunnlaget for fastsettelse av endelig G-6 prosent må være ferskleveranser og ikke sjøprodusert vare.

Utvalget vil i tilknytning til kontrollvirksomheten forøvrig uttale følgende:

Utvalget er av den prinsipielle oppfatning at kontroll med hvorvidt offentlig regler overholdes, bør være en oppgave for de offentlige.

Dersom salgslagene skal bidra med kontroll på samme måte som Kontrollverket må virksomheten koordineres og kontrollrutiner og resultater gis like stor tyngde.

Utvalget er svært skeptisk til at myndighetene på den ene side krever at salgslagene skal bruke ressurser på kontroll, dersom en i neste tilfelle velger å vektlegge resultatene av salgslagets kontroll på en annen måte enn den som er foretatt av Kontrollverket.

Utvalget vil forøvrig foreslå at kontrollørene i større grad enn tidligere år peiler tankene på fartøyene for å få et anslag over fangstmengder som er ombord. En slik peiling etter at fartøyet ligger i ro ved kai gir et relativt godt anslag over hva som er ombord, forutsatt at kontrollørene er opplært til å peile RSW-tanker.

Utvalget er av den oppfatning at et avvik utover 15% mellom peiling av tankene etter at fartøyet har kommet til kai og det som senere skulle komme på fiskeseddel bør være gjenstand for nærmere undersøkelser.

Stikkprøvekontroller av denne art vil virke forebyggende m.h.t. avvik mellom innmeldt og reellt kvantum.

Kontroll av sortementet i fangstene bør også for ferskleveranser være det avgjørende for hva som skal fremkomme på fiskeseddelen.

Utvalget viser her til gjeldende forretningsregler for Norges Sildesalgslag på dette område.

Når det gjelder kontroll av sortementet til sjøprodusentene, er utvalget av den oppfatning at det bør gjøres på følgende måte:

Så mange laster som praktisk mulig bør i prinsippet kontrolleres av representanter for kontrollverket <u>ved lossing</u>.

Det tas ut et relativt høyt antall tilfeldige kartonger fra lasten (antydningsvis 30).

Det resultat som fremkommer av denne kontrollen blir avgjørende for det sortement som fremkommer på fiskeseddelen.

I tillegg til de bestemmelser som gjelder for sortement generellt for flåten bør dette kunne forebygge eventuelle forsøk på omgåelser av bestemmelsene.

6 Prissystemer og sanksjonsmuligheter

I og med at utvalget går inn for en tredeling av fisken m.h.t. størrelse er det naturlig at dette blir reflektert i et prissystem.

Utvalget er av den oppfatning at det ikke er mulig å ha andre former for minsteprisbestemmelser i et auksjonssystem enn de som reflekterer forholdene i markedene.

Utvalget vil vise til at salgslaget ikke har andre muligheter for forføyninger over for fartøyene enn inndragning av fangstverdier utover det som regelverket fastsetter.

For å gi effekt er utvalget av den formening at for lavere totalandel enn fastsatt prosent av makrell under 400 gram bør salgslaget få adgang til å trekke inn verdien av tilsvarende kvantum av den høyest betalte fisken.

Eventuell overskridelse av G-6 prosenten i sesongen over ett må tilsvarende medføre at fangstverdien for overskredet kvantum G-6 blir utbetalt med gjeldende minstepris for fisk under 400 gram. Begge disse tiltakene bør kunne stimulere til å gjøre det mindre attraktivt å omgå bestemmelsene m.h.t. småfisk.

7 Kontroll med leveranser av makrell fra utenlandske fartøyer til norske anlegg

Utvalget viser til at leveransene av makrell til norske bedrifter har økt vesentlig den siste tiden.

Utvalget er av den formening at kontrollen med levert mengde m.v. fra disse fartøyene er svært mangelfull. En endring av de bestemmelser som gjelder for norske fartøyer, i forhold til de utenlandske, vil indirekte få negative ringvirkninger for den norske flåten.

Både av hensyn til fangstuttaket til disse fartøyene, og at norske fartøyer generelt ikke skal komme i en mer uforde laktig konkuransesituasjon versus utenlandske fartøyer, vil utvalget sterkt tilrå for at det gjennomføres tilsvarende kontrolltiltak under lossing av utenlandske fartøyer.

8 Adgangen til å regulere

I tilknytning til G6-reguleringen har Fiskeridepartementet tidligere anført at når det gjelder hvilken kvoteberegningsmetode fiskeriadministrasjonen skal legge til grunn for å se til at det enkelte fartøy ikke tar mer ut av bestanden enn den tildelte kvote, gir hverken Saltvannsfiskeloven eller forarbeider noen direkte henvisning. Det må derfor følge av en formålsbetraktning at fiskeriadministrasjonen skal legge til grunn den kvoteberegningsmetode som etter et faglig skjønn er best egnet til å måle et fartøys faktiske uttak.

Det er videre vist til det forhold at et utvalg, hvor næringen også var representert, enstemmig tilrådet en videreføring av ordningen. Samt det forhold at reguleringsrådets medlemmer i møte 6. juni 1989 enstemmig ga tilslutning til vurderingen.

Hjemmelsspørsmålet ble etter hva utvalget erfarer ikke drøftet hverken av ovennevnte utvalg eller reguleringsrådet.

Når det er sagt, har næringen tidligere påpekt at en regulering av G6 problematikken kan være nødvendig for å motvirke utkast. Etter utvalets vurdering kan dette skje innenfor den angitte hjemmelen i saltvannsfiskelovens § 5.

Hjemmelsgrunnlaget må avklares utfra de rettskildefaktorer som foreligger. Disse er lovtekst, lovens forarbeide samt bakgrunnen for bestemmelsene.

Ettersom hverken saltvannsfiskeloven eller forarbeidet gir noen direkte henvisning til en kvoteberegningsmetode som kan anvendes, har Fiskeridepartementet lagt avgjørende vekt på lovens antatte formålsbetraktning, der en mener å finne grunnlag for den kvoteberegningsmetode som etter et faglig skjønn er best egnet til å måle et fartøys faktiske uttak. Bakgrunnen for formålsbetraktningen er lovens ordlyd, "hensynet til en økonomisk og rasjonell utnytting av en bestemt bestand."

Spørsmålet er således hvorvidt en sikrer en økonomisk og rasjonell utnytting av bestanden.

Selvom det er klart at loven har et bestemt formål, er det ikke sikkert at dette har relevans, idet lovens bokstav blir bedre realisert om en velger det ene reguleringsalternativet fremfor det andre.

Uten klar formålsangivelse bør en derfor være ytterst forsiktig med å fastsette reguleringer som er i strid med ordlyden i lovbestemmelsen. Spesielt gjelder dette når en i tillegg har liten autoritativ støtte for sin formålsbetraktning.

En bør således ikke fastsette en regulering som motvirker et selektivt fiske på den største makrellen.

Utvalget mener at en ved sine forslag har tatt de nødvendige hensyn, slik at en ikke kommer i strid med saltvannsfiskelovens bestemmelser.

9 Sluttbemerkninger og sammendrag

Utvalget foreslår en endring av de nåværende bestemmelser mht størrelses begrensninger innen for det enkelte fartøy sin kvote.

Det nåværende G-6 begrensning erstattes av en ordning med følgende grunnelementer:

Makrellen deles inn i tre størrelsegrupper,400 gram og mindre, 400-600 gram, og fisk over 600 gram.(G-6)

Fartøyene pålegges å levere en viss minimumsprosent av fisk under 400 gram.

Det fastlegges en maksimumsgrense for andel av G-6 makrell som tidligere.

Sortementsbegrensingene blir fastsatt foreløbig frem til ca. 15 september, da de blir endelig fastsatt med grunnlag i størst mulig antall prøver av ferskleveranser.

Prøvene skal med andre ord ikke bestå av de resultater som fremkommer etter den er sortert av mottaksbedriften.

Grunnlaget for fiskeseddel over ferskleveransens sortement bør i prinsippet alltid vere det sortement som fremkommer av prøve foretatt av fangsten før sortering er foretatt av bedriften. Utvalget vil understreke at dette er innenfor de bestemmelser som forretningsreglene til salgslaget har fastsatt.

Når det gjelder kontroll av sjøprodusenter anbefaler utvalget at kontrollverket foretar stikkprøvekontroll av tilfeldige kartonger ved lossing. Alle lossinger bør være underlagt kontroll.

Kontrollen er avgjørende for det sortement som skal oppgis på fiskeseddelen.

Utvalget er i prinsippet av den oppfatning at all fangstkontroll bør utføres av offentlige myndigheter. Dersom salgslagene skal bidra med kontroll må arbeidet koordineres og resultatene være likeverdige når myndighetene vurderer kontrollen både i enkeltsaker og som grunnlag for beslutninger og tiltak generelt.

Utvalget vil understreke at kontrollen med leveranser av makrell fra utenlandske fartøy synes å være særs mangelfull. Utvalget påpeker at dette har en rekke uheldige sider både m.h.t. ressursforvaltningen generellt for makrell, det omdømme norsk kontroll på norske fartøy får, og den virkning dette får for de norske fartøyenes rammebetingelser i markedene.

Utvalget erkjenner at leveranser fra utenlandskje fartøy ikke kan unngås. Utvalget er imidlertid av den klare oppfatning at norske fartøy ikke må komme i en dårligere situasjon gerellt enn sine utenlandske konkurrenter i samband med leveranser på norske bedrifter.

Avslutningsvis vil utvalget bemerke at en har registrert at det fra enkelte hold, herunder det politiske miljø,

har blitt oppfordret til kampanjer ovenfor næringen som fremmer en høyere grad av ressursbevissthet under utøvelsen av fisket i vid forstand.

Utvalget har liten tro på at slike holdningskampanjer får den ønskede effekt, så lenge andre nasjoner vi forvalter makrellen sammen med, ikke i tilsvarende grad viser interesse for å fastsette reguleringsbestemmelser og kontrolltiltak som tilsvarer de norske tiltakene.

Innstilling avgitt 15.2.1991

Geir Hoddevik/s. Knut Sævik/s.

Audun Maråk/s. Paul-Gustav Remøy/s.

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

HR/BJ

VEDLEGG 4

KONTROLLTILTAK FOR Å FOREBYGGE DUMPING AV MAKRELL.

I løpet av de siste måneder har en i forvaltningen mottatt svært mange henvendelser om mistanke om dumping av makrell. Det er enighet mellom forvaltningen og næringen om at problemet er svært alvorlig og at det må settes i verk tiltak for sesongen 1991.

Det har vært avholdt flere møter om problemet, internt i direktoratet og med Norges Sildesalgslag, Kystvakten, Norges Fiskarlag samt Fiskebåtredernes Forbund. En rekke mulige tiltak for å forhindre dumping har blitt vurdert. Enkelte forslag har en imidlertid forkastet fordi de neppe lar seg gjennomføre i praksis. F.eks. kunne det vært ønskelig og hatt samme pris til fisker på stor og liten makrell for derved å ta vekk incitamentet til å dumpe økonomisk mindreverdig fangst. Det er imidlertid ikke realistisk å tro at en kan regulere markedsprisen slik.

I Fiskeridirektørens arbeid med å søke å komme problemet med dumping av makrell til livs, tar en sikte på å konsentrere seg om å få gjennomført/arbeidet nærmere med følgende tiltak:

INSTALLASJONER OM BORD:

Sorteringsmaskiner.

Det kan bli aktuelt å forby konvensjonelle fartøy å ha sorteringsmaskin om bord.

140591N.HR

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

Avsilingsrister.

Avsilingsrister tjener til å skille vann fra fisk. Det kan derfor være aktuelt å forby rister som kan fungere som sorteringsutstyr ved at de slipper småmakrell igjennom. Videre vil en vurdere å påby fastsveising (sidehengsling/-plombering) av de ristene som skiller vann fra fisk slik at ristene ikke lett kan fjernes/skiftes ut.

UTVIDET RAPPORTERINGSPLIKT FOR SJØPRODUSENTER OG ENDRING I SLUTTSEDDELFORSKRIFTEN.

Det foreligger nå et forslag til ny forskrift som gir utvidet rapporteringsplikt for sjølprodusenter. Etter forslaget skal meldingen sendes til Fiskeridirektøren, melding om landing må gis 24 timer i forveien og det skal gis meldinger om både fangst kvantum og sortiment, tilvirket og utilvirket vare osv. Forslaget til forskrift vil bli sendt på høring i nær fremtid.

Det arbeides videre med endring av sluttseddelforskriften slik at denne også skal omfatte ilandsetting av sjøprodusentenes fangst.

KONTROLLTILTAK VED LANDING I NORGE OG I UTLANDET.

Kontrollen ved landing må bedres. Den foreslåtte endring av rapporteringssystemet vil kunne bidra til effektivisering av kontrollen. Videre ser en det som nødvendig at flere landinger kontrolleres, at både mengde og sortiment kontrolleres ved kaikant, at inspektørene skoleres og at Kontrollverket og Sildesalgslagets kontroller harmoniseres.

Videre tar en sikte på å forskriftsfeste plikt til kalibrering av RSW-tanker etter samme modell som benyttes ved fiske i EF-farvann. En vil også videreføre kontroll med

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

blandingsleveranser olje/konsum.

Når det gjelder fartøy som skal levere i utenlandsk havn vurderer en om disse skal kunne beordres til norsk havn for å ta kontrollør om bord.

KONTROLL MED UTENLANDSKE FARTØY.

G 6 ordningen gjelder ikke for utenlandske fartøy.

Utenlandske fartøy som fisker i norsk sone og leverer fangsten i norsk havn kontrolleres trolig på samme måte som norske fartøy. En generell økning i kontrollen vil også få betydning for denne gruppen.

BEORDRING AV FARTØY TIL Å FORETA SIN SJØLPRODUKSJON I SPESIELLE OMRÅDER.

En har vurderet om dette kan gjøres for å bedre kontrollen med produksjonen samt for å forhindre forurensing i trange, avgrensede farvann.

INSPEKTØRER OM BORD.

Fiskeridirektøren tar sikte på å plassere inspektører om bord. Inspektørene kan være fast på et eller flere fartøy eller være ambulerende. Omfanget og formen på inspektørordningen vil bli nærmere vurdert.

Det er nedsatt en intern arbeidsgruppe som vurderer de juridiske sidene ved enkelte kontrolltiltak. En del av tiltakene kan hjemles i det foreliggende lovverk. Andre tiltak kreves forskriftsendring. For enkelte tiltak vil lovendring være nødvendig, dette gjelder f.eks. forbud mot sorteringsmaskiner om bord i konvensjonelle fartøy. Nødvendige

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

lovendringsforslag vil bli fremmet så raskt som mulig, men de tiltak som krever lovendring vil det ikke være mulig å få gjennomført for 1991-sesongen.

140591N.HR

den einskilde fartøykvote er oppfiska, vil eit fartøy i realiteten også matta stoppa sitt industritrålfiske. Ein stor gruppekvote til industritrålarane er ein føresetnad for å kunna løysa problem i samband med industritrålarane sitt sildefiske. I tillegg til praktiske problem med gjennomføringa vil ei fartøykvoteregulering krevja store økonomiske ressursar. Nye inspektørar ma tilsetjast i Kontrollverket; eit konservativt estimat gar ut pa at fartøykvotereguleringa av industritrålarane sitt sildefiske vil kosta om lag 4 millonar kroner.

På bakgrunn av det ovafornemnde er det Fiskeridirektøren si oppfatning at ein for inneverande år ikkje ser det mogleg å gjennomføra ei fartøykvoteregulering av industritrålarane sitt sildefiske. Også i eit noko lengre tidsperspektiv vil det verta svært vanskeleg å gjennomføra ei slik regulering.

Dette vart meddelt Fiskeridepartementet i telefax dagsett 15.05.91 (sjå vedlegg 3) som svar på Fiskeridepartementet sitt telefax frå 07.05.91 (vedlegg 2). Fiskeridepartementet har sidan i telefax av 27.05.91 (vedlegg 4) bede om "at Reguleringsrådet på nytt forelegges konsekvensene av et fartøykvoteregulert sildefiske for nordsjøtrålerne". Fiskeridirektøren tek sikte på å framleggja eit notat om desse problema på møte i Reguleringsrådet 05.06.91.

3. ARBEIDSGRUPPE OM BIFANGST I INDUSTRITRÅLFISKET.

Ei arbeidsgruppe med medlemmer fra Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet vart nedsett hausten 1990, og fekk eit todelt mandat: 1. Berekna innblandinga av sild i industrifiskfangstane i 1989 og 1990. 2. Etablera eit nytt system for berekning av artssamansetninga i industritrålfisket. Grunnlagsmaterialet for berekningane for 1989 og 1990 var opplysningar om bifangst av sild pa såkalla

råstoffskjema, som vert utfylte i samband med leveransar av industrifisk. Arbeidsgruppa sine berekningar for 1989 viste at i overkant av 17.000 tonn sild vart teke som bifangst i industritrålfisket, og tilsvarande kvantum for 1990 var 21.000 tonn. På bakgrunn av dei store kvanta sild som vart tekne som bifangst i industritralfisket i 1989 og 1990, vart det vedteke å halda 20.000 tonn sild udisponert med tanke på industritrålarane sitt bifangstfiske.

I tråd med mandatet har Arbeidsgruppa etablert eit nytt system for prøvetaking og berekning av artssamansetninga i industritrålfisket. Prøvane skal vera eit tilfeldig utval, men prøvetakinga skal ha eit så stort omfang at heile det aktuelle fangstområdet over tid vert representert. Prøvetakinga føregår med ein bestemt regularitet, og prøvane gjev verdfull informasjon om fisket. Frå og med vinteren 1991 har denne prøvetakinga funne stad. Ein er godt nøgd med omfanget av prøvetakinga og data-kvaliteten derfrå.

4. BIFANGST I INDUSTRITRÅLFISKET I 1991.

4.1. Augepål.

4.1.1. Sildeinnblanding til no i 1991.

Pr. 12.05.91 var det innmelde kvantum av augepål 40.740 tonn. Basert på resultat frå prøvetakinga og innmelde kvanta augepål har ein berekna sildeinnblandinga i augepålfangstane til no i 1991. Tabell 1 nedanfor viser innmeldt kvantum augepål og berekna innblanding av sild. Det visest i denne samanhengen til brev av 23.05.91 frå Havforskningsinstituttet til Fiskeridirektoratet, sjå vedlegg 5.

Tabell 1. Sildeinnblanding i augepälleveransane. Pr. 12.05.91.

Periode	% sild i prøvane	Innmeldt kvanta augepål, tonn	Berekna kvantum sild, tonn
1.kvartal	21,7	30.504	6.619
01.04.-12.05.	9,5	10.237	973
01.01.-12.05		40.741	7.592

Ein har nytta innmelde kvanta for å kunna få eit så "ferskt" talmateriale som mogleg. Ein reknar med at det er rettare å nytta ein type tal for heile perioden, heller enn ei samanblanding av utlossa og innmelde kvanta. Tabellen viser eit berekna sildekvantum i perioden fram til 12.05.91 på 7.592 tonn, avrunda til 7.600 tonn.

4.1.2. Prognose for resten av 1991.

I 1989 vart det landa 123.000 tonn augepål etter prisavtalen og i 1990 var årsmengda 142.000 tonn. Oppfiska kvantum til no i 1991 er marginalt mindre enn pr. same tid i 1990. Ein årsprognose for 1991 kan vera middeltalet for årskvanta dei to siste åra, altså 133.000 tonn. Denne prognosen er basert utelukkande på statistikk og ikkje på biologisk kunnskap. Dersom ein gjer føresetnaden at same andel augepål vil verta fiska i 4. kvartal i 1991 som i dei to føregåande åra, kan ein berekna andelen i 4. kvartal i 1991 til å vera 48.700 tonn. Residualt kan då kvantumet for månadene midt på året bereknast til 43.559 tonn (berekna årskvantum på 133.000 tonn - innmeldt kvantum pr.12.05.91 - berekna kvantum for 4.kvartal).

Vanlegvis er innblandinga av sild i augepålfangstane størst i 1. og 4.kvartal. Ein realistisk føresetnad vil då vera å setja den prosentvise innblandinga av sild i 4. kvartal i 1991 lik den prosentvise innblandinga i 1.kvartal 1991. Gjennomsnittleg innblanding av sild i prøvane for 1. kvartal var 21,7 %. Vidare gjer ein føresetnaden at sildeinnblandinga i perioden

12.05.91 - 30.09.91 er lik sildeinnblandinga i perioden 01.04-12.05.91, altså første del av 2.kvartal 1991.
Andel sild i prøvane av augepål i tida 01.04.-12.05.91 var 9,5 %.

Dei ovafornemnde føresetnadene for å prognostisera sildeinnblandinga augepålfangstane i 1991 er:

1. Årskvantumet av augepål i 1991 vil verta 133.000 tonn, snittet av årsfangstane i 1989 og 1990.

2. Sildeinnblandinga i perioden 12.05-30.09.91 vil vera lik sildeinnblandinga i tida 01.04.-12.05.91, dvs. 9,5 %.

3. Andelen oppfiska augepål i 4.kvartal 1991, som del av årstotalen, vil vera lik andelen i 4.kvartal i 1989 og 1990.

4. Sildeinnblandinga i 4.kvartal vil vera lik sildeinnblandinga i 1.kvartal, dvs. 21,7 %.

Basert på desse 4 føresetnadene har ein i Tabell 2 berekna sildeinnblandinga frå 12.05.-31.12.91.

Tabell 2. Berekna sildeinnblanding i perioden 12.05-31.12.91
Kvanta i tonn.

Periode	% sild	Kvantum augepål	Kvantum sild
12.05.-30.09.	9,5	43.559	4.138
01.10.-31.12.	21,7	48.700	10.568
12.05.-31.12.		92.259	14.706

I lag med berekna sildeinnblanding på 7.600 tonn til no i 1991 gjev denne prognosen eit samla sildeuttak i augepålfisket i 1991 på 22.300 tonn.

4.2 Tobis

Den prosentvise innblandinga av sild i tobisfangstane er heller liten. I år med store kvanta tobis vil det berekna sildeinnslaget kunna utgjera nokre hundre tonn. I denne samanhengen vil ein ikkje laga nokon prognose vedgåande sildemengda i tobisfangstane i 1991.

5. FORDELINGA AV SILD PÅ FARTØYGRUPPER.

Norges Fiskarlag kravde i desember i 1990 at industritrålarane i 1991 skulle verta tildelt 7 % av totalkvoten av sild. I vedtaket dagsett 24.04.91 frå Landstyret i Norges Fiskarlag om ringnotreguleringane i 2. halvår 1991 vert kravet om 7 % av sildekvoten til industritrålarane gjenteke. Dersom ein set totalkvoten lik områdekvotane for Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4^0 vestleg lengde, vil 7 % utgjera i underkant av 9.000 tonn. Dette kvantumet kan i teorien auka litt dersom ACFM skulle tilrå høgare sildekvote, og EF og Noreg vert samde om kvoteauke.

Etter Fiskeridirektøren si vurdering viser berekninga av sildeuttaket i industritrålfisket til no i 1991, 7.600 tonn, at Norges Fiskarlag sitt forslag om under 9.000 tonn som avsetning til industritrålarane pa årsbasis er utilstrekkeleg. Ein veit at sildeinnblandinga i augepålleveransane kan vera store i 4.kvartal. Sjølv om

prognosen for 1991 på over 22.000 tonn sild i industritrålfisket byggjer på mange føresetnader som kan svikta, synest han på bakgrunn av erfaringane frå siste åra å vera realistisk.

6. OPPSUMMERING

Med bakgrunn i dei berekningar over sildeinnblandinga til no i 1991 og prognosen for heile året, er det Fiskeridirektøren si vurdering at kvantumet på 20.000 tonn sild er naudsynt for å dekkja bifangst i industritrålfisket. Fiskeridirektøren vil følgja utviklinga i industritrålfisket nøye, også med tanke på innblanding av sild og andre arter.

Fiskeridirektøren føreslår å avsetja på 20.000 tonn sild for å dekkja bifangsten av sild i industritrålfisket i 1991.

Olsen viste til møte mellom Norge og EF 4. juni og ba Wåge orientere.

Wåge Møte mellom Norge og EF fastsatte den endelige TAC for nordsjøsild og fordelingen av kvoten.

TAC for 1991 er økt fra 372.000 tonn til 420.000 tonn. Norge får en andel på 25% som utgjør 12.000 tonn mer enn tidligere tildelt kvote. Norge har dermed 20.000 tonn av kvoten som er udisponert pluss 12.000 tonn etter ny TAC og 1.840 tonn i Skagerrak som ikke er disponert tidligere.

Jakobsen viste til at ACFM har endret litt pa utgangspunktet slik at en tar inn hele den biologiske bestanden i vurderingen og overlater til myndighetene å fordele kvantum. En har tatt

inn ungsild som blir fangstet i Nordsjøen og Skagerrak hvor en forventer 80.000 tonn i Skagerrak og 433.000 tonn i Nordsjøen med samme beskatningsgrad. Det vil bli gitt tilsvarende tilrådning for 1992. Det er lavere fangstniva, redusert rekruttering, men ikke signaler om sammenbrudd i bestanden. I den bilaterale avtalen mellom Norge og Sverige kan Sverige be om en økning som vil kunne utgjøre ca 150 tonn.

Olsen i utgangspunktet har en da 33.840 tonn sild som ikke er disponert selv om reguleringsrådet i desember har disponert over kvantumet. Foreslår å avsette 20.000 tonn til bifangst i industritrål, hva skal gjøres med resten av disponibelt kvantum.

Leine viste til at mindretallet i reguleringsrådet gikk inn for avsetning til industritrålerne.

Olsen opprettholdt forslaget og viste til at problematikken ble grundig diskutert i forrige møte.

Bakkevik viste til forslaget fra Norges Fiskarlag i desember om 7% avsetning til industritrålerne slik at dette må ses i sammenheng og vil opprettholde forslaget om 7% av totalkvantumet til avsetning til bifangst for industritrålerne. Dette vil utgjøre 9.600 tonn.

Leine vil ikke ha avstemning da saken ble behandlet i rådet i desember.

Olsen viste til at Fiskeridepartementet anser kvantumet som udisponert og reguleringsrådet må komme med forslag til disponering.

Flertallet i reguleringsrådet gikk med 7 stemmer (Johansen, Leine, Bakkevik, Arctander, Wold, Bjørklund, Fladmark) inn for å avsette 9.600 tonn nordsjøsild til bifangst for

industritrålerne mot 6 stemmer (Olsen, Rasmussen, Larsen, Nakken, Eggereide, Dahl) som stemte for en avsetning på 20.000 tonn.

Olsen vist til at etter flertallets innstilling gjenstår 24.840 tonn nordsjøsild udisponert og viste til at i desembermøtet var det forslag om avsetning til å dekke kystflåtens behov.

Leine viste til at det vanlige er at resten tilfaller ringnotflåten.

Olsen sa at det er vanlig å dekke kystflåtens behov først og å avsette behovet for bifangst til industritrålerne og deretter går resten til ringnot.

Det var enighet i reguleringsrådet at det kvantum som gjenstod etter at industritrålerne hadde fått sin bifangstkvote skulle tilfalle ringnotgruppen.

Olsen viste til notatet om fartøykvoteordningen for nordsjøtrålerne.

Plassa sa at Fiskeridepartementet ønsker en fartøykvoteordning som skal løse problemet med bifangst av sild i øyepålfisket. Dersom en ønsker en fartøykvoteordning for bifangst i øyepålfisket må en ha et grundig kontrolloppleg for å få 100% kontroll med hvor stor andel det enkelte fartøy har tatt av sin bifangstkvote. Dette som en konsekvens av at fartøy som har fisket opp hele sitt bifangstkvantum er at fartøyet kunne risikere å måtte stoppe sitt hovedfiskeri.

Det enkelte fartøy vil bli ansvarlig for å tøye bifangsten gjennom sesongen.

Det er beregnet at gjennomføringen av en slik kontroll vil koste 3 mill. kroner i året. Med den avsetningen flertallet i reguleringsrådet har tilrådd er det utelukket med en fartøykvoteordning. En vil derfor foreslå at en fortsetter i år med varierende bifangstprosent gjennom året.

Bakkevik Det avgjørende må være å få ryddet opp i konsesjonsmassen.

Midtun En holder på med opprydding i konsesjonsmassen og har sendt varsel til 89 fartøy om inndragning av konsesjon. Dette har medført store protester. Hvor mange som blir inndratt er umulig å si nå.

Dersom 89 konsesjoner blir inndratt vil ikke det medføre noen løsning av dette problemet.

Leine Nytteløst å løse dette nå en må vente til desembermøtet.

Olsen sa at Fiskeridepartementet ikke har godtatt at en ikke kan løse dette i år. 2 ganger har de bedt Fiskeridirektoratet om å utrede dette spørsmålet.

Bakkevik sa at en måtte få en flategruppe som en visste driver trålfiske i Nordsjøen. Ingen løsning med fartøykvoteordning før en har foretatt opprydning i konsesjonene.

Olsen sa at etter anmodning fra departementet har en lagt saken frem for reguleringsrådet og bedt om rådets tilrådning når det gjelder spørsmålet om det er mulig er å gjennomføre en fartøykvoteordning i 1991.

Bakkevik Det er utelukket a få til en ordning i 1991.

Nakken sa at hvis en ikke greide å kontrollere fartøyene,

kunne en tenke seg at fabrikkene kan kontrollere dette.

Leine sa at forslaget om fartøykvoteordning må forelegges organisasjonene, behandlingsprosedyrene vil forhindre vedtak.

Giæver var forbauset over behovet for kontroll. Erfaringene fra vinterens loddefiske viste at prøvetakerne tar tester av fangster og fastsetter prosentandel av sildeinnblanding.

Olsen sa at det er annerledes med prosentandel. En må ha en nøye kontroll fordi bifangsten skal avregnes mot fartøykvoten.

Et enstemmig reguleringsråd fant ikke å ville tilrå å innføre fartøyordning for nordsjøtrålerne i 1991.

Arkiv nr. 432.33

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

Bergen, 19/2-91

VEDLEGG 1

T E L E F A X

DET KONGELIGE FISKERIDEPARTEMENT
POSTBOKS 8118 DEP
0032 OSLO 1

REGULERING AV FISKET ETTER SILD I NORDSJØEN, INNENFOR GRUNNLINJENE PÅ KYSTSTREKNINGEN KLOVNINGEN -LINDESNES, SKAGERRAK OG VEST AV 4 GR. V. L. I 1991.

En viser til Fiskeridirektoratets telefax av 19/12-90. Det fremgår her at en ville komme tilbake til spørsmålet om regulering av sildefisket for industritrålerne.

Den 17/1-91 ble det avholdt et møte i Fiskeridirektoratet med representanter for Norges Fiskarlag, Sør Norges Trålerlag, Norges Sildesalgslag og Kystvakten.

En hovedsak på møtet var spørsmålet om mulighetene for å innføre fartøykvoteregulering av industritrålernes sildefiske i 1991 i Nordsjøen. Forutsetningene for en slik ordning er at en kan gjennomføre en nøyaktig kontroll av hver enkelt leveranse. Denne kontrollen må være 100 pst fordi konsekvensene av at fartøyet har tatt sin sildekvote vil være at fartøyet ikke bare må stoppe sitt sildefiske, men også i realiteten sitt industritrålfiske. I en slik situasjon er det ikke tilstrekkelig å basere seg på stikkprøvekontroll. Videre forutsetter en fartøykvoteordning at en har et tilstrekkelig stort kvantum til disposisjon, slik at det enkelte fartøys kvote har en realistisk størrelse i forhold til det behov som følger av fangstforholdene på feltet. Fra Norges Fiskarlags side ble det opplyst at de ennå ikke var rede til å diskutere en fartøykvoteordning for industritrålerne. Det ble vist til at det var nedsatt en arbeidsgruppe som skulle se på fordelingen av pelagiske fiskeslag mellom fartøygruppene og en antydet at det kanskje ville være mulig å foreta en foreløpig

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

drøfting av disse spørsmål i landsstyremøtet i april.

Situasjonen er i dag at en i henhold til reguleringsforskriften har et udisponert kvantum nordsjøsild på 20.000 tonn. I tillegg kommer et kvantum på 1.840 tonn sild i Skagerrak jfr. Skagerrakavtalen av 15/1-91.

Når det gjelder bifangstbestemmelsen er den pr. idag slik at idustritrålfangster kan inneholde bifangster av sild med inntil 30% i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Det ble drøftet om en kunne redusere denne prosentsatsen visse perioder av året og eventuelt forhøye den i de periodene da problemet var størst. Det var enighet om at spørsmålet skulle tas opp igjen med Norges Fiskarlag og Sør Norges Trålerlag.En tar sikte på å avholde et slikt møte i månedsskiftet februar/mars. Som kjent hadde en følgende prosentsatser i 1990: 1/1 til 29/1: 20%, 30/1 til 28/2: 30%, 1/3 til 26/9: 20%, 27/9 og ut året: 35%.

På møtet 17/1-91 fremkom det også forslag om at en burde endre bifangstbestemmelsene slik at innblandingsprosenten kun relaterer seg til fangsten ved landing og ikke både til fangst om bord eller ved landing slik som idag. En slik endring vil innebære at det ikke spiller noen rolle om fartøyet påtreffes på feltet med 100 % sild om bord, så lenge det ved å fiske videre på industrifisk på samme turen kan bringe innblandingsprosenten ned til 30% ved landing. Fra Kystvaktens side er det hevdet at de ikke kan kontrollere industritrålernes fangst på feltet bortsett fra fangst i siste halet. Ut over dette er de henvist til å basere seg på fangstopplysninger som er ført inn i fangstdagboken. Kystvakten har også påpekt at i og med at en 27/9-90 endret inndragningspraksis for sild i industritrålfangster fra å omfatte all sild dersom prosentsatsen først var overskredet, til bare å inndra verdien av den sildefangsten som overstiger tillatt bifangst, gir det liten mening å beholde bestemmelsen om tillatt innblandingsprosent om bord.Dette fordi indragningningsvedtaket vil bygge på sammensetning av fangsten ved landing. For øvrig ble det vist til at Kystvakten og Kontrollverket samarbeider om kontroll av fangstene. Når kystvakten ved kontroll på feltet oppdager at et fartøy har stor innblanding av sild i siste halet eller at det fremgår av fangstdagboken at fartøyet har tatt mye sild, tar Kystvakten kontakt med Kontrollverket og anmoder om kontroll av dette fartøyet ved landing. Representanter fra kystvakten uttalte at denne ordningen fungerer bra og mente at dette kunne være et moment som talte for at det ville være tilstrekkelig at bestemmelsen om bifangstprosenten relaterer seg til fangst ved landing.

På det årlige møtet mellom Fiskeridirektoratet og Kystvakt Sør 1/2-91, ble også spørsmålet om å endre denne bestemmelsen tatt opp. Det fremkom da også en del motforestillinger mot å endre

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

denne bestemmelsen. Bl.a. ble det pekt på at dersom bestemmelsen ble endret ville Kystvakten ikke kunne vise et fartøy bort fra feltet selv om det drev et rent sildefiske så fremt fartøyet kunne fiske så mye industrifisk senere på turen at fangsten ved landing holdt den lovlige bifangstprosent. Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn ikke fremme forslag om endring av denne bestemmelsen på det nåværende tidspunkt.

Når det gjelder disponeringen av de ovenfornevnte 21.840 tonn sild, vil en foreslå at dette kvantum fremdeles holdes udisponert en tid fremover. Fiskeridirektøren vil i den anledning vise til at kontrollen med levering av industritrålernes leveranser av sild i 1991 vil bli intensivert. I tillegg har en i regi av Havforskningsinstituttet iverksatt en prøvetaking som skal gi et mest mulig riktig statistisk bilde av hvor mye sild industritrålerne bringer på land. Disse to forhold gjør at en for inneværende år vil kunne få mer sikre opplysninger om hvor stort kvantum sild industritrålerne fisker. Utgangspunktet må være at norsk fangst skal ligge innenfor de inngåtte kvoteavtaler, og det er ikke usannsynlig at industritrålerne, selv om de holder seg innenfor lovlig bifangstbestemmelse, vil kunne fiske 20.000 t sild i 1991. I tillegg kommer det forhold at EF og Norge som kjent er blitt enige om å anmode ACFM om å revurdere anbefalingene for 1991 på mai-møtet i år. Av avtalen med EF fremgår det videre at en ble enige om å sette en foreløpig TAC for nordsjøsild for 1991 og at en vil komme tilbake til spørsmålet om endelig kvote og fordelingsnøkkel umiddelbart etter ACFMs mai-møte. Fiskeridirektøren er derfor av den oppfatning at en ikke bør disponere dette kvantum så tidlig på året, men avvente situasjonen til etter reforhandlingen av EF-avtalen og til en har mer sikre indikasjoner på hvordan utviklingen i industritrålfisket vil bli for inneværende år, før en tar stilling til fordelingen av ovenfor nevnte kvantum. Fiskerimessig er det heller ikke behov for å treffe avgjørelse i saken nå.

Fiskeridirektøren vil i mars komme tilbake til spørsmålet om å redusere bifangstprosenten.

FISKERIDIREKTØREN
SVAR/HENV.: Juridisk kontor

Kopi: Juridisk kontor
Plassa
H. Rasch
Fiskeriøk.avd.
Avd. for kvalitetskontroll
Fiskeridirektøren
Ass. fiskeridirektør

VEDLEGG 2

DET KONGELIGE
FISKERIDEPARTEMENT

Vår dato 7 MAI 1991

Vår referanse 90/8826- /432.33/363

Deres dato

Deres referanse

Saksbehandler, innvalgstelefon
Konsulent Jan Birger Jørgensen (02) 34 64 81

FISKERIDIREKTORATET
04387 07.MAI91

T E L E F A X

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådets sekretariat
Postboks 185
5002 BERGEN

VEDRØRENDE REGULERING AV FISKET ETTER SILD I NORDSJØEN - REGULERINGSOPPLEGG FOR NORDSJØTRÅLERNE.

Vi viser til direktoratets oversendelse av 19. februar d.å. vedrørende ovennevnte.

Av nevnte brev framgår det at under møtet som ble avholdt i Bergen 17.01.1991 mellom berørte organisasjoner, Sildesalgslaget og Kystvakten kom det fram at grunnlaget for å innføre en fartøykvoteregulering for nordsjøtrålerne foreløpig ikke var tilstede. Dette ble hovedsakelig begrunnet ut fra problemer med en nøyaktig kontroll av hver enkelt leveranse, samt at en manglet avklaring omkring en tilstrekkelig kvantumsavsetning for en fartøykvoteordning.

En er kjent med at Norges Fiskarlag har nedsatt en intern arbeidsgruppe som skal se på fordelingen av pelagiske fiskeslag mellom fartøygrupper, og at en foreløpig diskusjon ville finne sted på landsstyremøtet i uke 17.

Fiskeridepartementet er av den oppfatning at spørsmålet omkring en fartøykvoteordning for nordsjøtrålerne bør forsøkes avklart. I denne sammenheng tør en derfor be om at Fiskeridirektoratet legger fram et konkret forslag til en fartøykvoteregulering av industritrålernes sildefiske i 1991 under sak 6/91 på møtet i Reguleringsrådet 5. juni 1991.

I Fiskeridirektorates framlegg bør det inngå både kontrollmessige- og kvantumsmessige aspekter ved en slik reguleringsform.

Med hilsen

Karsten Klepsvik
ekspedisjonssjef

Jan Birger Jørgensen
konsulent

Adresse
Postboks 8118 Dep.
0030 Oslo 1

Kontoradresse
Øvre Slottsgt. 2

Telefon
Sentralbord (02) 34 90 90
Se saksbehandlers innvalgnr.

Telefax
(02) 34 95 85

VEDLEGG 3

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf. (05) 23 80 00

HR/BJ
Bergen, 15. mai 1991

T E L E F A X

Det Kongelige Fiskeridepartement
Boks 8118 Dep
0032 OSLO 1

VEDRØRENDE REGULERING AV FISKET ETTER SILD I NORDSJØEN - REGULERINGSOPPLEGG FOR NORDSJØTRÅLERNE.

Vi viser til telefax fra departementet av 7. mai d.å. vedrørende ovennevnte.

Spørsmålet om fartøykvoteregulering av sildefisket til industritrålerne ble drøftet nokså grundig internt i Fiskeridirektoratet før reguleringsrådsmøtet i desember i fjor. Konklusjonen var at en fartøykvoteregulering var en urealistisk reguleringsform.

I vårt brev til departementet av 19. februar d.å. fremgår det at en innføring av fartøykvoteregulering av nordsjøtrålernes sildefiske forutsetter et omfattende kontrollapparat. Denne situasjonen har ikke endret seg siden februar d.å. Vår begrunnelse for ikke å foreslå innført en fartøykvoteregulering av industritrålernes sildefiske var bl.a. at dette ville kreve et stort og kostbart kontrollapparat, siden artssammensetningen i alle leveranser må kontrolleres helt nøyaktig.

Kontrollverket anslår at en 100% kontroll av alle leveranser fra nordsjøtrålerne vil koste ca. 4 mill. kr. Dette må anses som et minimumsoverslag. Vårt brev av 19.02.91 peker også på at en fartøykvoteordning forutsetter at et tilstrekkelig kvantum avsettes til industritrålernes sildefiske. En for liten avsetning vil kunne skape store problem for avviklingen av industritrålfisket.

Fiskeridirektøren anser at en ikke har realistiske muligheter til å gjennomføre en forsvarlig fartøykvoteregulering av industritrålernes sildefiske.

I brevet av 19. februar avventet vi Norges Fiskarlag syn på overnevnte spørsmål.

FISKERIDIREKTORATET
Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

I fiskarlagets landstyrevedtak av 24. april d.å. sies det ingenting om en fartøykvoteregulering for industritrålernes sildefiske, men laget opprettholder sitt tidligere standpunkt om at trålgruppens andel av sild bør være 7% av sildekvoten.

FISKERIDIREKTØREN
Svar/henv.: Juridisk kontor/Hanne Rasch

Kopi: Fiskeriøk. avd.
Gullestad
Engesæter
Thorvik
Juridisk kontor
Arne Wåge
Lisbeth W. Plassa
Hanne Rasch

FROM VEDLEGG 4

91.05.27 10:09

DET KONGELIGE
FISKERIDEPARTEMENT

Vår dato 27 MAI 1991

Vår referanse 90/3825- /432.3/

Deres dato 15. mai 1991

Deres referanse

Saksbehandler, innvalgstelefon
konsulent Jan Birger Jørgensen (02) 34 64 51
JBJB-263

T E L E F A X

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådets sekretariat
Postboks 185
5002 BERGEN

FISKERIDIREKTORATET
04919 27.MAI91

Wåge

VEDRØRENDE REGULERING AV FISKET ETTER SILD I NORDSJØEN - REGULERINGSOPPLEGG FOR NORDSJØTRÅLERNE.

Vi viser til direktorates telefax av 15. mai d.å. vedrørende ovennevnte.

Fiskeridepartementet forstår ovennevnte telefax slik at direktoratet ikke ser grunnlag for å legge fram konkrete forslag til en fartøykvoteregulering av nordsjøtrålernes sildefiske i 1991 i forbindelse med Reguleringsrådets møte 5. juni d.å.

Departementet ser det som en overordnet oppgave å sørge for at oppfisket kvantum sild kan inndekkes gjennom de kvoter som er fastsatt. Ut fra dette kan en derfor ikke la utviklingen i sildefisket innenfor nordsjøtrålgruppen utarte seg slik det har gjort de to siste årene. En er også opptatt av at størst mulig kvanta av silda leveres for konsumanvendelse, slik at dens verdipotensiale blir utnyttet.

For å oppnå ovennevnte mål ser Fiskeridepartementet det som en nødvendighet at det så snart som mulig tilrettelegges for en fartøykvoteregulering av nordsjøtrålernes sildefiske. I Reguleringsrådets saksdokumenter til sak 18/90 framgår det at dette også er Fiskeridirektørens målsetting. Fiskeridepartementet legger videre til grunn at en er bedre istand til å ha kontroll med ressursopptaket ved en fartøykvoteregulering framfor en bifangstordning. Som påpekt i vårt brev av 7. mai d.å. er en kjent med konklusjonen fra møtet mellom direktoratet, næringen, Kystvakten og salgslaget vedrørende gjennomførbarheten av en fartøykvoteordning for nordsjøtrålerne i inneværende år.

Fiskeridirektøren anslår at det er behov for et kvantum på omkring 20.000 tonn sild for at en skal kunne gjennomføre en fartøykvoteregulering av nordsjøtrålernes sildefiske.

Postadresse
Postboks 8118 Dep.
0032 Oslo 1

Kontoradresse
Øvre Slottsgt. 2

Telefon
Sentralbord (02) 34 90 90
Se saksbehandlers innvalgnr.

Telefax
(02) 34 95 85

En antar at det under sak 6/91 på Reguleringsrådsmøtet i juni vil bli en diskusjon om fordelingen av det udisponerte kvantumet på 21.840 tonn sild. I denne forbindelse er det et sterkt ønske fra departementet at Reguleringsrådet på nytt forelegges konsekvensene av et fartøykvoteregulert sildefiske for nordsjøtrålerne. I tilknytning til dette bør Fiskeridirektoratet gi en orientering om hvordan Sildesalgslaget gjennomfører kontroll av fangstene til nordsjøtrålerne i dag, og samtidig påpeke hvilke kontrolltiltak som ytterligere må iverksettes for at kontrollen kan bli 100% etterrettlig for derved å oppnå riktig avregning på fartøykvotene.

Direktoratet bør også gi en orientering om hvor stort kvantum sild som er tatt som bifangst av nordsjøtrålerne så langt i 1991.

Med hilsen

Karsten Klepsvik
ekspedisjonssjef

Ingrid Sand
fung. underdirektør

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK
SENTER FOR MARINE RESSURSER

HAV - LIV - MILJØ

VEDLEGG 5

Fiskeridirektoratet
Utredningskontoret
v/ Sigmund Engesæter
her

Deres referanse: Vår referanse: P9174-AA Bergen, 23.05.91

Sildeinnblanding i industritrålfangster i Nordsjøen i 1991

Vi viser til Deres brev av 06.05.91

Siden januar 1991 har prøvetakere ved fabrikkene i Måløy og på Åkrahamn gitt oss følgende data for bifangst i industritrålfisket:

Øyepålfisket:	Kvartal 1 :	16 prøver med gjennomsnitlig 21.7% sild
	01.04-12.05:	8 prøver med gjennomsnitlig 9.5% sild
Tobisfisket:	Kvartal 1 :	3 prøver med gjennomsnitlig 0 % sild
	01.04-12.05:	6 prøver med gjennomsnitlig 0 % sild

Disse prosenter anvendt på innmeldte kvanta "øyepål" gir følgende bifangster:

Kvartal 1 :	6619 tonn sild
01.04-12.05:	973 tonn sild
Totalt pr. 12.05:	7592 tonn sild

Prognose for resten av 1991:

Øyepålfisket: Anslag for 1990 er 22, 9, 13 og 25 prosent bifangst av sild for henholdsvis kvartal 1, 2, 3 og 4. Prøvene for kvartal 1 og første del av kvartal 2, 1991 gir altså omtrent samme bifangstprosenter som i 1990. (Samme tentens er også antydet i materialet for 1989, men her er prøvetakingen svært mangelfull i første halvår). Innmeldt kvantum pr. 12.05.91 er også nesten det samme som ved samme dato i 1990. Hvis fisket i resten av 1991 utvikler seg på samme måte som i 1990, er det derfor grunn til å vente en total bifangst av sild på samme nivå som i 1990 (og 1989). Det vil si omlag 20 000 tonn. Fangstinnsatsen i kvartal 4 vil bety mye for det endelige sildekvantum i 1991, etter som bifangstprosenten ventes å være lav i resten av kvartal 2 og 3, for så å øke betydelig i kvartal 4.

Tobisfisket: Bifangsten av sild i det norske tobisfisket har de senere år vært anslått til knapt 1000 tonn. Prøvetakingen hittil i år tyder ikke på noen økning i denne bifangsten.

Asgeir Aglen

Asgeir Aglen

Postadresse: Postboks 1870 Nordnes N-5024 Bergen
Kontoradresse: Nordnesgaten 33 Bergen
Telefon: (05) 238500
Telefax: (05) 238531
Telex: 42297 OCEAN N
Postgironr.: 5052857
Bankgironr.: 0616.05.70189
Saksbehandler:
Direkte telefon:

SAK 7/91 Regulering av fiske etter lodde ved Jan Mayen, Island og Grønland.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1 SESONGEN 1990/91

1.1 Kvote og fangst.

Den norske totalkvoten for sesongen 1. juli 1990 til 30. april 1991 var på 72.500 tonn, inklusiv 6.500 tonn som Norges Sildesalgslag kjøpte av Grønland. Det ble fisket 21.926 tonn og dette kvantum ble i sin helhet tatt i 1990.

Totalkvoten ble midlertidig fastsatt på trepartsmøtet mellom Island, Norge og Grønland i Reykjavik 23. mai 1990. De tre partene ble vedtok en foreløpig TAC på 600.000 tonn for sesongen 1. juli 1990 til 30. april 1991. Endelig TAC ville bli fastsatt etter ACFM's møte i november 1990.

ACFM fant å ikke kunne gi noen tilrådninger om endelig TAC i november. Dette fordi de nødvendige tokt ville finne sted etter ACFM's møte i november.

Den 17. november 1990 stengte Island loddefisket i en uke på grunn av unglodde i fangstene.

Island hadde forskningsskip på loddetokt i desember. De fant lite lodde og det ble estimert en gytebestand på 370.000 tonn. Forskerne anbefaler at for å holde loddestammen oppe på et forsvarlig nivå bør en loddemengde på 400.000 tonn få gyte. På denne bakgrunn anmodet islandske fiskerimyndigheter å stanse loddefisket 21. desember 1990.

Den 27. desember sendte Fiskeriministeriet ut melding om at de nedla totalforbud mot loddefiske inntil de fant noe annet forsvarlig. Det ble gjennomført et islandsk loddetokt i perioden 4.-16. januar. Resultatet fra dette toktet viste en gytebestand på 320.000 tonn lodde.

13. februar meldte Fiskeriministeriet at gytebestanden var på 525.000 tonn og Island foreslo at en av dette kunne fiske 175.000 tonn. Den endelige TAC ble foreslätt til 303.000 tonn basert på 128.000 tonn som var fisket i sommersesongen pluss 175.000 tonn som kunne fiskes i vintersesongen. Pa denne bakgrunn fant Island a kunne apne for loddefisket 13. februar 1991. Den norske toatalkvoten ble etter dette fastsatt til 33.300 tonn lodde.

1.2 Reguleringene

Påmeldingsfrist ble satt til 1. juli, åpningsdato til 20. juli og skjæringsdato til 31. desember.

"Universalnøkkelen" ble nyttet ved fordeling av totalkvoten på de deltakende fartøy. Før fisket startet ble faktoren satt til 2,2, men 2. november etter at det klart at en ville få et vinterloddefiske i Barentshavet ble det åpnet for et fritt fiske.

1.3 Deltakelse

Ved påmeldingsfristens utløp var 84 konsesjonspliktige ringnotfartøy påmeldt til Norges Sildesalgslag for å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen. Av disse deltok 48 fartøy i fisket.

2 REGULERING FOR SESONGEN 1991-92

ACFM har på møte i mai 1991 i København behandlet fisket etter lodde ved Island, Jan Mayen og Grønland. ACFM uttaler at for denne bestanden blir det ikke gitt noen kvoteanbefaling. Dette skyldes den usikre bestandssituasjonen. Gytebestanden i vinter var under det minimum forvaltningen er basert på, og rekrutteringen er høyst usikker. I tillegg kommer at det for tiden er dårlige produksjonsforhold i havet ved Island. Alle disse forhold gjør at ACFM har anbefalt at det ikke blir fisket lodde i sommer, og at nye vurderinger basert på tokt i oktober-november må avgjøre om det kan bli fiske vinteren 1991-1992

Fiskeridirektøren vil foreslå:

At når det gjelder påmeldingsfrist, siste utseilingsdato og skjæringsdato fastsettes disse etter samråd med Norges Fiskarlag når kvoteanbefaling foreligger.

Fartøykvoten fordeles etter "Universalnøkkelen", der fartøykvoten fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere totalkvoten med summen av basiskvotene til de påmeldte fartøy.

Fiskeridirektøren kan oppheve fartøykvotene etter skjæringsdato. For å sikre at totalkvoten blir tatt kan Fiskeridirektøren etter skjæringsdato avvikle refordelingen på den mest hensiktsmessige måten.

Fartøyene kan nytte faktisk lastekapasitet.

Fiskeridirektøren bestemmer hvordan køen for å fiske i islandsk sone skal organiseres.

Olsen ba Havforskningsinstitutt om a redegjøre for bestanden i området.

Jakobsen: Det har vært faresignaler i flere ar for loddebestanden i området. Gytebestanden de to siste år har vært mindre enn det som er anbefalt av ACFM nemlig en gytebestand på 400.000 tonn. ACFM har ikke mulighet til å komme med noen anbefaling om TAC før etter at islendingene har gjennomført tokt i oktober-november.

Rasmussen Islandske havforskere er enig i ACFMs standpunkt og de er alvorlig bekymret for bestanden. Sannsynligheten er stor for at islandske forskere kommer tilbake med en 0-anbefaling etter toktet i oktober-november.

Hellesvik spurte om hvorfor det har vært fisket i de to siste årene når gytebestanden har vært under anbefalt nivå.

Jakobsen viste til at en tillot et høstfiske fordi en hadde en for optimistisk prognose.

Nakken sa den prognosen en hadde antok at gytebestanden var over 400.000 tonn. I ettertid oppsummerte en at gytebestanden har vært mindre.

Olsen spurte om det hadde noen hensikt å behandle denne saken når en ikke hadde fått anbefaling fra ACFM.

Karlsen svarte at dersom en etter forskningstoktet i oktober-november fikk en anbefalt kvote ville et vinterloddefiske kunne starte før neste reguleringsmøte.

Hellesvik spurte om det åpning av fisket i februar var ansvarlig utfra den bestanden en hadde i området.

Jakobsen svarte at Island økte kvotene utover det som var

anbefalt.

Hellesvik spurte om Norge kan protestere mot en økning siden det er en fellesbestand.

Rasumussen svarte at Fiskeridepartementet hadde protestert, men i trepartsavtalen mellom Island, Grønland og Norge var det avtalt at Island kan fastsette TACen.

Leine sa at när lodda i är kom inn på den islandske sokkelen samlet den seg slik at en kunne tro at bestanden var større.

Det var enighet i reguleringsradet om å slutte seg til Fiskeridirektørens forslag.

SAK 8/91 Regulering av fisket etter sild i Trondheimsfjorden i 1991

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. FISKET I 1990.

Fisket med not og garn ble åpnet 09.10.1990. Gruppekvoten for notfisket ble satt til 25.000 hl, mens det ikke ble satt noe tak på garnkvoten. Fisket med notredskap ble stoppet 18.10.90 da gruppekvoten var beregnet oppfisket.

Følgende fangster ble tatt:

Totalt fanget med not 24.093 hl, alt konsum.
Totalt fanget med garn var ubetydelig.

2. FISKET I 1991.

2.1 Ressurssituasjonen.

Havforskningsinstituttet i Bergen uttaler i brev av 23.04.1991:

"Havforskningsinstituttet har hatt følgende undersøkelser i Trondheimsfjorden i 1990:

F/F "Michael Sars": 23.11. - 24.11.
F/F "Eldjarn" : 04.03. - 05.03.

I tillegg har Havforskningsinstituttet hatt personell på kontrollverkets fartøy i tiden 16.10. - 18.10. for innsamling av prøver fra kommersielle fangster og andre fiskerirelaterte data.

Status for bestanden av Trondheimsfjordsild:

A) Voksen sild.

I løpet av 1990 ble aldersfordelingen av Trondheimsfjordsild forandret i og med at 1987 arsklassen har rekruttert og gitt et tilskudd til den voksne bestanden. Mesteparten av denne årsklassen vil være førstegangsgytere varen 1991. Havforskningsinstituttet har tidligere betegnet denne årsklassen som relativ sterk som 0-gruppe (bl.a. i brev til Fiskeridirektøren 21.04.1988). Siden høsten 1987 har en imidlertid ikke hatt systematiske registreringer (og dermed dødelighetsmål) av denne årsklassen .

Prøver fra fisket i området ved Hommelvik viser at det i fangstene er ca. 70% (i antall) av 1987-årsklassen, Fra Åsenfjorden var innslaget av denne årsklassen mindre og mere variabelt, fra 5% til 30%. Middellengden og vekt for denne årsklassen høsten 1990 var omtrent 25 cm og 125 g henholdsvis.

Aldersstrukturen i bestanden er iorøvrig som forventet, med innslag av årsklassene 1985, 1982 og 1979 og svake 1986, 1984, 1983 og 1981 årsklassen.

B) Umoden sild.

Det ble registrert svært lite 0-gruppe sild i Trondheimsfjorden høsten 1990, og en ma forvente at 1990 blir en svak årsklasse i bestanden av Trondheimsfjordsild. Årsklassene 1988 og 1989 er også svake.

Det ble høsten 1990 registrert en del I-gruppe sild ved Ytterøya (gjennomsnittslengde 17,5 cm). Prøver (bl.a. genetiske studier) har vist at dette er I-gruppe av norsk vårgytende sild. Denne forventes a vandre ut av fjorden i

løpet av 1991/92.

REGULERINGER.

Foreløpig fangstkvantum i 1990 er oppgitt til 2.325 tonn. I tillegg er det fra flere hold meldt om dumping av sild i forbindelse med dette fisket, noe som kan ha medført at nærmere 2.500 tonn sild er tatt ut av bestanden som følge av fisket i 1990. Dette er det største uttaket en har hatt på bestanden siden dette sildefisket ble gjenåpnet i 1980, og det ligger omtrent 40% høyere enn gjennomsnittlig uttak for perioden 1980-1989.

Havforskningsinstituttet vil anbefale at uttaket av denne bestanden reduseres i forhold til 1990, og at det ikke bør overstige 2.000 tonn i 1991. Dette fordi en nå ikke kan forvente videre tilskudd til gytebestanden fram mot 1994 pga. de svake årsklassene 1988, 1989 og 1990. Videre vil en situasjon med lite ungsild i fjorden muligens øke beitepresset fra torsk mm på den voksne silda.

Det synes klart at det har forekommet uønsket fiskedødelighet i forbindelse med dette fisket i 1990, kanskje særlig i forbindelse med lassetting. Spørsmål om låssettingslokaliteter og tidsrom silda bør stå i lås bør avklares før fisket åpnes (viser til vedlagte notat)".

Notatet lyder:

"På det årlige høsttoktet i fjordene (brisling/sild/miljø) ble en ekstra stasjon lagt til det dypeste partiet av Lofjorden. Oksygen verdiene fra denne stasjonen, som ble besøkt 23. november 1990, viste at i 40 og 50 meters dyp var

innholdet henholdsvis 0,79 og 0,45 ml O_2 pr. liter, en konsestrasjon som er forholdsvis normal. Det lave oksygeninnholdet demonstrerer et høyt forbruk av oksygen til nedbryting av organisk materiale (sild?) under 30 meters dyp i Lofjorden, og antyder dårlig utskifting av vann under terskelnivå i fjorden. Høye næringssaltverdier i de to dypeste observasjonene, spesielt høye silisiumsverdier kan imidlertid tyde på at det lave oksygeninnholdet ikke nødvendigvis skyldes råtnende sild. Avrenning fra områdene rundt fjorden (eventuell kloakk, landbruk) kombinert med dårlig utskifting kan være arsak til de lave oksygeverdiene i bunnvannet. Det bør vurderes hvorvidt Lofjorden er egnet som läsplass.

Sammenlignet med våre målinger i de apne delene av Trondheimsfjord-systemet er forholdene i dypvannet i Lofjorden spesielle. Våre malinger viser gode oksygenforhold i alle dyp i fjorden forøvrig.

Detaljkunnskap om terskeldyp, sirkulasjonsmønster men vannutskifting er nødvendig for a kunne gi en nærmere vurdering. Det synes imidlertid åpenbart at mer eller mindre "innelukkede" fjord"armer" med terskler i innløp kan være sterkt belastet som følge av avrenning og tilførsler fra land. Slik belastning må betegnes som lokal og har liten betydning for hele fjordsystemet som må karakteriseres som normalt."

2.2. Kvoten.

Fiskeridirektøren foreslår:

Det settes en gruppekvote for notfisket på 21.500 hl.

Det settes ikke noe tak på garnfisket.

2.3 Konsumanvendelse.

Fiskeridirektøren foreslår at silda i år som foregående år går til tradisjonell konsumanvendelse. Dersom silda av kvalitetsmessige grunner ikke kan ga til slik anvendelse, kan Kontrollverket eller den de bemyndiger gi dispensasjon til oppmaling eller til fôr.

2.4. Åpningsdato.

Fisket har tidligere år vært åpnet så snart kvalitetsmessige og omsetningsmessige forhold var tilfredsstillende.

Etter fisket i 1989 fremkom det opplysninger om at en tidlig åpning kan gi uønsket fiskedødelighet p.g.a. lange slep med lås og poser til lässettingsplassene.

Med den rekruttering en kjenner i dag ma det forventes reduksjon av fisket etter sild i Trondheimsfjorden de kommende år.

Det er ikke avsatt noe kvantum for uregistrert fiskedødelighet som fisket medfører, men for å sikre en forsvarlig utøvelse av notfisket vil en før åpning fastsettes, foreta nærmere undersøkelser.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes så snart utøvelsesmessige, kvalitetsmessige og omsetningsmessige forhold er tilfredsstillende.

2.5 Minstemål.

Dette settes som tidligere til 23 cm.

2.6 Vilkår for deltagelse.

Notfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme deltakelseskriterier for 1991 som for 1990.

Norges Fiskarlag har foreslått at fartøy som skal delta i fisket må fremstilles for sertifisering før de går på feltet. Fiskeridirektøren er enig i forslaget, og vil tilføye at det ikke er behov for ny særskilt godkjenning for fartøy som har tillatelse for å fiske norsk vårgytende sild 1991 eller for fartøy med tillatelse til å fiske brisling. Fiskeridirektøren foreslår en ordning med godkjenning fra Kontrollverket for fartøy som ikke allerede har godkjenning for å fiske brisling eller norsk vårgytende sild i 1991.

Garnfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme deltakelseskriterier for 1991 som for 1990.

2.7 Fordeling av kvoten på de deltagende notfartøy.

I 1990 regulerte en fisket med følgende maksimalkvoter:

Fartøy under 45 fot og landnot:	250 hl
Fartøy 45 - 60 fot:	400 hl
Fartøy over 60 fot:	650 hl.

Fiskeridirektøren vil foreslå samme reguleringsopplegg for 1991 som for 1990.

2.8. Spørsmål om avsetning av 30% til direktehoving.

Norges Fiskarlag har på Fiskeridirektørens forespørsel foreslått at 30% av totalkvoten avsettes til direktehoving.

Fiskeridirektøren er i utgangspunktet enig i at en slik ordning der den enkelte deltaker velger gruppe ved påmelding, kan redusere risikoen for neddreping noe ved at det kvantum som låssettes vil bli redusert.

En vil imidlertid ved årets fiske ha en betydelig bedre kontroll ved utøvelsen av fisket. Et annet forhold er at 30% av kvantumet kun utgjør litt over 6.000 hl. Det vil trolig være mange fartøy som ønsker å delta i dette fisket. Med den aktuelle størrelsen på fartøykvoten, vil det kunne bli et stort misforhold mellom det antall fartøy som ønsker å delta og den fastsatte kvoten. Utvelgelsen av deltakende fartøy kunne ev. skje ved loddtrekning blant påmeldte direktehovere. Dette vil i så fall ha fordelingsmessige effekter.

Fra et utøvelsesmessig synspunkt vil det være mest fordelaktig med uttrekking og puljevis innseiling av fartøy som fører fangsten selv. Men med bakgrunn i den bedrede kontroll på feltet vil en likevel foreslå å stille forslaget i bero og eventuelt vurdere forslaget senere ut fra erfaringene i kommende fra års fiske.

Fiskeridirektøren vil foreslå at spørsmål om avsetning av kvote til direktehoving stilles i bero ett år i det godkjenningav fartøy, øket kontroll på feltet o.l. kontrolltiltak antas å ville redusere faren for neddreping under fisket.

2.9. Utøvelse av fiske m.v.

En vil søke å bedre kontrollen på feltet med båt, undervannskamera, oksygenmåler, eventuelt ferskvannsmålinger

osv. Fiskeridirektøren vil også fastsette bestemmelser om at det kan foretas forholdsmessig avkorting av kvote ved dumping. Før fisket tar til må det foreligge en oppsamlingsordning for dausild. Kontrollverket vil arbeide videre med å finne en praktisk løsning.

2.9.1. Samfiske.

I de senere år har en hatt adgang til samfiske i fisket etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektøren foreslår at det skal være adgang til samfiske for inntil 3 fartøy etter forhåndspåmelding til salgslaget.

2.9.1. Stenging.

I og med at Kontrollverket forutsettes å ha seilende oppsyn under årets fiske, kan en sammen med laget vurdere stopp i fisket når vannkvalitet, antall hl. i lås osv. tilsier det.

I. Kvoten.

Olsen viste til forslaget om å avsette en gruppekvote på 21.500 hl for notfisket.

Bakkevik foreslo at gruppekvoten for notfisket settes til 30.000 hl.

7 representanter (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Fladmark, Larsen, Nakken, Eggereide) stemte for Fiskeridirektørens forslag. 5 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander, Wold) stemte for Bakkeviks forslag. 1 representant (Dahl) var avholdende.

Det var enighet i reguleringsrådet om ikke å sette noe tak på garnfisket, om åpningsdato, vilkår for deltakelse og fordeling av kvoten på de deltakende notfartøy.

II. Direktehoving.

Bakkevik viste til at endel av flåten som deltar i kystsildfisket i Trondheimsfjorden er rustet for direktehoving. Direktehoving vil redusere faren for neddreping.

Plassa var enig i at direktehoving vil redusere faren for neddreping. Samtidig ville tillatelse til direktehoving fungere som en endring av fordeling mellom fartøygrupper.

Bakkevik spurte om en kunne tillate direktehoving uten avsetning av kvantum. Han viste til vedtaket under punkt 2.7. hvor en hadde fordelt kvoten.

Sund sa at en ville søke å fordele fisket noe slik at direktehoving kunne fiske først. En har i år lagt opp til økt kontroll på feltet slik at en ville prøve inntil videre å gjennomføre fisket uten avsetning av kvote til direktehoving.

Plassa opplyste at en i år har hatt møte med Kontrollverket, Norges Sildesalgslag og Norges Fiskarlag for å finne en hensiktsmessig måte å gjennomføre fisket på. En var i fellesskap kommet fram til dette forslaget istedenfor en egen regulering for direktehoving.

Bakkevik Fremholdt at endel fartøy som kan håve bør få lov til dette og at det bør avsettes maksimalkvote til dette.

Sund viste til at problemet er i omsetningsleddet. Neddrepingsproblemet dukket opp i fjor. En mulig løsning med avsetning til direktehoving vil kunne føre til at låssatt sild

blir stående lengre i lås, noe som øker faren for neddreping.

Bakkevik opprettholder forslaget om at 30% av totalkvoten avsettes til direktehoving.

Nakken sa at han hadde sans for Bakkevik sitt forslag utfra rent hensiktsmessighets synspunkt. Forslaget kan føre til mindre kontroll og en unngår problem med neddreping av sild. Videre viste Nakken til at det under utøvelsen av fisket kan oppstå problemer med låssetting på plasser som er lite egnet og spurte om Kontrollverket kunne vise til egnede plasser til låssetting.

Bakkevik spurte om hvem som vil være best egnet til å henvise til egnede låssettingsplasser Kontrollverket eller fiskerne?

Nakken viste til at det har vært låssatt fisk på lite egnede plasser og at dersom Kontrollverket kunne foreta prøver av oksygeninnholdet på plassene kan de anbefale låssettingsplasser.

Sund opplyste at det var få låssettingsplasser i området og at en ville følge nøye med låssettingen og stoppe fisket dersom det var låssatt store mengder sild.

Hansen spurte hvilken økonomisk verdi fisket på Trondheimsfjorden hadde når så store kontrolltiltak skulle iverksettes.

Olsen viste til at det var vedtatt et fiske etter sild på Trondheimsfjorden.

Reguleringsrådet anbefalte at det avsettes et kvantum på 30% av totalkvoten til direktehoving.

III. De øvrige reguleringsforslag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag fremsatt av Fiskeridirektøren under sak 8/91.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK
SENTER FOR MARINE RESSURSER
HAV · LIV · MILJØ

FISKERIDIREKTORATET
04116 29.APR91

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
HER

Deres referanse: Vår referanse: 90/1162/4 P9153-IR-ALJ Bergen, 23.09.1991

REGULERING AV FISKET ETTER SILD I TRONDHEIMSFJORDEN I 1991

Havforskningsinstituttet har hatt følgende undersøkelser i Trondheimsfjorden i 1990:

F/F "Eldjarn": 4.03 - 5.03
F/F "Michael Sars": 23.11 - 24.11

I tillegg har Havforskningsinstituttet hatt personell på kontrollverkets fartøy i tiden 16.10 - 18.10 for innsamling av prøver fra kommersielle fangster og andre fiskerirelaterte data.

Status for bestanden av Trondheimsfjordsild:

A) Voksen sild

I løpet av 1990 ble aldersfordelingen av Trondheimsfjordsild forandret i og med at 1987 årsklassen har rekruttert og gitt et tilskudd til den voksne bestanden. Mesteparten av denne årsklassen vil være førstegangsgytere våren 1991. Havforskningsinstituttet har tidligere betegnet denne årsklassen som relativ sterk som 0-gruppe (bl.a. i brev til Fiskeridirektøren 21.4.1988). Siden høsten 1987 har en imidlertid ikke hatt systematiske registreringer (og dermed dødelighetsmål) av denne årsklassen.

Prøver fra fisket i området ved Hommelvik viser at det i fangstene er ca 70 % (i antall) av 1987-årsklassen. Fra Åsenfjorden var innslaget av denne årsklassen mindre og mere variabelt, fra 5 % til 30 %. Middellengden og vekt for denne årsklassen høsten 1990 var omtrent 25 cm og 125 g henholdvis.

Aldersstruktur i bestanden er forøvrig som forventet, med innslag av årsklassene 1985, 1982 og 1979 og svake 1986, 1984, 1983 og 1981 årsklassen.

B) Umoden sild

Det ble registrert svært lite 0-gruppe sild i Trondheimsfjorden høsten 1990, og en må forvente at 1990 blir en svak årsklasse i bestanden av Trondheimsfjordsild. Årsklassene 1988 og 1989 er også svake.

Det ble høsten 1990 registert en del I-gruppe sild ved Ytterøya (gjennomsnittslengde 17.5 cm). Prøver (bl.a. genetiske studier) har vist at dette er I-gruppe av norsk vårgytende sild. Denne forventes å vandre ut av fjorden i løpet av 1991/92.

Postadresse: Postboks 1870 Nordnes N-5024 Bergen
Kontoradresse: Nordnesgaten 33 Bergen
Telefon: (05) 238500
Telefax: (05) 238531
Telex: 42297 OCEANS
Postgironr.: 5052857
Bankgironr.: 0616.05.70189
Saksbehandler: I. Rottingen
Direkte telefon:

REGULERINGER

Foreløpig fangstkvantum i 1990 er oppgitt til 2 325 tonn. I tillegg er det fra flere hold meldt om dumping av sild i forbindelse med dette fisket, noe som kan ha medført at nærmere 2 500 tonn sild er tatt ut av bestanden som følget av fisket i 1990. Dette er det største uttaket en har hatt på bestanden siden dette sildefisket ble gjenåpnet i 1980, og det ligger omtrent 40 % høyere enn gjennomsnittlig uttak for perioden 1980-1989.

Havforskningsinstituttet vil anbefale at uttaket av denne bestanden reduseres i forhold til 1990, og at det ikke bør overstige 2 000 tonn i 1991. Dette fordi en nå ikke kan forvente videre tilskudd til gytebestanden fram mot 1994 pga de svake årsklassene 1988, 1989 og 1990. Videre vil en situasjon med lite ungsild i fjorden muligens øke beitepresset fra torsk mm på den voksne silda.

Det synes klart at det har forekommet uønsket fiskedødelighet i forbindelse med dette fisket i 1990, kanskje særlig i forbindelse med låssetting. Spørsmål om låssettingslokaliteter og tidsrom silda bør stå i lås bør avklares før fisket åpnes (viser til vedlagte notat).

Steinar Olsen

Steinar Olsen

Havforskningsinstituttet
Senter for marint miljø
Kjemisk oseanografi

Bergen, 9. april 1991

Til ressurssenteret

Notat
om
spørsmål vedrørende dumping av sild i Trondheimsfj., FiDirs. henvendelse av 6. mars i år.

På det årlige høsttoktet i fjordene (brisling/sild/miljø) ble en ekstra stasjon lagt til det dypeste partiet av Lofjorden. Oksygen verdiene fra denne stasjonen, som ble besøkt 23. november 1990, viste at i 40 og 50 meters dyp var innholdet henholdsvis 0,79 og 0,45 ml O_2 pr. liter. I 30 meter var innholdet 5,15 ml O_2 pr. liter, en konsentrasjon som er forholdsvis normal. Det lave oksygeninnholdet demonstrerer et høyt forbruk av oksygen til nedbryting av organisk materiale (sild?) under 30 meters dyp i Lofjorden, og antyder dårlig utskifting av vann under terskelnivå i fjorden. Høye næringssaltverdier i de to dypeste observasjonene, spesielt høye silisiumverdier kan imidlertid tyde på at det lave oksygeninnholdet ikke nødvendigvis skyldes råtnende sild. Avrenning fra områdene rundt fjorden (eventuell kloakk, landbruk) kombinert med dårlig utskifting kan være årsak til de lave oksygenverdiene i bunnvannet.
Det bør vurderes hvorvidt Lofjorden er egnet som låsplass.

Sammenlignet med våre målinger i de åpne delene av Trondheimsfjord-systemet er forholdene i dypvannet i Lofjorden spesielle. Våre målinger viser gode oksygenforhold i alle dyp i fjorden forøvrig.

Detaljkunnskap om terskeldyp, sirkulasjonsmønster med vannutskifting er nødvendig for å kunne gi en nærmere vurdering. Det synes imidlertid åpenbart at mer eller mindre "innelukkede" fjord"armer" med terskler i innløpet kan være sterkt belastet som følge av avrenning og tilførsler fra land. Slik belastning må betegnes som lokal og har liten betydning for hele fjordsystemet som må karakteriseres som normalt.

Lars Føyn

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

FISKERIDIREKTORATET
05926 24.APR.91

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

23.04.91
Jnr. 0710/91
HTV.
ark.

T E L E F A X

REGULERING AV SILDEFISKET I TRONDHEIMSFJORDEN I 1991

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet saken i møte den 23. april d.å., og fattet følgende vedtak:

"Med bakgrunn i erfaringene fra fjorårets sesong vil Norges Fiskarlag gå inn for følgende hovedpunkter i forbindelse med regulering av fisket etter sild i Trondheimsfjorden 1991:

1. Norges Fiskarlag mener at dersom det er ressursmessig forsvarlig må totalkvota for notfiske settes til 30 000 hl. Det bør avsettes 70% av kvoten til låssetting, og 30% til direkte-håving.

2. Deltakelseskriteriene må være som i 1990.

3. Norges Fiskarlag mener at en bør forsøke å unngå sleping over store avstander.

4. De differensierte maksimalkvotene settes som i 1990.

5. Garnsildfisket må være fritt utenom notkvota.

6. Det må være tillatt med overføring av fangst mellom notfartøyer som befinner seg på feltet og som er godkjent bemannet og utrustet for fisket.

7. Det må kreves at fartøyer som skal delta i fisket må framstilles for sertifisering før de går på feltet.

8. Det må settes inn seilende oppsyn som foretar nødvendig kontroll med gjennomføringen av fisket.

9. Det må vurderes om fisket skal avvikles med kortere perioder med åpning og stenging slik at en får en mer kontinuerlig leveranse på fangstene - forsvarlig kvantum i lås.

10. Fiskarlaget vil på ingen måte akseptere at områder i Trondheimsfjorden blir sperret for fangsting/låssetting.

910423_0710

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

11. Norges Fiskarlag vil oppfordre Fiskeridirektøren til å innkalle til et møte der en gruppe sammensatt av representanter fra involverte parter kan vurdere hensiktsmessig gjennomføring av fisket."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Ertugsen

Henning T. Veibust

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

910423_0710

NORGES SILDESALGSLAG
HOVEDKONTOR
5023 Bergen
Postboks 4042, Dreggen
Slottsgt. 3
Tlf. (05) 31 49 50
Salgsavd. direkte
Tlf. (05) 31 50 85
Tlf. (05) 31 51 37

DISTRIKTSKONTOR
4601 Kristiansand
Postboks 309
Markensgt. 35
Tlf. (042) 24 160

DISTRIKTSKONTOR
9401 Harstad
Postboks 307
Sjøgt. 7
Tlf. (082) 64 935

NORGES SILDESALGSLAG

FISKERIDIREKTØRENS

03195 05.APR91

Fiskeridirektøren
Juridisk kontor/ E. Sund

T E L E F A X

Bergen, 5. april 1991
JN/EJ

FISKE ETTER SILD I TRONDHEIMSFJORDEN

Vi viser til Deres telefax av 5. mars 1991.

Utøvelsen av fisket etter sild i Trondheimsfjorden ble drøftet på møte i salgsutvalget for konsumråstoff 20. mars 1991. Det ble gjort slikt vedtak:

" 1. Salgsutvalget for konsumråstoff er av den oppfatning at en i 1990, med unntak av noen få enkeltstående tilfeller, hadde en god avvikling av fisket etter Trondheimsfjordsild sett ut fra et miljøvern-synspunkt.

2. Alt låssettingsfiske innebærer en viss risiko for at noe sild kan dø før den blir tatt opp. Salgsutvalget finner det vanskelig å peke på konkrete tiltak som i vesentlig grad påvirker sannsynligheten for at dette ikke skal skje. Med en kontroll på linje med den en hadde forrige år, må risikoen være akseptabel.

3. Dersom det likevel skulle finne sted neddreping av sild, og årsaken til dette er grov uforstand i utøvelsen av fisket, bør en heller slå ned på disse tilfellene i stedet for å foreta en kollektiv avstraffelse ved å vanskeliggjøre fisket for hele flåten.

Bank:
Christiania Bank og Kredittkasse
6501.05.40725

Telex: Bergen 72 400 Fotex
att.: «samhald» Bg
Kr.sand 21 312
Harstad 64 004

Telefax: Bergen (05) 31 50 27
Kr.sand (042) 70 130
Harstad (082) 62 466/63 075

4. Salgsutvalget for konsumråstoff vil advare mot at en, på bakgrunn av fjorårets episoder, treffer tiltak som forhindrer bruk av gamle, tradisjonelle låssettingsplasser. Dersom fiskerne blir tvunget til å ta i bruk mer marginale låssettingsplasser, kan dette føre til økt risiko for neddreping."

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Arne Johannessen

Johs. Nakken

SAK 9/91

SPØRSMÅL OM ADGANG TIL Å FISKE MUSSA TIL HERMETIKKFORMÅL.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

Fisket i 1990.

De senere år har det vært svikt i brislingfisket. For å avhjelpe svikten har Fiskeridepartementet om høsten (september-oktober) gitt tillatelse til å fiske 40.000 hl mussa innenfor grunnlinjen sør for N 61° 56'. Fisket har vært forbeholdt fartøy godkjent for brislingfiske.

Det ble ikke fisket mussa på noen deler av kysten i 1990.

På strekningen Oslofjorden til Trondheimsfjorden ble det i 1990 fisket 4.726 tonn brisling til hermetikk og ansjosformål. I dette kvantum var der en innblandingsprosent med småsild og mussa som ikke var egent til hermetikkformål grunnet ukurant størrelse eller for lav fettgehalt.

Denne innblandingsprosenten utgjorde ca. 402 tonn fordelt fra distriktene:

Oslofjorden	105 tonn
Kragerø	22 tonn
Sunnhordaland	25 tonn
Hardanger	73 tonn
Song	86 tonn
Nordfjord	33 tonn
Møre	9 tonn
Resten av kysten	49 tonn

Dette kvantum ble omsatt til fiskeforanvendelse.

Behov i 1991.

Fiskeridepartementet har ved brev av 6. mai 1991 fremmet følgende anmodning til Reguleringsrådet:

" VEDRØRENDE ÅPNING AV ET BEGRENSET FISKE ETTER MUSSA AV NORSK VÅRGYTENDE SILD OG NORDSJØSILD I TILKNYTNING TIL HERMETIKKFABRIKKENE TIL NORWAY FOODS OG BRANDZÆG CANNING I ABELVÆR:

Vi viser til vedlagte (./.) saksdokumenter vedrørende ovennevnte. Saksdokumentene inneholder også uttalelser fra Havforskningsinstituttet av 28.01. og 19.03.1991 vedrørende fiske etter mussa av n.v. sild.

I brev fra Norway Foods av 10.04.1991 framgår det at de har et behov for å få fiske et kvantum på 3.500 tonn mussa (både av nordsjø- og norsk vårgytende- bestanden). Brandzæg Canning har meldt et behov på ca. 1.200 tonn mussa av n.v. sild.

En tør be om at spørsmålet om et eventuelt mussafiske i 1991 forelegges som egen sak på møtet i Reguleringsrådet som skal avholdes 5. juni d.å. Dette må også sees i sammenheng med den dispensasjon som har vært gitt tidligere år vedrørende mussafiske på Nordsjøbestanden om høsten."

Norges Fiskarlag har 26.04.1991 søkt om adgang for brislingflåten til å fiske 40.000 hl mussa i sør allerede i mai d.å., se vedlegg til sak.

Biologi.

Havforskningsinstituttet har i 1991 gitt nedenfornevnte tre uttalelser om fiske etter mussa i 1991.

"MUSSAFISKE SØR FOR KLOVNINGEN I 1991.

Havforskningsinstituttet er i Deres brev av 30.04.1991 bedt om uttalelse om mussafisket sør for Stad (Klovningen).

Tidligere år har mussaforekomstene i fjordene sør for Stad vært dominert av høstgytere fra Nordsjøen, og mussafisket har tatt en svært liten del av de enkelte årsklasser av Nordsjøsild. Havforskningsinstituttet har derfor ikke sett sterke bioligiske grunner mot et slikt fiske.

Under Havforskningsinstituttets undersøkelser i fjordene sør for Stad i november-desember 1990 ble det registrert mussa både av høstgytere og vårgytere. I Sognefjorden var mussaforekomstene sterkt dominert av høstgytere. I Sunnhordaland, ytre Hardanger og Frafjord var det blanding av høst- og vårgytere. I Lysefjord, Boknfjord, Indre Hardanger og Nordfjord var det sterk dominans av vårgytere. En tilsvarende blanding vil finnes i 1991. Blandingsforholdet vil sannsynligvis variere mye, og det kan vise seg svært vanskelig å fiske selektivt på en av komponentene.

Et fiske i 1991 på stor (12-16 cm) mussa i fjordene sør for stad vil derfor både beskatte 1989 årsklassen av høstgytende Nordsjøsild og 1990 årsklassen av vårgytere. Årsklassen 1989 av Nordsjøsild ser ut til å være av middels styrke, og et fiske på 40.000 hl vil ha liten relativ betydning for rekrutteringen i Nordsjøbestanden. et slikt fiske kan, imidlertid, gå hardt ut over 1990 årsklassen av vårgytere. Havforskningsinstituttet har allerede gitt biologiske grunner for ikke å anbefale fiske på mussa av vårgytere nord for Klovningen (Vår ref. P9110-IR-ALJ, 28.01.91). Dette må tas med i vurderingen ved åpning av et eventuelt mussafiske sør for Kovningen.

Åpningsdatoen for et slikt fiske har liten biologisk

betydning. Mot slutten av året vil endel av 1990 årsklassen av høstgytere nå den aktuelle størrelse.

Problemet med innblanding av norsk vårgytende sild kan unngås ved å fiske mussa i sentrale Nordsjøen. Dessuten har Norge en kvote på 3.205 tonn "Mixed Clupeoids" i Skagerrak i 1991. Dette er en kvote for brisling og sild, unntatt fra minstemålsbestemmelser".

Fiskeriøkonomisk vurdering.

I Norges Sildesalgslags prisavtale med Norway Foods i 1991 har en avtalt prisen på mussa. Denne vil bli betalt med kr 3.40 før 1. august 1991, og med kr 3.24 pr. kg etter 1. august. Et mussafiske i størrelsesorden 1.200 tonn vil kunne gi en førstehåndsverdi på rundt 4 millioner kroner. Samtidig vil imidlertid et slikt mussafiske redusere gjenoppbyggingen av gytebestanden av norsk vårgytende sild. Hvis en legger til grunn en gjennomsnittlig pris på norsk vårgytende sild på 2 kr/kg og tar som utgangspunkt at fiskerne som følge av et mussafiske vil tape 4.000 tonn råstoff av norsk vårgytende sild, vil dette innebære tapte verdier på ca. 8 millioner kroner. En får altså en avveining mellom en fangstinntekt i dag på 4 mill. kr mot en framtidig inntekt av voksen sild på 8 mill. kr.

I tillegg medfører mussafiske tapt fangstverdi som følge av mindre tilvekst av arter som beiter på småsild. Dessuten vil et mussafiske virke negativt inn på framtidig gytebestand/-rekruttering for norsk vårgytende sild.

Vurdering av råstoff og omsetningssituasjonen.

I følge Havforskningsinstituttets brislingundersøkelse gjengitt i Fiskets Gang nr. 2/1991 er det grunn til å regne med at brislingfisket i Vestlandsfjordene og i

Havforskningsinstituttets brev av 28.01.1991 lyder:

"FISKE ETTER MUSSA NORD FOR KLOVNINGEN I 1991.

Viser til brev av 14.01.1991 (12486/90).

Havforskningsinstituttet har gitt uttalelser til tilsvarende søknader tidligere. Av uttalelsene framgår det generelt at fiske av mussa gir redusert utbytte av bestanden fordi sildas vekstpotensiale ikke utnyttes.

Når det gjelder årets situasjon kan en si følgende. Et eventuelt mussafiske nord av Klovningen i 1991 vil i hovedsak beskatte årsklassen 1990 av norsk vårgytende sild, og om høsten vil årsklassen 1991 kunne bli tilgjengelig i et slikt fiske.

Havforskningsinstituttet 0-gruppe undersøkelser viser at styrken av årsklassen 1990 av norsk vårgytende sild er antakelig ikke mer en halvparten av styrken til årsklassen 1989. Langs kysten ble de beste forekomstene av årsklassen 1990 registrert i Troms-Finnmark. I området Møre-Vestfjorden ble det registrert lite 0-gruppe sild.

Bestanden av norsk vårgytende sild er fremdeles i en oppbyggingsfase. Gytebestanden er av ICES arbeidsgruppe for atlanto-skandisk sild beregnet til omlag 1.6 millioner tonn, og består hovedsakelig av 1983 årsklassen. Årsklassene etter 1983 er relativt svake, og vil knapt kompensere for det som tas ut av gytebestanden pga. fiske og naturlig dødelighet. Gytebestanden vil derfor ikke øke fram mot 1995. En har satt 2.5 millioner tonn som mål for gjenoppbygging av bestanden, og det er altså ikke mulig å nå dette målet i de nærmeste 4 år. På bakgrunn av rekrutteringssituasjonene og tidsperspektivet vil en, på biologisk grunnlag, ikke kunne anbefale et mussafiske nord for Klovningen i 1991."

Havforskningsinstituttets anbefaling av 19.03.1991 til Fiskeridepartementet lyder:

"VEDRØRENDE ET BEGRENSET FISKE ETTER MUSSA AV NORSK VÅRGYTENDE SILD NORD FOR 62° N I 1991.

Havforskningsinstituttet har tidligere (i brev av 28.01.1991 til Fiskeridirektøren) ikke kunnet anbefale et mussafiske nord for 62° N i 1991.

Ved individuell vekst og naturlig dødelighet som er estimert for norsk vårgytende sild de senere år, så vil et uttak av 1000 - 1200 tonn i et mussafiske representere en tapt rekruttering til gytebestanden (som 4 år gammels sild) på 3500 - 4000 tonn, avhengig av når på året mussaen fiskes.

Et mussafiske i ovennevnte størrelsesorden i 1991 vil også medføre at et kvantum på flere tusen tonn sild vil over en 4 års periode være tapt som føde for andre organismer (sei, torsk mm).

Et mussafiske vil fram til september-oktober 1991 i hovedsak belaste årsklassen 1990. Havforsknings- instituttets 0-gruppe undersøkelser viser at styrken av årsklassen 1990 av norsk vårgytende sild er antakelig ikke mer enn halvparten av styrken til årsklassen 1989. Langs kysten ble de beste forekomstene av årsklassen 1990 registrert i Troms-Finnmark. I omådet Møre-Vestfjorden ble det registrert lite 0-gruppe sild. Et mussafiske i 1991 på årsklassen 1990 størrelsesorden 1000-1200 tonn i onrådet Møre-Vestfjorden vil redusere mussabestanden i dette området betydelig, sannsynligvis med over 50%"

Havforskningsinstituttet har i brev av 10.05.1991 gitt følgende uttalelse:

Trondheimsfjorden i 1991 er dårligere enn det som kan betegnes som normalt.

Norges Sildeslagslag har 16.05.1991 på spørsmål om mussafiske sør for Klovningen, fra Møre til Vestfjorden og i Troms og Finnmark gitt følgende uttalelse:

"REFERER TIL DERES TELEFAX DATERT 15.05.1991 ANGÅENDE GJENNOMFØRING AV ET MUSSAFISKE.

Norges Sildesalgslag har pr. i dag omsetningsmulighet for et kvantum av mussa på 3.500 tonn til Norway Foods A/S det totale råstoffkvantum (brisling/mussa) Norway Foods A/S kan motta i 1991 er 7.560, tonn men brislingprognosene for kommende sesong er veldig svak slik at omsetningen av mussakvantumet ser en ikke som problematisk.

Når det gjelder fiske sør for Stad må en minne om at det i 1990 var åpnet for 3.400 tonn mussa, men ikke en ren mussafangst ble fisket. Det kan defor være hensiktsmessig å ha et større område åpnet for mulig å finne mussa egnet for hermetikkindustrien. Da et mussafiske i stor utstreknig vil gå parallelt med brislingfisket vil det fra et omsetningsmessig synspunkt være ønskelig at områdene Lindesnes til Helgelandsflesa var åpnet samtidig og at Norges Sildesalgslag i henhold til prøver tatt av mussa holder distrikter stengt hvor denne ikke oppfyller minimumskravene som er fastsatt for hermetikkråstoff.

Et fiske etter mussa i Troms og Finnmark se en som urealistisk på det nuværende tidspunkt grunnet mottakssituasjonen.

Når det gjelder kvalitet er den generelt bedre på sensommeren, men et problem i så måte er at dette varierer mye fra distrikt til distrikt. For a illustrere dette sammenligner jeg prøver tatt i blandingsfangster fra

henholdsvis Rogaland og Sunnhordland i samme tidsrom i 1990.

Rogaland	23/5	Mussa	13-15 cm	10,3%	fett
Sunnhordland	25/5	Mussa	5-6 cm	5,8%	fett
Rogaland	16/8	Mussa	11-12 cm	5,0%	fett
Sunnhordland	16/8	Mussa	12-16 cm	1,2%	fett

Når en ser pa Rogaland den 16/8 er denne mussaen under minimumsstørrelsen men holder minstekravet til fett. For Sunnhordland samme dag holder størrelsen, men fettet er kun 1,2%. Når denne mussa ble fet nok var den for stor til hermetikk."

Mussa nord for N 61° 56'

Som det fremgår av vedlegg til saken har Havforsknings-instituttet tidligere gitt to uttalelser i 1991. I brev av 28.01.91 (s.d.) konkluderer Havforskningsinstituttet med at på biologisk grunnlag vil en ikke anbefale mussafiske nord for Klovningen i 1991. De beste forekomster av mussa (årsklassen 1990) opplyses å være området Troms - Finnmark. I et nytt brev av 19.03.1991 som svar på henvendelse fra Fiskeridepartementet antar Havforskningsinstituttet at omsøkte uttak (Abelvær) representerer tapt rekruttering til gytebestanden på 3.500 - 4.000 tonn, og vil redusere årsklassen 1990 med 50% eller mer i området Møre - Vestfjorden dersom et mussafiske blir lagt til dette området. Ved et mulig mussafiske vil flere tusen tonn sild etter det opplyste være tapt som føde for sei og torsk m.m.

Fiskeridirektøren vil innledningsvis vise til at i følge gjeldende bestemmelser kan brislingfiskerne ha inntil 50% småsild i brislingfangstene. Dersom en skulle få et brukbart eller godt brislingfiske nord for Klovningen i sommer vil en derfor kunne få et visst uttak av mussa, selv om prisene i følge salgslaget faller med øket mussainnblanding.

Med grunnlag Havforskningsinstituttets redegjørelse for ressurssituasjonen har Fiskeridirektøren på biologisk grunnlag så sent som i 1990 frarådet mussafiske nord for Klovningen. Fiskeridepartementet har sagt seg enig i dette, ved at departementet i 1990 bare apnet for mussafiske sør for N 61° 56'.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet spørsmålet 23.10.90, og støttet ikke et forslag om äpning av mussafiske nord for N 61° 56' i 1990.

Fiskeridirektøren ser ingen endring til gunst for rekrutteringssituasjonen i 1991, sammenholdt med 1990. Årsklassen 1989 var antakelig dobbelt så stor som årsklassen 1990. Det er derfor et svakere biologisk grunnlag for fiske av småsild i nord i är i forhold til foregäende år.

Videre vil en vise til den forsiktighet som har vært utvist for å unngå bifangst av sild i loddefisket. Det er et ledd i den alminnelige fiskeriregulering å unngå nevneverdig bifangst av beskyttende arter så som sild og torsk.

Når det er gitt strenge bifangstbestemmelser med grunnlag i risiko for ressursmessige konsekvenser, bør en fortrinnsvis avstå fra et direkte fiske på rekrutter til gytebestanden når situasjonen er som beskrevet.

En tillatelse til et kvantum mussa nord for Klovningen vil kunne medføre henvendelser om å få fiske sild til andre formål enn konsum. Fiskeridirektøren har i mars 1991 avslätt søknad om å få fiske sild på fjordene i Troms og Finnmark til bruk som fôr til lokale fiskeoppdrett. Avslaget er påklaget.

Med grunnlag i Havforskningsinstituttets vurdering av et mussafiske, vil en anta at et mulig fiske vil medføre en gjennomsnittlige dødelighet som stedvis kan ligge langt over

5%. Ved fiske etter sild ved Karmøy i 1991 viste instituttet i sin uttalelse til hvilket kvantum som ville utgjøre 5% av bestanden i regionen. En slik tilrådning er ikke gitt for mussafiske i nord.

Mussa er i 1991 antatt best tilgjengelig i Troms og Finnmark. I dette område er det ikke brislingfiske, og et eventuelt mussafiske på fjordene vil formodentlig i svært liten grad tilgodese fartøy med tillatelse til å fiske brisling.

Dette medfører at et mulig mussafiske i all hovedsak må utøves av fartøy med RSW-tanker og/eller føringskapasitet. Hermetikkfabrikken(e)s mottakskapasitet kan sette en øvre grense for kystnot/ringnotfartøy som bør delta. Det vil være vanskelig å gjennomføre regulering av et fiske med føring over store avstander til kanskje ett mottak med begrenset mottakskapasitet.

Søknadene er begrunnet med råstoffkrisen i hermetikknæringen og hensynet til arbeidsplasser der 70% er kvinner. Hvis virksomhetene ikke snarest får fisk er situasjonen prekær, og hele sardinbransjen opplyses å stå i fare.

Fiskeridirektøren finner at hensynet til å forvalte de levende ressurser på en hensiktsmessig måte må veie tungt. I dette legger en bl.a. at det heller ikke i 1991, på biologisk grunnlag, er anbefalt fiske etter mussa av omsøkte størrelsesorden nord for N 61° 56'.

Fiskeridirektøren tilrår at det ikke åpnes for et fiske etter norsk vårgytende sild under minstemål nord for Klovningen.

Mussa sør for N 61° 56'.

En fikk våren 1989 den gledelige melding at norsk vårgytede

sild var begynt å gyte fra Klovningen og helt ned til Sira. Gytefeltene har etter dette vært undergitt et "særlig vern". Som et antatt resultat av utvidet gytefelt synes fjordene på Vestlandet å være blitt oppvekstområder for vårgytere.

Det vil ikke være enkelt å fiske selektivt på en av komponentene. Det vil også være uheldig at man etter å ha vernet gytefeltene, utøver et direkte fiske på rekrutter til en bestand som er undergitt nevnte særlige vern.

Hovedproblemet ved et mussafiske i år, og antakelig også kommende år vil være utbredelsen av norsk vårgytende sild under minstemål fra Ryfylke til Finnmark, jfr. Havforskningsinstituttets uttalelser.

Sør for Klovningen vil en likevel kunne ha nordsjøsild som "basis" for mussafiske. Et fiske mellom Lindesnes og Klovningen vil likeledes være et fiske som kan utøves av brislingflåten, en fartøygruppe som nødvendigvis vil være den skadelidende ved svikt i brislingfisket.

Et mussafiske tilsvarende tidligere års reguleringer vil beskatte både nordsjøsild og norsk vårgytende sild. Hvilken av disse stammene som blir beskattet vil være avhengig av tilgjengeligheten av mussa, om den holder rett fettprosent og om den har den rette størrelsen.

I følgen HI vil et begrenset mussafiske sør for Klovningen ikke ha nevneverdige konsekvenser for nordsjøbestanden, men på grunn av innblandingen av norsk vårgytende sild kan et slikt fiske gå hardt utover 1990 årsklassen av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektøren viser til det som er sagt ovenfor bl.a. Havforskningsinstituttet uttaler om beskatning av norsk vårgytende sild under minstemål nord for Klovningen. Tilsvarende gjelder hensyn til vårgyterne av mussa på fjorden

sør for Klovningen.

Fiskeridirektøren vil frarå et mussafiske sør for Stad med innblanding av 1990-årsklassen av vårgytere.

Det kan slas fast at det de senere ar har vært meget vanskelig å ta opp tildelt kvantum mussa mellom Klovningen og Lindesnes.

En årsak kan være at småsilda er lite tilgjengelig og kan ha forlatt fjordene i september-oktober når Norway Foods A/S har søkt.

Problemet med silda i mai-august vil være at den er for mager (under 5% fett), og dersom den likevel er feit nok, er den ofte for stor som råstoff for kjøper.

Dette betyr at et mulig mussafiske ikke nødvendigvis vil medføre særlig uttak av småsild. Det forhold at det kan se litt usikkert ut m.h.t. a få egnet råstoff taler for at flåten i alle fall burde få prøve a ta mussa av nordsjøsildbestanden dersom vilkårene for dette foreligger. En må i sa fall unngå å fange mussa av vårgytere. Havforskningsinstituttet opplyser at mot slutten av året vil en del av 1990 årsklassen av høstgytere nå den aktuelle størrelse, og kanskje derved være aktuell.

Norges Sildeslagslags prøvefiske etter brisling er etter det opplyste nettopp avsluttet. En har i tilknytning til dette også tatt enkelte prøver av mussa for artsbestemmelse.

Fiskeridirektøren vurderer et mulig fiske av nordsjømussa eksempelvis i Sognefjorden, i Ytre Hardanger og i Høgsfjord. De foretatte prøver viser imidlertid at det p.t. ikke er grunnlag for å åpne et mussafiske pa bestemte omrader sør for Stad.

Prøvene fra Høgsfjord viser innblanding av vargytere, og silda

er dertil allerede na for stor for hermetikkformål. Nevnte lokalitet er derfor ikke egnet. Prøver fra Sognefjorden viser bare ubetydelig innblanding av vårgytere, men silda er for mager for hermetikkformål.

Neste prøvefiske etter brisling antas å ville finne sted i juli måned, og dette vil bli kombinert med ny prøvetaking av mussa med sikte på å avklare om nordsjømussa fyller de omsetningsmessige krav til størrelse og fettinnhold.

I dagens situasjon kunne en pa biologisk grunnlag vurdert å åpne for et begrenset mussafiske i Sognefjorden, men som anført ovenfor fyller ikke mussaen de omsetningsmessige vilkår. Spørsmålet om et artsbestemt fiske etter nordsjømussa innenfor grunnlinjen mellom Klovningen og Lindesnes må derfor bero til ny prøvetaking indikerer egnet råstoff.

Så fremt nordsjømussa senere på året blir egnet til hermetikkformål foreslår en at en vurderer nærmere å åpne for et mussafiske etter de samme hovedrammer og deltakelsesvilkår som foregående år, men på avgrensede lokaliteter sør for Klovningen.

I. Mussa nord for N 61°56'.

Olsen viste til at spørsmålet om fiske etter mussa er todelt; nord og sør for N 61°56'.

Dahl viste til bakgrunnen for søknaden for mussafisket. For Norway Foods har det vært en sammenhengende katastrofe. 11 anlegg er nedlagt og to bedrifter gjenstår det er Mastrevik og Abelvær.

Det er av stor distriktsmessig betydning å få beholde bedriften i Abelvær. Bedriften har 60 arbeidsplasser og de fleste ansatte er kvinner. Abelvær-bedriften har vært stengt

siden 1. mai i år. Det ser nå litt lysere ut for Abelvær, men hele forutsetningen for å holde bedriften i gang er at mussafiske tillates. En regner med at brislingsfisket ikke kan være så dårlig som i de to siste årene, slik at mussafisket vil være en engangsforeteelse

NNN ser positivt på mulighetene fremover både når det gjelder lønnsomhet og markedsituasjon.

Dahl foreslo at det tillates å fiske 1200 tonn mussa nord for N 62° og et begrenset fiske sør for N 62°.

Olsen viste til bakgrunnen for ikke å fiske mussa nord for N 62° som henger sammen med bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild hvor ACFM har gitt en 0-tilrådning i år. Reguleringsrådet har likevel gätt inn for et uttak på 65.000 tonn. Det foregår en møysommelig oppbygning av bestanden og da er det betenkelig å foresla fiske av mussa i denne situasjonen.

Hellesvik synes det er trist at NNN argumenterte så prinsippløst med hensyn til bestanden av norsk vårgytende sild. Det er allerede foreslätt et sildefiske som ikke burde finne sted. Norsk vårgytende sild har et stort potensiale og det er viktig å bygge opp bestanden.

Dahl viste til at det er en helt eksepsjonell situasjon for dette året. Det er forskjell på tidligere rovdrift og til å bruke mussa dette året til den verdiskaping en har i sardinindustrien.

Olsen refererte forslaget hvor tilrådingen er at det ikke åpnes for fiske etter norsk vårgytende sild under minstemål nord for Klovningen.

Krane viste til at det foreligger allerede søknad om

direktesalg til Sovjet og viste til at en kunne redusere totalkvoten av norsk vårgytende sild, slik at en kunne fiske mussa.

Dahl viste til at det ikke bare var NNN som ville ha et fiske etter mussa, men at ogsa lokale fiskarlag støttet forslaget.

Bakkevik sa at sør for Stad kunne en kjøpe sild som ikke tilhører norsk vårgytende sild. Tidligere hadde man en ordning med omregning av fartøykvoter slik at 1 hl mussa førte til et fratrekk på 2 hl sild.

Olsen viste på nytt til saksdokumentene hvor det fremkommer at flere elementer må tas med i vurderingen.

Plassa viste til side 9 i saksdokumentene hvor Havforskningsinstitutt viste til at omsøkte uttak representerer tapt rekruttering til gytebestanden på 3.500-4.000 tonn, og vil redusere årsklassen 1990 med 50% eller mer i området Møre-Vestfjorden dersom et mussafiske blir lagt til dette området.

Reguleringsrådet tilrådde mot 1 stemme (Dahl) at det ikke åpnes for et fiske etter norsk vargytende sild under minstemål nord for Klovningen.

II. Mussa sør for N 61° 56'.

Eggereide viste til at ACFM ikke har kommet med anbefalinger om å fiske ungsild og ville vite hva Havforskningsinstitutt mener om disse.

Nakken sa at ACFM gjentatte ganger har sagt dette om nordsjøsilda. En har aldri greid a fa ungsildfisket ned på det nivå ACFM og Havforskningsinstitutt vil ha det på. Fisket etter ungsild i norske fjorder er marginalt i forhold til hva andre nasjoner fisker i Nordsjøen.

Aglen viste til avtalen mellom Norge og EF hvor fiske etter småsild belastes Norges kvote slik at en i prinsippet kan tillate en slik liten kvote som her er foreslätt.

Bakkevik viste til at en matte sette seg nøye inn i hva som foregår i forhold til andre lands fiske i dette området og vil foreslå at en anbefaler et fiske pa inntil 40.000 hl mussa sør for Stad dersom den er egnet til hermetikkformål.

Olsen sa at han ikke kunne være med pa dette forslaget om å fiske mussa av norsk värgytende sild.

Reguleringsrådet frarådde mot 2 stemmer (Bakkevik, Dahl) et mussafiske sør for Stad med innblanding av 1990-årsklassen av vårgytere, men kunne foreslå at en vurderte nærmere åpning etter samme hovedrammer og deltakelsesvilkår som foregående år på avgrensede lokaliteter sør for Klovningen dersom nordsjømussa blir egnet til hermetikkformål.

DET KONGELIGE
FISKERIDEPARTEMENT

Vår dato 6 MAI 1991 Vår referanse 90/2993- /432.33/JBJ/

Saksbehandler, innvalgstelefon
konsulent Jan Birger Jørgensen (02) 34 64 51
JBJB-234

Deres dato Deres referanse

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådets sekretariat
Postboks 185
5002 BERGEN

FISKERIDIREKTORATET
04358 07.MAI91

VEDRØRENDE ÅPNING AV ET BEGRENSET FISKE ETTER MUSSA AV NORSK VÅRGYTENDE SILD OG NORDSJØSILD I TILKNYTNING TIL HERMETIKKFABRIKKENE TIL NORWAY FOODS OG BRANDZÆG CANNING I ABELVÆR.

Vi viser til vedlagte (./.) saksdokumenter vedrørende ovennevnte. Saksdokumentene inneholder også uttalelser fra Havforskningsinstituttet av 28.01. og 19.03 1991 vedrørende fiske etter mussa av n.v. sild.

I brev fra Norway Foods av 10.04.1991 framgår det at de har et behov for å få fiske et kvantum på 3.500 tonn mussa (både av nordsjø- og norsk vårgytende- bestanden). Brandzæg Canning har meldt et behov på ca. 1.200 tonn mussa av n.v. sild.

En tør be om at spørsmålet om et eventuelt mussafiske i 1991 forelegges som egen sak på møtet i Reguleringsrådet som skal avholdes 5. juni d.å. Dette må også sees i sammenheng med den dispensasjonen som har vært gitt i tidligere år vedrørende mussafiske på Nordsjøbestanden om høsten.

Med hilsen

Karsten Klepsvik
ekspedisjonssjef

Jan Birger Jørgensen
konsulent

Postadresse Postboks 8118 Dep. | Kontoradresse Øvre Slottsgt. 2 | Telefon Sentralbord (02) 34 90 90 | Telefax (02) 34 95 85

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

FISKERIDIREKTORATET
04040 26.APR91

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

26.04.91.
Jnr. 0726/91
HTV.
ark.

T E L E F A X.

SØKNAD OM ADGANG TIL FISKE AV MUSSA TIL HERMETIKKFORMÅL.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet saken i møte den 26. april d.å, og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag viser til at svikten i brislingfisket de siste årene, har medført svært vanskelige situasjoner for både brislingfiskere og for hermetikkindustrien.

Norges Fiskarlag vil påpeke at det er nødvendig at en finner løsninger som bidrar til å styrke brislingflåtens driftsmuligheter og dekker industriens råstoffbehov.

Norges Fiskarlag går derfor inn for at det åpnes adgang for at det av kystgruppens kvantum av nordsjøsild, åpnes for et fiske av inntil 40 000 hl mussa sør for 61° 56" N.br.

Norges Fiskarlag vil be om at fisket åpnes allerede i mai, og en forutsetter at denne kvoten forbeholdes fartøy som har adgang til å fiske brisling, jfr. kronprinsregentens resolusjon av 1. juni 1990 nr 388 om reguleringen av deltakelsen i fisket med not etter brisling."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Arent M. Henriksen

Henning T. Veibust

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

910425_0726

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK

SENTER FOR MARINE RESSURSER

HAV · LIV · MILJØ

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor

Her

04687 16.MAI91

Deres referanse: Vår referanse: 90/1900/8 Bergen, 15.05.91

SPØRSMÅL OM REGULERING AV FISKE ETTER MUSSA TIL HERMETIKK I 1991.

Vi viser til Deres telefax av 10.05.91.

Havforskningsinstituttet har ingen supplerende opplysninger å gi utover det som allerede er gitt i brev av 28.01. og 19.03. 1991.

Med hilsen

Steinar Olsen

Postadresse:	Kontoradresse:	Telefon:	Telex:	Postgironr.:	Saksbehandler:
Postboks 1870 Nordnes	Nordnesgaten 33	(05) 23 85 00	42297	5052657	
N-5024 Bergen	Bergen	Telefax:	OCEAN N	Bankgironr.:	Direkte telefon:
		(05) 23 85 31		0616.05.70189	

VENNLIGST ADRESSER DERES BREV TIL HAVFORSKNINGSINSTITUTTET, IKKE TIL ENKELTPERSONER

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK
SENTER FOR MARINE RESSURSER

HAV - LIV - MILJØ

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
HER

Jnr 901/91
30.1.91

Deres referanse: 90/1900/4 Vår referanse: P9110-IR-ALJ Bergen, 28.01.1991

FISKE ETTER MUSSA NORD FOR KLOVNINGEN I 1991

Viser til brev av 14.1.91 (12486/90).

Havforskningsinstituttet har gitt uttalelser til tilsvarende søknader tidligere. Av uttalelsene framgår det generelt at fiske av mussa gir redusert utbytte av bestanden fordi sildas vekstpotensiale ikke utnyttes.

Når det gjelder årets situasjon kan en si følgende. Et eventuelt mussafiske nord av Klovningen i 1991 vil i hovedsak beskatte årsklasen 1990 av norsk vårgytende sild, og om høsten vil årsklassen 1991 kunne bli tilgjengelig i et slikt fiske.

Havforskningsinstituttets 0-gruppe undersøkelser viser at styrken av årsklassen 1990 av norsk vårgytende sild er antakelig ikke mer enn halvparten av styrken til årsklassen 1989. Langs kysten ble de beste forekomstene av årsklassen 1990 registrert i Troms-Finnmark. I området Møre-Vestfjorden ble det registrert lite 0-gruppe sild.

Bestanden av norsk vårgytende sild er fremdeles i en oppbyggingsfase. Gytebestanden er av ICES arbeidsgruppe for atlanto-skandisk sild beregnet til omlag 1.6 millioner tonn, og består hovedsakelig av 1983 årsklassen. Årsklassene etter 1983 er relativt svake, og vil knapt kompensere for det som tas ut av gytebestanden pga. fiske og naturlig dødelighet. Gytebestanden vil derfor ikke øke fram mot 1995. En har satt 2.5 millioner tonn som mål for gjenoppbygging av bestanden, og det er altså ikke mulig å nå dette målet i de nærmeste 4 år. På bakgrunn av rekrutteringssituasjonen og tidsperspektivet vil en, på biologisk grunnlag, ikke kunne anbefale et mussafiske nord for Klovningen i 1991.

Steinar Olsen

Steinar Olsen

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK
SENTER FOR MARINE RESSURSER

HAV • LIV • MILJØ

Det Kgl. Fiskeridepartement
Postboks 8116 Dep.
0032 OSLO 1

90/2993 -9

ARKIV 432.33
G10/91

Deres referanse:

Vår referanse: P9129-IR-ALJ

Bergen, 19.03.1991

VEDRØRENDE ET BEGRENSET FISKE ETTER MUSSA AV NORSK VÅRGYTENDE SILD NORD FOR 62°N I 1991

Havforskningsinstituttet har tidligere (i brev av 28.01.1991 til Fiskeridirektøren) ikke kunnet anbefale et mussafiske nord for 62°N i 1991.

Ved individuell vekst og naturlig dødelighet som er estimert for norsk vårgytende sild de senere år, så vil et uttak av 1000 - 1200 tonn i et mussafiske representere en tapt rekruttering til gytebestanden (som 4 år gammel sild) på 3500 - 4000 tonn, avhengig av når på året mussaen fiskes.

Et mussafiske i overnevnte størrrelsesorden i 1991 vil også medføre at et kvantum på flere tusen tonn sild vil over en 4 åprs periode være tapt som føde for andre organismer (sei, torsk mm).

Et mussafiske vil fram til september-oktober 1991 i hovedsak belaste årsklassen 1990. Havforskningsinstituttets 0-gruppe undersøkelser viser at styrken av årsklassen 1990 av norsk vårgytende sild er antakelig ikke mer enn halvparten av styrken til årsklassen 1989. Langs kysten ble de beste forekomstene av årsklassen 1990 registrert i Troms-Finnmark. I området Møre-Vestfjorden ble det registrert lite 0-gruppe sild. Et mussafiske i 1991 på årsklassen 1990 størrelsesorden 1000-1200 tonn i området Møre-Vestfjorden vil redusere mussabestanden i dette området betydelig, sannsynligvis med over 50 %.

Steinar Olsen

Steinar Olsen

Ingolf Røttingen

Postadresse: Postboks 1870 Nordnes N-5024 Bergen
Kontoradresse: Nordnesgaten 33 Bergen
Telefon: (05) 238500
Telefax: (05) 238531
Telex: 42297 OCEAN N
Postgironr.: 5052857
Bankgironr.: 0616.05.70189
Saksbehandler:
Direkte telefon:

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK

SENTER FOR MARINE RESSURSER

HAV · LIV · MILJØ

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
v/ Eilif Sund
her

Deres referanse: Vår referanse: P90166-AA Bergen, 10.05.91

MUSSAFISKE SØR FOR KLOVNINGEN I 1991

Havforskningsinstituttet er I Deres brev av 30.04.91 bedt om uttalelse om mussafisket sør for Stad (Klovningen).

Tidligere år har mussaforekomstene i fjordene sør for Stad vært dominert av høstgytere fra Nordsjøen, og mussafisket har tatt en svært liten del av de enkelte årsklasser av Nordsjøsild. Havforskningsinstituttet har derfor ikke sett sterke biologiske grunner mot et slikt fiske.

Under Havforskningsinstituttets undersøkelser i fjordene sør for Stad i november - desember 1990 ble det registrert mussa både av høstgytere og vårgytere. I Sognefjorden var mussaforekomsetene sterkt dominert av høstgytere. I Sunnhordland, Ytre Hardanger og Frafjord var det blanding av høst -og vårgytere. I Lysefjord, Boknfjord, Indre Hardanger og Nordfjord var det sterk dominans av vårgytere. En tilsvarende blanding vil finnes i 1991. Blandingsforholdet vil sannsynligvis variere mye, og det kan vise seg svært vanskelig å fiske selektivt på en av komponentene.

Et fiske i 1991 på stor (12-16 cm) mussa i fjordene sør for Stad vil derfor både beskatte 1989 årsklassen av høstgytende Nordsjøsild og 1990 årsklassen av vårgytere. Årsklassen 1989 av Nordsjøsild ser ut til å være av middels styrke, og et fiske på 40 000 hl vil ha liten relativ betydning for rekrutteringen til Nordsjøbestanden. Et slikt fiske kan, imidlertid, gå hardt ut over 1990 årsklassen av vårgytere. Havforskningsinstituttet har allerede gitt biologiske grunner for ikke å anbefale fiske på mussa av vårgytere nord for Klovningen (Vår ref. P9110-IR-ALJ, 28.01.91). Dette må tas med i vurderingen ved åpning av et eventuelt mussafiske sør for Klovningen.

Åpningsdatoen for et slikt fiske har lite biologisk betydning. Mot slutten av året vil endel av 1990 årsklassen av høstgytere nå den aktuelle størrelse.

Problemet med innblanding av Norsk vårgytende sild kan unngås ved å fiske mussa i sentrale Nordsjøen. Dessuten har Norge en kvote på 3205 tonn "mixed clupeoids" i Skagerrak i 1991. Dette er en kvote for brisling og sild, unntatt fra minstemålbestemmelser.

Steinar Olsen

Steinar Olsen

Postadresse: Postboks 1870 N-5024 Bergen-Nordnes
Kontoradresse: Nordnesgaten 33 Bergen
Telefon: (05)238500 Telefax: (05)238531
Telex 42297 OCEAN N
Postgironr.: 5052857 Bankgironr.: 0616.05.70189
Saksbehandler:
Direkte telefon:

HOVEDKONTOR
5023 Bergen
Postboks 4042, Dreggen
Slottsgt. 3
Tlf. (05) 31 49 50
Salgsavd. direkte
Tlf. (05) 31 50 85
Tlf. (05) 31 51 37

DISTRIKTSKONTOR
4601 Kristiansand
Postboks 309
Markensgt. 35
Tlf. (042) 24 160

DISTRIKTSKONTOR
9401 Harstad
Postboks 307
Sjøgt. 7
Tlf. (082) 64 935

NORGES SILDESALGSLAG

DIREKTORATET

04699 16.MAI91

Fiskeridirektoratet
Bergen
Juridisk kontor. Att. Sund

T E L E F A X

Bergen, 16. mai 1991
ML/hf

fø.nt ml/520

REFERERER TIL DERES TELEFAX DATERT 15/5-91 ANGÅENDE GJENNOMFØRING AV ET MUSSAFISKE.

Norges Sildesalgslag har pr i dag omsetningsmulighet for et kvantum av mussa på 3.500 tonn til Norway Foods A/S. Det totale råstoffkvantum (brisling/mussa) Norway Foods A&S kan motta i 1991 er 7.560, tonn men brislingprognosene for kommende sesong er veldig svak slik at omsetningen av mussakvantumet ser en ikke som problematisk.

Når det gjelder fiske sør for Stad må en minne om at det i 1990 var åpent for 3.400 tonn mussa, men ikke en ren mussafangst ble fisket. Det kan derfor være hensiktsmessig å ha et større område åpent for mulig å finne mussa egnet for hermetikkindustrien. Da et mussafiske i stor utstrekning vil gå parallelt med brislingfisket vil det fra et omsetningsmessig synspunkt være ønskelig at områdene Lindesnes til Helgelandsflesa var åpne samtidig og at Norges Sildesalgslag i henhold til prøver tatt av mussa holder distrikter stengt hvor denne ikke oppfyller minimumskravene som er fastsatt for hermetikkråstoff.

Et fiske etter mussa i Troms og Finnmark ser en som urealistisk på det nuværende tidspunkt grunnet mottakssituasjonen.

Når det gjelder kvalitet er den generelt bedre på sensommeren, men et problem i så måte er at dette varierer mye fra distrikt til distrikt. For å illustrere dette sammenligner jeg prøver tatt av mussa i blandingsfangster fra henholdsvis Rogaland og Sunnhordland i samme tidsrom i 1990.

Rogaland	23/5	Mussa	13-15 cm	10,3 % fett
Sunnhordland	25/5	Mussa	5-6 cm	5,8 % fett
Rogaland	16/8	Mussa	11-12 cm	5,0 % fett

Sunnhordland 16/8 Mussa 12-16 cm 1,2 % fett

Når en ser på Rogaland den 16/8 er denne mussaen under minimumsstørrelsen men holder minstekravet til fett. For Sunnhordland samme dag holder størrelsen, men fettet er kun 1,2 %. Når denne mussa ble fet nok var den for stor til hermetikk.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Magnar Landro
Magnar Landro

Sak 10/90

REGULERING AV FISKE ETTER HANESKJELL I SVALBARDSONEN.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene:

Spørsmålet om forsøksfiske er kommet på sakslisten etter at Fiskebåtredernes Forbund ved brev av 22.04.91 (vedlagt) anmodet Reguleringsrådet om å vurdere et begrenset fiske etter haneskjell på de sperrede områdene på Moffen og Bjørnøyfeltet. Søknaden er begrunnet med at feltene har vært stengt over et så langt tidsrom at et begrenset fiske må kunne gjennomføres.

Havforskningsinstituttet har 25.05.91 gitt vedlagte uttalelse i saken. Instituttet uttaler at ut fra det en vet om rekrutteringssituasjonen og individuell vekst er det å forvente at gjenveksten av haneskjell i utfiskede områder går langsomt.

Med bakgrunn i at Havforskningsinstituttet ikke vil komme til å undersøke noen av områdene i 1991, foreslår instituttet at det i samarbeid med forskerne gis anledning til å skrape 500 tonn haneskjell i hvert område. Havforskningsinstituttets vil umiddelbart kunne gi en tilrådning etter et slikt forsøksfiske. Det er forutsatt at Havforskningsinstituttet skal ha toktleder om bord. Instituttet forutsetter også at Fiskeridirektøren forestår finansieringen og følger opp denne.

Fiskeridirektøren er enig med Havforskningsinstituttet i at det kan være grunnlag for å foreta nye undersøkelser i form av et forsøksfiske. Forutsetningene for et slikt forsøksfiske er at det gjennomføres under faglig ansvar av Havforskningsinstituttet og at de forskningsmessige sider ivaretas.

Fiskeridirektøren har ikke midler til omsøkte forsøksfiske. Det er vanskelig å tallfeste kostnadene, som må diskuteres nærmere, men det er grunn til å anta at de vil være av et relativt begrenset omfang. En vil derfor undersøke videre hvorvidt det er mulig å skaffe midler til forsøket. Fondet for fiskeleting og forsøk har ikke avsatt midler til forsøksfiske etter haneskjell i 1991. En mulighet er derfor at skjelltrålerne selv dekker kostnadene. Med en verdi på skjellmuskel på 65 kr pr. kg. vil 500 tonn rundskjell kunne ha en verdi på omlag 3 mill. kroner.

V. J. Olsen ga deretter ordet til Jan Sundet fra Havforskningsinstituttet.

Sundet sa at saken fremgikk av dokumentene og bad om spørsmål.

V. J. Olsen presiserte at myndighetene måtte ha folk om bord, men at det ikke var avsatt midler til dekning av dette.

Fladmark sa at det dreide seg om en liten sak i og med at det kun var to fartøy igjen som var aktuelle i dette fisket. Han sa videre at det var store felt, og at man burde ha et litt avslappet forhold til ressursen. Han hevdet at fisket ville være ulønnsomt lenge før ressursen var truet, og at man kunne ha oversikt både i kvantum og størrelsen ved landing.

Leine var enig i at fisket burde skje i samarbeid med toktleder fra Havforskningsinstituttet slik at bestanden kunne kartlegges.

Sundet sa at årsaken til stenging av feltene i 88/89 var at området var sterkt nedfisket. Nå ønsket man prøvefiske for å finne ut om gjenveksten var sammenlignbar med forholdene ved Island. Han presiserte at forskerne ikke hadde tro på så rask gjenvekst ved Spitsbergen, men at man kunne være med på et forsøksfiske for å kartlegge om gjenveksten var anderledes enn antatt. Havforskningsinstituttet hadde imidlertid ikke egne planer om å kartlegge ressursen hverken i år eller til neste år. Han sa det ved et eventuelt forsøksfiske var nødvendig med en toktleder for å kunne styre og derved kartlegge området.

Nakken sa at det måtte kunne avklares raskt hvorvidt de to aktuelle fartøyene var interessert i å gjennomføre et forsøksfiske som beskrevet.

Giæver spurte hvor lang tid Havforskningsinstituttet ønsket kontrollør om bord.

Sundet svarte at med kystvaktens medvirkning ville dette kunne begrenses til 5-6 dager.

Fladmark mente at kvantumet burde kunne økes til 1000 tonn.

V. J. Olsen sa at det avgjørende ikke var antall tonn, men å få avdekket hvorvidt det var en fangstbar ressurs i området.

Han oppsummerte deretter og konstaterte at Reguleringsrådet var enig med Havforskningsinstituttet i at det kunne være grunnlag for å foreta nye undersøkelser i form av et forsøksfiske. Forutsetningene for et slikt forsøksfiske var at det gjennomføres under faglig ansvar av Havforskningsinstituttet og at de forskningsmessige sider ivaretas.

KEBÅTREDERNES FORBUND
FLÅTENS ORGANISASJON
3, Boks 94, N-6001 Ålesund, Norge
71) *22 072 - Telefax: (071) 26 361
5550.05.13440

ETABLERT 1946

Generalsekretær Audun Maråk
Tlf. priv. (071) 45 168

FISKERIDIREKTORATET
03899 23.APR91

PGR/KH

Ålesund, 22. april 1991

Norges Fiskarlag, Pir-Senteret, 7005 Trondheim

Reguleringsrådet
v/Fiskeridirektoratet, Postboks 185, 5002 Bergen

VEDR. REGULERING AV FANGST AV HANESKJELL I FISKEVERNSONEN VED SVALBARD

Det vises til J-16-89.

Fiskebåtredernes Forbund vil etter anmodning fra våre skjelltrålermedlemmer "Holberg og "Leiranger" be om at det blir vurdert å åpne de to stengte områdene for skjellfangst ved h.h.v. Bjørnøya og Moffen.

Det vises til at disse feltene nå har vært stengte over et såvidt langt tidsrom at et begrenset fiske må kunne gjennomføres. Fra fartøyene er det ytret ønske om et fiske på 1.000 tonn skjell for hvert av fartøyene i hvert av områdene.

Fiskebåtredernes Forbund vil be om at forvaltningen av skjellressursene tas opp til ny vurdering.

Vi vil i denne forbindelse vise til tilsvarende forvaltning av skjellressursene i Islands økonomiske sone.

I Island blir lokale skjellfelt stengt og åpnet etter samarbeidsrutiner mellom næringen selv og forvaltningen. Ordningen er i korte trekk at felt blir stengt dersom andelen av de minste skjellene (60 - 90) blir for høy. Etter stengning blir feltene liggende brakk for gjenvekst i en periode på omlag 2 år.

Fiskebåtredernes Forbund vil også be om at en i forbindelse med stengning av områder for skjellskraping tar større hensyn i forbindelse med arealstørrelsen på de stengte områdene.

Ettersom en vet at det selv innenfor små områder finnes store lokale variasjoner i vekstgrunnlaget, synes den norske forvaltningen å være dårlig tilpasset dette.

Eventuelle framtidige stengninger av felt bør etter Fiskebåtredernes Forbunds oppfatning være mer begrenset enn det som nå er tilfelle.

Fiskebåtredernes Forbund er videre kjent med at ett av hensynene til å stenge deler av Moffen-feltet skal være behovet for et "referanseområde" i forskningsøyemed. Vi har problemer med å forstå behovet for å stenge gode fangstfelt for slike formål så lenge det finnes store referanseområder innenfor 4 n.mil i området.

På dette grunnlag anmoder Fiskebåtredernes Forbund om at:

- Spørsmålet om gjenåpning av Moffen og Bjørnøyfeltet for en begrenset fangst på 2.000 tonn skjell for hvert av feltene blir reist og vurdert av Reguleringsrådet i første møte.

- Det blir satt igang et arbeid for å evaluere den norske skjellforvaltningen med henblikk på en mer fleksibel modell. Modellen en har på Island bør i denne sammenheng vurderes nærmere.

Avslutningsvis vil Fiskebåtredernes Forbund påpeke at skjellnæringen er interessert i å utvikle et godt samarbeid på disse områdene med henblikk på en bedre nasjonal forvaltning.

Vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNES FORBUND
Sekretariatet

Audun Maråk

Paul-Gustav Remøy

Kopi

M/S "Holberg", Svein Kåre Vik, 6083 Haugsbygda
M/S "Leiranger", Idar Pettersen, Postboks 5229, 9020 Tromsdalen
Anton Leine, 6094 Leinøy
Petter Ludvig Fladmark, Sørnesvn. 28, 6009 Ålesund
Håkon Hansen, Postboks 963, 9401 Harstad

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK
SENTER FOR MARINE RESSURSER
HAV - LIV - MILJØ

Fiskeridirektoratet
Juridisk Kontor
v/ Arne Wåge
H E R

Deres referanse: | Vår referanse: BN9117-SO-hg | Bergen, 27.05.91

FANGST AV HANESKJELL I STENGTE OMRÅDER - SVALBARDSONEN.

På grunn av sterk nedfisking ble avdgrensede områder nord for øya Moffen og nord for Bjørnøya stengt for skjellskraping ved årsskiftet 1988/89.

Undersøkelser av disse områdene ble foretatt både sommeren 1989 og 1990, bortsett fra at det stengte området nord for Bjørnøya ble ikke undersøkt i 1990.

Siden våre metoder for bestandsberegning av haneskjellforekomstene foreløpig er noe usikre har vi valgt å se på endringene i indekser fra år til år. Disse indeksene er gjennomsnittlig antall skjell pr. skrapetrekk eller en gjennomsnittlig tetthet av skjell pr kvadratmeter for et bestemt område.

Av de to stengte områdene var det feltet ved Bjørnøya som var sterkest nedfisket ved stengingen i 1989. Gjennomsnittlig skjelltetthet i området ved Bjørnøya var i 1988 og 1989 henholdsvis 0.36 og 0.38 skjell pr. kvadratmeter ut fra skrapetrekkene. Data for det stengte området ved Moffen fra de to siste år 1989 og 1990 er henholdsvis 0.67 og 0.53 skjell pr. kvadratmeter, mens området utenfor det stengte arealet hadde en gjennomsnittlig tetthet på 1.29 og 1.52 for de to årene.

Disse resultatene viser ikke noen merkbar endring i bestandssituasjonen for haneskjell når det gjelder de to stengte områdene. Ut fra hva en i dag vet om rekrutteringssituasjonen og den individuelle veksten hos haneskjell i disse områdene er det også å forvente at gjenveksten av utfiskede områder går langsomt.

Postadresse: Postboks 1870 N-5024 Bergen-Nordnes | Kontoradresse: Nordnesgaten 33 Bergen | Telefon: (05)238500 Telefax: (05)238531 | Telex 42297 OCEAN N | Postgironr.: 5052857 Bankgironr.: 0616.05.70189 | Saksbehandler: Direkte telefon: